

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

227

விலை :
ரூபா 100/=

பல விருதுகளுக்குச்
சொந்தக்காரர்
'கலாபூஷணம்'
முல்லை பொன் சேதுபதி

வெள்ளத்தின் பெருக்கையோல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லைம்
விழிப்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்

நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013

0094-77-7306506

தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862

இணையம் ☞ www.gnanam.info

www.gnanam.lk

தளம்.ஞானம்.இலங்கை

மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info

editor@gnanam.lk

அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka

வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekaran

Acc. No. - 009010344631

Hatton National Bank,

Wellawatha Branch.

Swift Code : HBLILKX

(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு

பவர்கள் வெள்ளைத்தை தபாற்

கந்தோரில் மாற்றுக்கூடியதாக

அனுப்புதல் வேண்டும்)

சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka

ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=

ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=

ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=

ஒரு வருடம்

Australia (AU\$) 50

Europe (€) 40

India (Indian Rs.) 1250

Malaysia (RM) 100

Canada (\$) 50

UK (£) 40

Singapore (Sin. \$) 50

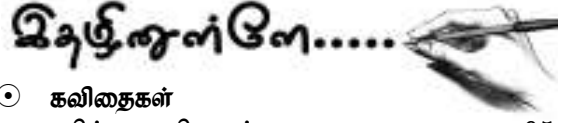
Other (US \$) 50

☉ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு
களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.

☉ புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்
தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.

☉ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செவ்வப்பகுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.

☉ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

- ☉ கவிதைகள்
 - ஷிப்னா ஷிஹார் 05
 - எஸ்.வஸீம் அக்ரம் 09
 - ம. ஜெயராம சர்மா 09
 - த. செல்வா 28
 - ஜெ. ஈழநிலவன் 28
 - குணம் சரணா 31
 - இனியவன் இசார்தீன் 32
 - பூகொடையூர் அஸ்மா பேகம் 32
 - கவிஞர் நிலா தமிழின்தாசன் 35
- ☉ சிறுகதைகள்
 - கீதா கணேஷ் 10
 - நல்லை ஜி. கண்ணதாஸ் 18
 - தேவகி கருணாகரன் 26
- ☉ கட்டுரைகள்
 - பொன் புத்திசிகாமணி 03
 - வாகரைவாணன் 06
 - நாட்டிய கலாநிதி கார்திகா கணேசர் 14
 - ஞானம் பாலச்சந்திரன் 24
 - எஸ்.கருணானந்தராஜா 33
- ☉ விமர்சனம்
 - பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் 39
- ☉ பத்தி
 - அந்தனி ஜீவா 38
- ☉ சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்
 - கலாபூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை 45
- ☉ வாசகர் பேசுகிறார் 47

இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் பக்கம்

இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் பேரவை

இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் பேரவை என்ற அமைப்பினை உருவாக்குவதற்கான முன்னோடிக் கூட்டம் 24-03-2019 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் இடம்பெற்றது. இதற்கான ஒழுங்குகளை மூத்த எழுத்தாளர்களான **த.ஞானசேகரன்**, **ஜின்னாஹ் ஷரீபுத்தீன்**, **மு.சுவல்ங்கம்** ஆகியோர் மேற்கொண்டிருந்தனர்.

தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சி சங்கம் மற்றும் அகில **இலங்கை எழுத்தாளர் சங்கம்** ஆகியன இலங்கையில் தோற்றம்பெற்ற இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களை ஒன்றிணைக்கும் ஆரம்பகால முயற்சிகள். இவற்றைத் தொடர்ந்து அவ்வப்போது பல சங்கங்கள் தோன்றிய போதிலும் அவை நீண்டகாலம் நின்று நிலைக்கவில்லை.

1954^{ஆம்} ஆண்டு தொடங்கப்பெற்ற **இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்**, கருத்தரங்குகள், எழுத்தாளர் மாநாடுகள், இலக்கிய ஆய்வரங்குகள், பயிற்சிப்பட்டறைகள், நாவலர் விழா, இலக்கியப் பேரரங்கு போன்றவற்றை நடத்தியது. 45 வருடங்கள் சிறப்பாக இயங்கிய இச்சங்கம் பிற்பட்ட காலத்தில் செயலிழந்துபோனது.

யாழ். இலக்கியவட்டம் 1966^{ஆம்} ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அச்சங்கம் தொடர்ச்சியாக 51 வருடகாலம் இயங்கி ஈழத்து இலக்கியவளர்ச்சிக்குப் பெரும்பங்கு ஆற்றியது.

மலையக கலை இலக்கியப் பேரவை என்ற அமைப்பு 1981^{ஆம்} ஆரம்பிக்கப்பட்டு 20 வருடகாலம் சிறப்பாக இயங்கி நூல் வெளியீடுகள், இலக்கிய விழாக்கள் போன்றவற்றைச் சிறப்பாக நடத்தியது. **மலையக எழுத்தாளர் மன்றம்** என்ற அமைப்பும் சிலகாலம் சிறப்பான சேவைகளைப் புரிந்துவந்தது.

தற்போது போருக்குப்பின் இவ் இலக்கிய அமைப்புகளின் செயற்பாடுகள் வலுவழிந்து போயுள்ளன அல்லது இயங்காநிலையை அடைந்துள்ளன.

சமகாலத்தில் **தகவம்** அமைப்பு, சிறுகதை வளர்ச்சிக்கான பங்களிப்பை நல்கிவருகின்றது. அதேபோன்று **வலம்புரி கவிதா வட்டம்** கவிதை வளர்ச்சிக்கான பங்களிப்பை நல்கிவருகின்றது. **இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவனம்**, இலக்கிய விருதுவிழாக்கள் மூலம், சிறந்த நூல்களுக்குப் பரிசளித்தும் எழுத்தாளர்களைக் கௌரவித்தும் வருகிறது. **கொடகே நிறுவனம்** வருடாவருடம் தமிழில் வெளிவந்த சிறந்த நாவல், கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு நூல்களுக்குப் பரிசு வழங்கிவருகிறது. அத்தோடு சிறந்த தமிழ் நூல்களை மொழிமாற்றம் செய்தும் வெளியிடுகிறது; எழுத்தாளர்களை கௌரவித்தும் வருகிறது. இச்செயற்பாடுகள் யாவும் போற்றத்தகுரியன.

தற்போது இயங்கி வருகின்ற நிறுவனங்களின் பணிகளுக்கு அப்பாலும் இலக்கியச் செயற்பாடுகள் சிலவற்றை விரிவுபடுத்த வேண்டிய தேவை பெரிதும் உணரப்படுகிறது. உதாரணமாக, தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கான சுய விபரக்கோவை தயாரித்தல் சிறுகதை, கவிதை, நாவல் எழுதுவதற்கான பயற்சிப்பட்டறைகள் நடத்துதல், சமீபத்தில் வெளிவந்த தமிழ் நூல்களை விமர்சனம் செய்தல், சான்றோர் கௌரவம், அமரத்துவம் அடைந்த எழுத்தாளர்களை நினைவுகூரல் - அவர்களுக்கான அஞ்சலிக்கூட்டங்கள் நடாத்துதல், மாதாமாதம் ஒன்று கூடல்களை ஏற்படுத்தி எழுத்தாளர் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளைக் கண்டறிதல் - ஆலோசனை பெறல் - அவற்றைச் செயற்படுத்துதல், சகோதரமொழி இலக்கிய அமைப்புகளுடன் உறவுகளைப் பேணுதல், இணைந்து செயற்படுதல் போன்றவற்றைக் கூறலாம். எனவேதான் இத்தகைய ஒரு அமைப்பை உருவாக்கி கட்டமைத்து காலப்போக்கில் புதியதலைமுறையினரிடம் கையளிக்கவேண்டும் எனும் நோக்கங்கள் முன்மொழியப்பெற்றன.

கூட்டத்திற்குச் சமூகமளித்திருந்த எழுத்தாளர்கள் பலரும் ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களைத் தெரிவித்தனர். அதற்கமைய 19 பேர்கொண்ட **தற்காலக் நிர்வாகக்குழு** தெரிவு செய்யப்பட்டது. இந்நிர்வாகக் குழுவினர், **யாழ்ப்புழ் தயார்த்தல்**, **செயற்தட்டங்களை வருத்தல்**, **ஒன்றிணைத்தல்**, **நெறிப்படுத்தல்** போன்ற ஆரம்பப் பணிகளை முன்னெடுக்க செயற்பாட்டுக் குழுக்களும் தீர்மானிக்கப்பட்டன.

ஈழத்து இலக்கியச் செயற்பாடுகளை முன்னேற்றும் நோக்குடன் ஆரம்பிக்கப்படும் இம்முயற்சிக்கு எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள், தமிழ்ப்பற்றாளர்கள் யாபேரும் ஆதரவு நல்கி ஊக்குவிக்கவேண்டுமென வேண்டுகின்றோம்.

பல விருதுகளுக்குச்

சொந்தக்காரர்

'கலாபூஷணம்' முல்லை பொன் சேதுபதி

அட்டைப்பட அறிதி

முல்லைத்தீவின் வட்டுவாகல் கிராமத்தில் திரு. திருமதி பொன்னையா.சொர்ணம்மா தம்பதிகளுக்கு மூத்த மகனாகப் பிறந்தவர் திரு பொன்னையா சேதுபதி அவர்கள். சிறு வயதுமுதலே கலைகளில் ஆர்வம் கொண்டு அதற்காக கடின உழைப்பை மேற்கொண்டு வாழ்ந்தவர் இவர். இவர்கள் எல்லாம் எப்போது வெளியில் வருவார்கள் இவர்கள் திறமைக்குரிய கௌரவம் கிடைக்குமா? என்று சின்னவயதில் என்னையே நான் கேட்டிருக்கிறேன். அதற்குரிய விடைகள் இப்போது கிடைத்து வருகிறது. மிகவும் சந்தோசமாக இருக்கிறது.

கிராமப் புறங்களில் வாழ்ந்த கலைஞர்களை அழைத்து விருது வழங்கி வரும் அரசாங்கத்தின் புதிய திட்டம் பழைய கலைஞர்களை மகிழ்வடையச் செய்திருக்கிறது. நாடு பூராகவும் வாழ்ந்து வருகின்ற கலைஞர்கள் இனமத பேதமின்றி கௌரவிக்கப்படுகின்றார்கள்.

கலையைப் பயின்று சபையேறியவர்களும், பரம்பரை பரம்பரையாக அதனைத் தொடர்பவர்களுமே கலையை காப்பாற்றி வந்தவர்கள். திரு.பொன். சேதுபதி அவர்கள் நாடகக்கலைக்காகவே வாழ்ந்தவர் எனலாம். இவ்வருடம் பங்குனி 29ம்திகதி எண்பதைத்தொடும் இவர் இன்றுவரை நடிக்காக கதாசிரியனாக, இயக்குனராக, கவிஞனாக, மேடைப்பேச்சாளனாக, எழுத்தாளனாக அர்ப்பணிப்போடு செயல்படுகின்றார். இன்று செல்வபுரம், முல்லைத்தீவு என்னும் இடத்தில் மனைவி பிள்ளைகள், பேரப் பூட்டப் பிள்ளைகளுடன் வாழ்ந்துவரும் இவரை ஞானம் சஞ்சிகையும் வாழ்த்தி கௌரவிக்க வேண்டுமென விரும்புகிறேன்.

இவர் வேறுயாருமல்ல என்னுடைய உடன் பிறந்த சகோதரர் என்பதை எழுதுவதில் பெருமையடைகிறேன்.

2011ஆம் ஆண்டு "கலாபூஷணம்" அரச விருது.

2013ஆம் ஆண்டு ஆளுநர் விருது.

"முல்லைப் பேரொளி"

2017இல் விஸ்வகலா கீர்த்தி,

சுமசிநி அவாட்.

இன்னும் சில விருதுகள் அண்மையிலும் கிடைத்திருப்பதாக அறிந்தேன். எனக்கு நினைவு தெரிந்தபோது ஏழெட்டு வயதிருக்கும் அப்போதுதான் அண்ணன் நடித்த முதலாவது நாடகம் பார்த்தேன். சூட்சியின் முடிவு "அந்த நாடகத்தின் பெயர். அண்ணன் அதில் நாயகனாக நடித்திருந்தார். இது முல்லைத்தீவில் கடற்கரைக்குப் போகும்வழியில் அவர்களே அமைத்த அரசங்கத்தில் நடைபெற்றது. நாங்கள் எங்கள் ஊரில் இருந்து வண்டில் கட்டிப்போயிருந்தோம்.

நாடகம் விறுவிறுப்பாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது. இடியுடன் சேர்ந்து நல்ல மழை சனமெல்லாம் விழுந்தடிச்ச ஓடியதை நான் இன்னும் மறக்கவில்லை. நாங்களும்தான்.பலமணித்தியாலம் மழைபெய்ததால் தொடர்ந்து நாடகம்நடைபெறவில்லை. எல்லோரும் தொப்பலா நனைஞ்சு போய் ஏமாற்றத்துடன் வீட்டிற்குத் திரும்பினோம். அந்த நாடகத்தில், மிக்கேல் அண்ணன் கதாநாயகியாய் நடித்திருந்தார். சினிமாக் கதாநாயகிகள் பிச்சை வாங்கவேண்டும். அவ்வளவு அழகு. சிவந்த நிறம் அழகான மெல்லிய உடல்வாகு இப்போதும் கண்ணுக்குள் நிற்கிறார்.

பொன்.புத்திசிகாமணி

ஜேர்மனி

அண்மையில் அவருடன் ரெலிபோனில் கதைக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. கதைத்தேன். மகிழ்ச்சியாக உறவாடினார். வில்லனாக நடக்கின்ற கணபதிப்பிள்ளை அண்ணை பற்றியும் விசாரித்தேன். அவருக்கு பாரிசுவாதம் வந்து படுத்திருப்பதாகச் சொன்னார். அவன் நாடகத்தில் மாத்திரமல்ல நிஜத்திலும் வில்லன்தான் என்று சொல்லிச்சிரித்தார். இவர்கள் எல்லோரும் கௌரவிக்கப்பட வேண்டிய கலைஞர்கள். இவரைப்போன்று கௌரவிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் நிறைய கலைஞர்கள் முல்லையில் இருந்தார்கள்..

அண்ணனுடன் சேர்ந்து இவர் பல நாடகங்களில் கதாநாயகியாக நடித்திருந்தார். "சூட்சியின் முடிவு", "மறுமலர்ச்சி மைந்தன்" "சிலம்பு" நீதியா? பாசமா? என்று அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். அது ஒரு பொற்காலம் தான். எங்கள் பகுதியில் சினிமா தியேட்டர்கள் காலத்திற்குக்காலம் தோன்றி மறைந்தன. அந்தக்காலத்தில் சிற்றம்பலம் டோக்கீஸ், நீலிபோட்டி என்ற ரென்ற கொட்டகைகள் சிலகாலம் திரைப்படங்களை திரையிட்டுக் கொண்டன. சிலவருடங்களில் இல்லாமலும் போயின. அந்த இடைவெளியில் மக்களின் பொழுது போக்கிற்கு நாடகங்கள் கூத்துக்களே. மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தன.

இந்தக்காலகட்டங்களில் அண்ணன் போன்ற நாடகக் கலைஞர்கள். ஊருக்குள் மதிப்புப் பெற்றார்கள். நான் வட்டுவாகல் பாடசாலையில் படித்துக்கொண்ட நேரத்தில் அப்போதெல்லாம் முல்லை வட்டாரப்பாடசாலைகளுக்கான கலை விழாக்கள் நடைபெறும். நான் அப்போது எட்டாம்வகுப்பு படித்துக்கொண்டிருந்தேன். கலைவிழாவில் நாடகப்போட்டியில் எங்கள் பாடசாலையும் பங்குபற்றியது. அண்ணன் எழுதி இயக்கிய நாடகமான "எனக்கா மன்னிப்பு" நாடகம் போட்டியில் பங்கு பற்றி முதலாம் இடத்தில் தெரிவுசெய்யப்பட்டது. கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களே இப்போட்டிக்கு நடுவராகக் கடமையாற்றினார். அவர் தனதுரையில் நாடகத்தின் சிறப்புப் பற்றியும் இயக்கியவர் நடித்தவர்களின் திறமை பற்றியும் புகழ்ந்துரைத்தார். பின்னர் இந்நாடகம் வவுனியா வட்டாரப்பாடசாலைப் போட்டிக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டு. அங்கும் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றது.

அடுத்தவருடமும் அவரே எழுதி இயக்கிய "நான்துரோகி" என்கிற நாடகமும் முல்லை யிலும் வவுனியாவிலும் முதலாம் இடங்களைப் பெற்றது. இந்த இரண்டு நாடகங்களிலும் நானே

கதாநாயகனாக நடித்துப் பாராட்டுப்பெற்றேன். எனக்குப்பிறகு தம்பி திரு சங்கரலிங்கமும் அண்ணன் எழுதிய நாடகங்களில் நடித்துப் புகழ் பெற்றான். எங்கள் பாடசாலையும் அந்நாளில் புகழ்பெற்றது

பாடசாலையின் கலைவளர்ச்சிக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் அண்ணனின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. ஒருமுறை முல்லை மகாவித்தியாலயத்தில் பெற்றோர் தினவிழா நடைபெற்றது.

பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கான நிதிக்கோரி நாடாத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி இது. இதில் நான் எழுதி இயக்கிய "தங்கையா? தாரமா?" என்கின்ற நாடகமும், அண்ணன் எழுதி இயக்கிய "சிலையெடுத்த செம்மல்" என்கிற நாடகமும், இடம்பெற்றன, இரண்டு நாடகங்களுமே சிறப்பான பாராட்டுக்களைப்பெற்றன. இரண்டுமே இன்றுவரை அன்று கண்டு மகிழ்ந்தவர்களால் பாராட்டப்படுகின்றன. காலம் கடந்தும் புகழ் என்று பெருமை கொள்வதுண்டு. இன்றுவரை கலைக்காகவே தன்னை அர்ப்பணித்து நாடகங்களை எழுதி இயக்கியும், நடித்தும் வருபவர் இந்தக் கலைஞர். இவரது பயிற்சியும் முயற்சியுமே எமது குடும்பத்தைக் கலைக்குடும்பமாக்கியது. ஊரையும் வெளியில் புகழ்பெற வைத்தது.

எங்கள் ஊரில் காத்தவராயர் கூத்து புகழ்பெற்றது. வருடத்தில் ஒரு முறையாவது மேடையேறும். எங்கள் சொந்தக்காரர் பெரும்பாலும் கூத்தில் நடித்துச் சிறப்பிப்பார்கள். இன்றும் இளைஞர்களால் இக்கூத்து சிறப்பாக மேடையேறி வருகிறது. அந்தநாளில் அண்ணனும், நானும் நடித்திருக்கிறோம். எங்கள் ஊரைச்சுற்றியுள்ள கிராமமக்கள் விருப்போடு இந்தக்கூத்தைப்பார்ப்பதற்காக பெருமளவு திரளுவார்கள்: வட்டுவாகல் காத்த வராயர் கூத்துக்கென்று தனி மௌசண்டு. பொதுவாகவே முல்லையில் கலைக்காக வாழ்ந்தவர்கள் அதிகம்

சிலகாலம் அண்ணன் குடும்பம் கனடாவில் வசித்தது. வாழ்ந்த சிலவருடங்களில் அங்கு தொலக்காட்சி நாடகங்களில் நடித்துப் புகழ்பெற்றிருந்தார். அவருக்கென்று ரசிகர்கள் அங்கும் நிறையவே இருந்தார்கள்.

கனடாவை விட்டு ஊருக்கு வந்த பின்பு அவர்கள் நிரந்தரமாக ஊரிலேயே தங்கி விட்டார்கள். திரும்பிக் கனடா செல்வதற்கு அவர்கள் விரும்பவில்லை ..இன்றைய நிலையில் பல சமூக கலை அமைப்புகளுடன் சேர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறார். ஓய்வு உத்தியோகத்தர் சங்க நிர்வாகத்தில் செயற்பாட்டா

ளராகக் கடமையாற்றி வருகிறார். ஓம் சாந்தி ஆன்மீகச் சபையினருடன் சேர்ந்து தியான வகுப்புகளிலும் தனது செயற்பாடுகளை முன்னிறுத்தி வருகிறார். சமூகக்கலைச் செயற்பாட்டாளரும், முற்போக்குச் சிந்தனையும் கொண்ட திரு குமார் யோகேஸ், திரு பரமேஸ் வரன் இவர்களுடன் இணைந்து கலைமுன்னெடுப்புக்களில் மும்முரம் காட்டி வருகிறார். இவர் ஒருசிறந்த தமிழ் உணர்வாளர். முல்லையில் தமிழரசுக்கட்சி ஆரம்பித்த காலத்தில் அதன் வளர்ச்சிக்காகக் கடுமையாக உழைத்தவர். இன்றுவரை தீவிர தமிழ் உணர்வாளராகவே வாழ்ந்து வருகிறார். சிறந்த மேடைப்பேச்சாளர். சின்னவயதில் என்னையும் இதற்குள் புகுத்தி மேடையேற்றி அழகு பார்த்தவர் இவர். இன்னும் பலவருடங்கள் சிறப்போடு வாழவேண்டும்.இதை வாசித்து மகிழவேண்டும் என்பதற்காகவே இக்கட்டுரையை எழுதுகிறேன். மதிப்பிற்குரிய 'ஞானம்' சஞ்சிகை இதனைப்பிரசுரித்தால் அண்ணனும், மகிழ்ந்து என்னையும் மகிழ்வித்த பெருமை அவர்களையே சேரும். 29.03.2019 எண்பதாவது பிறந்த நாளைக் கொண்டாடும் அண்ணன் இன்னும் பல்லாண்டுகள் நலத்தோடு வாழ வாசகர்களோடு நாமும் சேர்ந்து வாழ்த்துவோம்.

○○○

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

யாழ்ப்பாணத்து சபாரத்தன முதல்யாருக்கு குகதாசர் என்னும் பெயரும் உண்டு. இவர், ஈச்சுர நிச்சயம் (1896) மற்றும் ப்ரபஞ்ச வசாரம் (1918) ஆகிய நூல்களையும் எழுதியுள்ளதை அறிய முடிகின்றது. இவற்றுள் ஈச்சுர நிச்சயமானது, தத்துவ வசாரம், தத்துவ வ்வேசன் ஆகிய பத்திரிகையில் வெளிவந்த ஆன்மீகத் துக்கு எதிரான கருத்துக்களை எதிர்த்து எழுதப்பெற்ற நூல். இதேபோன்று ப்ரம்மவீத்தயா பத்திரிகையில் வெளியான கருத்துக்களை எதிர்த்து பிரபஞ்ச விசார நூல் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

அவளே இறக்கும் வரை..!!!

அவள் (பெண்) சாவி
கொடுத்து ஆடவைக்கும்
பொம்மை
அல்ல.. கடலை கூந்தல்
கயல் மீன் விழிகள்
கொண்ட இறக்கை
முளைத்தேவதையும்
அல்ல.. குருதி
ஓட்டத்தினூடே கையளவு
கீதயம் துடித்துக்
கொண்டிருக்கும் மனிதப்
பிறவியே
அவளும்.. அவளைஅவள்
நிலையிலிருந்து
உயர்த்தவும் வேண்டாம்
தாழ்த்தவும்
வேண்டாம். அவளை
அவளாகவே வாழ
விட்டால் போதும்...
அவளதுசுவாசத்தில்
வாழட்டும்..அவளது
பாதங்களால்
நடக்கட்டும்..அவளது
கண்களை மூடி அவளே
இறக்கும் வரைஅவள்
அவளாகவேவாழட்டும்.!

ஷப்னா ஷிஷார்

பழந்தமிழ்ச் சொற்கள்

சில திரிந்ததும் திரியாததும்

வாகவரவாணன்

ஓவ்வொரு மொழியிலும் வழக்கில் உள்ள சொற்கள் சில மறைவதும் வேறு சில திரிந்து புதிய வடிவம் எடுப்பதும் இயல்பு. இன்னும் சில சொற்கள் காலத்திற்கேற்ப புதிதாகவும் தோன்றும். அதேநேரம், ஒரு மொழி வேறு ஒரு மொழியின் சொற்களை உள்வாங்கிக் கொள்வதும் வழக்காகும். இத்தகு சொற்களைத் தமிழ் இலக்கணக்காரர் 'திசைச் சொற்கள்' எனக் குறிப்பிடுவர். இத்திசைச் சொற்கள் ஒரு மொழியில் அளவு கடந்து இடம்பெறும் போது அது வேறு ஒரு மொழியாக வடிவெடுக்கும் அல்லது தனது தனித் தன்மையை இழந்து விடும்.

திராவிட மொழிக்குடும்பத்தின் மூத்த முதல் மொழியாகிய தமிழ் மொழியைப்போலன்றி தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய மொழிகள் சம்ஸ்கிருத சொற்களைப் பெரிதும் கடன் பெற்றிருக்கின்றமையால் அவற்றை அம்மொழியின் கிளை மொழிகளோ என்று ஐயுறும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது என்று அறிஞர் கூறுவர்.

இக்கட்டுரை திரிபடைந்த பழமையான தமிழ்ச் சொற்களில் சிலவற்றையும் அவற்றோடு வேறு சில சொற்களையும் வாசகர் முன் வைக்க விரும்புகின்றது.

ஆய் என்பது ஒரு பழந்தமிழ்ச் சொல். இதற்கு அன்னை என்று பொருள். இச்சொல்லில் இருந்தே ஆய்ச்சி, ஆயா, ஆயன், ஆகிய சொற்கள் தோன்றின. இவை போன்றே தாய் என்னும் சொல்லும் ஆய் என்னும் சொல்லின் திரிபாகும்.

அனை என்பது ஒரு பழந்தமிழ்ச் சொல். இதுவே அன்னை என்னும் சொல்லின் அடிச்சொல்லாகும். மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் வயது முதிர்ந்த பெண்களை அன்பாக அழைக்கப் பயன்படுத்தப்படும் 'அணை' எனும் சொல் இதன் (அன்னை) திரிந்த வடிவமாகும். மேலும் இதனை 'அணைவு' எனும் சொல்லின் திரிபாகவும் கருத முடியும்.

அப்பு ஒரு பழந்தமிழ்ச் சொல். இதற்குத் தந்தை, கடவுள் என்றெல்லாம் பொருள் உண்டு. இச்சொல்லில் இருந்தே அப்பன் (அப்பு + அன்) என்னும் சொல் பிறந்தது. அப்பா என்பது இதன் திரிந்த வடிவமாகும்.

தகப்பன் எனும் சொல் தம் + அப்பன் என்னும் இரண்டு சொற்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட புணர்ச்சியால் உருவானது. புணர்ச்சி விதியின்படி இச்சொல் தம்ப்பன் என்றே வழங்குதல் வேண்டும். ஆனால் இது பேச்சு வழக்கில் திரிந்து தகப்பன் என ஆயிற்று. இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக தமக்கை எனும் சொல்லைக் காட்டலாம். இச்சொல் தம் + அக்கை என்னும் இரண்டு சொற்களால் ஆகி தமக்கை என்றே உச்சரிக்கப்படுகின்றது.

அகம் என்னும் சொல் வீட்டையும் குறிக்கும். இதிலிருந்தே அகத்துக்காரி (வீட்டுக்காரி) எனும் சொல் பிறந்தது. தமிழ் நாட்டில் இன்றும் வழக்கில் உள்ள ஆத்துக்காரி எனும் சொல் இதன் திரிந்த வடிவமாகும்.

ஆத்தம் என்னும் பழந்தமிழ்ச் சொல்லுக்கு அன்பு என்றும் பொருள். இதிலிருந்தே ஆத்தை என்னும் சொல் பிறந்ததெனலாம். இதற்கு தாய் என்று அர்த்தம். தமிழ்நாட்டில் வழக்கில் உள்ள ஆத்தா எனும் சொல் ஆத்தை எனும் சொல்லின் திரிபாகும். ஆயினும் மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் தாயின் தங்கையை அல்லது தமக்கையை அழைக்க இச்சொல்லே பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆனால், இக்காலத்தில் இவ்வழக்கு கைவிடப்பட்ட நிலையில் அதற்குப் பதிலாக சித்தி எனும் சொல்லே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதன்பொருள் சிற்றன்னை என்பதாகும்.

தமிழ்நாட்டில் இருந்து திரைப்படங்கள் மூலம் இங்கும் வழக்கிற்கு வந்த சொற்களில் ஒன்றான சித்தி எனும் சொல் நாம் பயன்படுத்திய சித்தாத்தை எனும் சொல்லை நினைவூட்டும். இதுவும் சிற்றன்னை என்னும் சொல்லும் ஒரே பொருளுடையவை. மேலும் சித்தாத்தை என்னும் சொல்லை

சித்தி ஆத்தை என்று பிரித்துப் பார்த்தாலும் அதுவும் சிற்றன்னை என்ற பொருளையே தரும்.

இளமைப் பெயர்ச் சொற்களில் குஞ்சு என்பதும் ஒன்று. இப்பொருளின் அடிப்படையிலேயே சிறிய தந்தை, சிறிய தாய் என்போர் குஞ்சுப்பா, குஞ்சம்மா என்றழைக்கப்படுகின்றனர். இச் சொற்களே சீனியப்பா, சீனியம்மா என்றும் வழங்கக் காணலாம். இவற்றின் அடையாக உள்ள 'சீனி' எனும் சொல் 'சின்ன' என்னும் சொல்லின் திரிபாகக் கருதலாம்.

குரவை என்னும் சொல் குரல் என்னும் சொல்லையே அடியாகக் கொண்டது. இது பழந்தமிழகத்தில் ஆடப்பட்ட கூத்துக்களில் ஒன்றாகும். மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் இச் சொல் குலவை எனத் திரிந்து வழங்குகின்றது.

ஓர் எனும் சொல் ஒரு எனும் சொல்லின் திரிபெனக் கொள்வர். இது போன்று ஈர், இரண்டு என்னும் சொற்களின் வேராக இரு எனும் சொல்லைக் கருதுவர்.

யான், யானை, யாண்டு, யாறு ஆகிய சொற்கள் நான், ஆனை, ஆண்டு, ஆறு என இக்காலத்தில் திரிந்து வழங்குகின்றன.

மு அல்லது மூ எனும் ஓரெழுத்துச் சொற்களிலிருந்தே (முப்பால், முவேந்தர்) மூன்று எனும் சொல் பிறந்திருத்தல் வேண்டும். கன்னடத்தில் இச் சொல் மூறு என வழங்குமென்பார் டாக்டர் மு.வரதராசன். இந்த மூறு என்னும் சொல்லை மூன்று என்னும் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாகக் கொள்ளலாம்.

நான்கு எனும் சொல் பழந்தமிழகத்தில் நால்கு என்று வழங்கியமைக்குச் சங்க இலக்கியங்கள் சான்று பகரும். இச்சொல்லுக்கும் நால், நாலு எனும் சொற்களுக்கும் நல் எனும் சொல்லே அடிச் சொல்லாக இருக்கலாம் என்பது அறிஞர் மு.வரதராசனின் கருத்தாகும்.

முஸ்லிம்களில் சிலரைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் மரைக்காயர் எனும் தூய தமிழ்ச் சொல் மரக்கல ஆயர் எனும் சொல்லின் திரிபு என்பார் பேராசிரியர் சேதுப்பிள்ளை.

ஓம்புதல் என்னும் பழந்தமிழ்ச் சொல்லுக்கு விரும்புதல் என்று பொருள். ஆனால், இக்காலத்தில் இச்சொல் ஊம்புதல் எனத் திரிந்து கெஞ்சுதல் எனும் பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

குன்று எனும் சொல் குறு என்னும் சொல்லின் விரிவு என்பர். இதற்குச் சிறியது என்று பொருள். இது போன்று நிலம் என்னும் சொல் நில் என்னும் சொல்லையும் மலை என்னும் சொல் மல் (வலிமை) என்னும்

சொல்லையும் அடியாக கொண்டவை.

பயனற்றது என்னும் பொருளைக் கொண்ட மண்ணாங்கட்டி என்னும் சொல் மண்கட்டி என்னும் சொற்களின் திரிந்த வடிவமாகும்.

தப்பிலி என்னும் சொல் தப்பு இல்லாதவன் எனும் பொருளைத் தருவது போல, போக்கிலி என்னும் சொல் போக்கு இல்லாதவன் (வசதியில்லாதவன்) என்னும் பொருளைத் தரும்.

தட்டுவாணி என்னும் சொல் தட்டுத் தட்டாக இதழைக் கொண்டுள்ள தாமரை மலர் மீது வீற்றிருப்பதாகக் கொள்ளப்படும் கலைமகளை அல்லது திருமகளையே குறிக்கும். எனினும் ஒழுக்கம் கெட்ட பெண்களை குறிக்கவும் இச்சொல் கிராமப்புறங்களில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

'வெறுவாய்க்கிலம் கெட்டவன்' என்னும் சொற்றொடர் வெறும் வாய்க்கும் இலை (வெற்றிலை) இல்லாதவன் (வசதியில்லாதவன்) என்னும் அர்த்தத்தையே வெளிப்படுத்தும்.

முதேவி என்னும் சொல் பழங்காலத்தில் மூத்த தெய்வமொன்றையே குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதனை மூதாம்பிகை என்னும் பிறிதொரு சொல் புலப்படுத்தும். ஆனால், இந்த உண்மை தெரியாமையால்தான் சீதேவி என்னும் சொல்லின் எதிர்ச் சொல்லாக இச் சொல் (முதேவி) பயன்படுத்தக் காண்கின்றோம். சீ என்னும் ஓரெழுத்து ஒரு மொழியே வட மொழியில் ஸ்ரீ என ஆனது. இதற்குத் 'திரு' என்று பொருள்.

தோணி என்னும் சொல் மரத்தில் தோண்டப்பட்டது. (குடையப்பட்டது) எனும் பொருளையும் மிதவை என்னும் சொல் தண்ணீரில் மிதப்பது என்னும் அர்த்தத்தையும் தரும். உடு என்னும் அடிச் சொல்லில் இருந்தே உடுக்கை, உடுப்பு, உடை ஆகிய சொற்கள் பிறந்தன. ஐ எனும் ஓரெழுத்துச் சொல்லுக்கு கடவுள், பெரியவர், என்றெல்லாம் அர்த்தம் உண்டு. இதன் அடிப்படையிலேயே ஐயன், ஐயா, ஐயனார், ஐயை, ஐயப்பன் என்னும் சொற்கள் உருவாகின.

நல்ல என்னும் சொல்லுக்குத் தெலுங்கு மொழியில் கருமை என்னும் பொருள் உண்டு என்பர். இது காரணமாகவே கருநாகம், நல்ல பாம்பு என்றும் கரிய நிறத்தையுடைய எள்ளில் இருந்து பெறப்படும் எண்ணெய் (எள் + நெய்) நல்ல எண்ணெய் என்றும் சொல்லப்படுகின்றன.

இறை என்னும் சொல்லுக்கு கண்ணுக்குப் புலப்படாத மிகச் சிறிய என்னும் பொருள்

உண்டு. இதன் வழியிலேயே அருபியான கடவுள் இறைவன் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றான். வரலாறு என்னும் சொல் வரல் + ஆறு (வழி) என்னும் இரண்டு சொற்களாலானது. இதற்கு செய்தி அல்லது தகவல் வந்த வழி என்று பொருள். எனினும் இச் சொல் வரல்வாறு என்று பாமரரால் சொல்லப்பட்டாலும் அதற்கும் செய்தி வந்த விதம் (வாறு - விதம்) என்னும் கருத்து இருப்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ளல் வேண்டும்.

வடக்கில் இருந்து வீசும் காற்று வாடை என அழைக்கப்படுவது போல தெற்கில் இருந்து வீசும் காற்று தென்றல் என்று சொல்லப்படும். இதனைத் தென்றல், தெற்கு என்னும் பொருளைத் தரும் தென்றி எனும் சொல் உணர்த்தும்.

விரல் என்னும் சொல் விரி என்னும் சொல்லையும் நாக்கு என்னும் சொல் நக்கு எனும் சொல்லையும் மூலமாகக் கொண்டவை. எனினும் நா எனும் சொல்லில் இருந்தே நாக்கு, நாய், எனும் சொற்கள் பிறந்தன என்றும் கூறுவர்.

பூங்காவனம் என்பது தவறான ஒரு சொல். (இப் பெயரில் சஞ்சிகை ஒன்று வெளிவருகின்றது). ஏனெனில், இச் சொல்லில் உள்ள கா எனும் தனித் தமிழ்ச் சொல்லுக்கு காடு, சோலை என்னும் பொருள் இருக்கையில் அதே பொருளைத் தரும் வனம் என்னும் சமஸ்கிருதச் சொல் அதில் இணைந்திருப்பதில் அர்த்தம் இல்லை.

வனம் என்னும் சொல்லில் இருந்தே வன்னியர் என்ற சொல் பிறந்தது. தமிழில் இது காவர் என வழங்கும். சபரன் என்ற சொல்லுக்கு வேடர் என்று பொருள். இப்பழந்தமிழர் வாழ்ந்த மலையே சபரிமலை என்று அழைக்கப்படலாயிற்று. சபரி என்பது வேட்டுவப் பெண்ணையே குறிக்கும். இது சபரன் என்னும் சொல்லின் எதிர்பாற் சொல்லாகும்.

மின் (மின்னுதல்) என்னும் சொல்லில் இருந்தே மீன் என்னும் சொல் பிறந்தது. இதன்படி மின்னேரி (மீன் வாழும் ஏரி) என்னும் தமிழ்ப் பெயரின் சிதைவாகவே மின்னேரியா என்னும் சிங்களப் பெயர் வழங்கக் காணலாம்.

கடவுள், கடல், கடவை, கடப்பு என்னும் சொற்களின் அடிச் சொல்லாக இருப்பது கட என்னும் வினைச் சொல்லாகும்.

கணவன் என்னும் சொல்லை கண் அவன் (மனைவிக்கு) என்று பிரித்து பொருள் கொள்ளலாம். இது போன்றே மனைவி என்னும் சொல்லை மனை + வி என்று பிரித்துப் பார்ப்பின் இதற்கு வீட்டின் (மனை - வீடு),

கண் (வி-கண்) மனைவி என்ற பொருளே தோன்றும். இதிலிருந்து வீட்டின் கண்ணாக இருப்பது மனைவி என்பது தெளிவாகின்றது. இதனையே இல்லாள் (இல்லத்தை ஆள்பவள்) என்ற சொல்லும் புலப்படுத்தும்.

மல் (வலிமை) என்ற தமிழ்ச் சொல்லில் இருந்தே மலை, மல்லர் (மற்போர்வீரர்) ஆகிய சொற்கள் பிறந்தன.

பெண்கள் அணியும் காப்பு என்பது வளையல் என்று அழைக்கப்படுவதற்கு அது விளைந்திருப்பதே காரணம் ஆகும்.

வீடு என்னும் சொல்லுக்கு மோட்சம் என்றும் பொருள். இதிலிருந்து ஒவ்வொருவரும் வாழும் வீடு அவர்களுக்கு மோட்சமாக இருக்க வேண்டும் என்பதையே இச்சொல் உணர்த்துகின்றது.

'கலாபூஷணம்' என்ற சொல் 'கலை அழகு' என்ற பொருளைத்தரும். கலா என்ற சொல் கலை என்னும் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிந்த வடிவம். 'பூஷணம்' ஒரு வட சொல். அதற்கு அழகு என்றும் பொருள்.

ஐந்து என்னும் சொல்லின் திரிபே அஞ்சு என்னும் சொல். இதற்கும் பஞ்சம் என்னும் சமஸ்கிருதச் சொல்லுக்கும் தொடர்பில்லை என்பார் அறிஞர் மு.வ.

தமிழன் (தமிழ் + அன்) என்னும் சொல்லின் அடிச் சொல்லாக இருப்பது தமிழ் என்னும் சொல். இதன்படி தமிழனுக்குள் தமிழ் இருப்பது தெளிவாகின்றது. இதிலிருந்து, தமிழை இன்னொரு இனம் தனதாக்கிக் கொள்ள முடியாது என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

எல் என்னும் சொல்லே எல்லம் என்னும் சொல்லாகி பின் அது ஈழம் என ஆனது என்று அறிஞர் சிலரின் ஆய்வு முடிவு கூறும். இதனை நாம் ஏற்றுக் கொள்வோமாயின் சிங்களம் என்னும் சொல்லினுள் எல், எல்லம் ஆகிய சொற்கள் இருப்பதைக் கண்டுணரலாம்.

நிலவு என்னும் சொல்லுக்கு விளங்குதல் (பிரகாசித்தல்) என்று பொருள். இதன் திரிந்த வடிவமே நிலா என்னும் சொல்.

மேலே தரப்பட்ட சொற்கள் போல, இன்னும் ஏராளமான சொற்கள் தமிழ் மொழியில் உண்டு. எனவே, அத்தகைய சொற்களையும் அவற்றின் அடிச் சொற்களையும் ஆய்வு செய்து வெளிக் கொணர்வதன் மூலம் தமிழின் தனித்தன்மை, தொன்மை என்பவற்றை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டலாம் அல்லவா

மேலும் வளர்ந்து செல்லும் இரவு

இரவின் மீது
மேலும் வளர்ந்துசெல்லும் பெளர்ணமி
ஒளிதவழும்
நிசப்தங்களைநிரப்பியிருக்கிறேன்.

ஓர்மவிழிகளில்
உழல்கின்றேன்.
கவிதைமுகத்திடம்
காதல் நிறங்களை கலந்துகொள்கிறேன்

புருவங்களில் விம்பங்கள் தெரிக்கின்றன
சிறுநெறும்பென ஊர்ந்துநடக்கின்றேன்

புதியசொற்கள் ஊர்கின்றநாவில்
உமிழ்ந்துசெல்கின்றவார்த்தைகளில்
இன்னும் இன்னும்
ஊடுருவிவலைகிறேன்

ஈரம் உய்த்துப் பரவுகின்றமுகங்களில்
மிதமானபடர்க்கையையிடுகிறேன்

இறக்கைகளைவிட்டுகோதிவிடுகின்ற
காலநட்சிவளர்ந்து
புள்வெளியெனஒடுகின்றதுநீர்

பெளர்ணமிஅழிந்துசெல்ல
ஒவியம் வரைந்துசெல்கிறது
வியூயல்

நிசப்தங்களில் அலங்கரிக்கப்பட்ட இரவியை
என்ஒளிக்கற்றைகள் நிரப்பிவிடுகின்றன.

எஸ். வஸீம் அக்பர்

எழுந்துவா சித்திரையே !

புத்தாடை வாங்கிடுவோம்
புத்துணர்வு பெற்றிடுவோம்
முத்தான முறுவனுடன்
சித்திரையை வரவேற்க
சித்தமுடன் காத்திருப்போம்
எத்தனையோ சித்திரைகள்
எம்வாழ்வில் வந்தாலும்
அத்தனையும் அடிமனதில்
ஆழமாய் பதிந்திருக்கு

சொத்துள்ளார் சுகங்காண்பர்
சொத்தில்லார் சுகங்காணார்
எத்தனையோ துயரங்கள்
இருந்தோங்க வைக்கிறது
அத்தனையும் பறந்தோட
சித்திரைதான் உதவுமென
நம்பிடுவார் வாழ்வின்லே
நலம்விளைப்பாய் சித்திரையே

வெள்ளப் பெருக்காலே
வேதனைகள் ஒருபக்கம்
உள்ளத்தை வதைக்கின்ற
உணர்வுற்றார் ஒருபக்கம்
கள்ளத்தை விதைக்கின்ற
கயவரெலாம் ஒருபக்கம்
கழன்றோட சித்திரையே
காத்துள்ளோம் வந்திடுவாய்

அரசியலில் அறுபிப்போ
அருகியே போகிறது
ஆண்டவனின் சன்னதியில்
அறியாயம் நிகழ்கிறது
அறமுரைப்போர் அனைவருமே
அடக்கமாய் ஆகிவிட்டார்
அடங்கிநின்பார் தனையெழுப்பி
அழைத்துவா சித்திரையே

எத்தனைதான் இடர்வரினும்
இறைவனே துணையென்னும்
எண்ணமதை மனங்களிலே
இருத்திவிடு சித்திரையே
இன்பமொடு சுகவாழ்வு
எல்லோர்க்கும் கிடைக்கவென்று
எண்ணமுடன் எழுச்சிபெற்று
எழுந்துவா சித்திரையே

மகாதேவ ஐயர் ஜெயராஜசர்மா மெல்பேண் ... அஷஸ்திரேவியா

“பளார்’ என்று கதவை அடித்துச் சாத்தியது எல்லோர் முதுகிலும் விழுந்த பிரம்படியாகவே பிரதிபலித்தது. அத்தனை வேகமாய் ஓங்கி சாத்தப்பட்டது கதவு. சாரதி வேகத்தை முடுக்க வாகனம் விரைந்தது.

“சரி சரி விடுங்க பயணம் என்பது இப்பிடி வாறதும் போறதும் சகஜம். நாமதான் புத்திசாலித்தனமா தப்பிக்க வேணும்.” வழக்கம் போலவே அம்மம்மா இணக்க சபையைக் கூட்டி இறுதித் தீர்ப்பை வாசித்து அனைவரையும் சமாதானப்படுத்தினார்.

“எனக்கு ஒரு பிரச்சனையும் வராது, நான் ஹயருக்கு ஒருறனான் றைவர். என்று சொல்லுவன். நீங்கதான் பிள்ளை குட்டிக்காரர். பாத்திரமறிந்து பிச்சை போடவேணும்.” சாரதியும் தன் எண்ணப்பாடுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டான்.

“அங்கிள், இவையன் ஜெயிலுக்குப் போய் எல்லாத்தையும் அனுபவிச்சத்தான் வருவினம் எண்டால் நாய் வாலை நிமிர்த்தத்தான் முடியுமா? விட்டிர வேண்டியதுதான். எள்ளோட சேர்ந்து காயுற எலிப்பிளக்கை மாதிரி நாங்களும் சேர்ந்து காயவேண்டியதுதான்.”

“அங்கிள், என்னைய முன்னுக்கு வாற பஸ் ஹோஸ்ட்டல இறக்கி விடுங்க. நான் பஸ்லய வாறன். வான் கதவை அறைந்து அனைவருக்கும் பிரம்படி கொடுத்து எதிர்ப்பை வெளியிட்ட அவந்திகா தனக்கெதிரான குற்றப்பத்திரிகையை ஏற்க முடியாது பதிலடியாகக் கொடுத்தாள்.

சாரதி இருக்கைக்கு அருகில் இருந்த இருக்கையில் அமர்ந்திருந்த அப்பாவின் பார்வையில் கோபம் ஆரோகணிப்பது வான் கண்ணாடியில் தெரிந்தது.

தான் நினைத்ததைச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்ற பிடிவாதம் எல்லாக் காலத்திலும் சாத்தியம் ஆவதில்லை. ஆனாலும் அவள் அவற்றைச் சாத்தியமாக்க வேண்டுமென்பதில் பிடியாய் நிற்பாள். தான் பிடித்த முயலுக்கு நான்கு கால்களாயினும் ஒரு கால் இயலாமை. ஆகையால் மூன்றுதான் என்றால் நாங்கள் முச்சம் காட்ட முடியாது. கடைசியாய்ப் பிறந்து தன்னைப்போல் அப்பாவித்தனமாய் வாழக்கூடாது என்ற அம்மாவின் வைராக்கியம் அனைத்தையும் பன்மடங்கு கொண்டவளாய் அவள் பிரதிபலித்தாள். அவளையே நம்பி ஆயிரம்பேர் வந்தாலும் பராமரிப்பாள். அவரவர் என்ன செய்தாலும் அது அவர்களுக்குத்தான். நான் என்னால் ஏலுமானதைச் செய்யுறன். இதுதான் அவள் கொள்கை.

அவளுடன் உள்ளூரில் பயணம் செய்யும் நாட்களெல்லாம் பெரும்பாலும் சின்னச் சின்னச் சண்டைகளுடன் தொடர்ந்து அம்மாவிடம் வந்து முறையிடுவதுடன் முற்றுப்பெறும். அவளுடன் போனால் சண்டை எனத் தெரிந்தும் நானும் அவள் இல்லாமல் என் பயணங்களைத் தொடர விரும்புவதில்லை.

பல தடவைகள் நாடு கடந்த பயணங்களை மேற்கொண்ட போதிலும் இம்முறைதான் இருவரும் இணைந்து பயணிக்கும் முதல் வெளிநாட்டுப் பயணம். நான் மீண்டும் என் தாய் நாட்டை முத்தமிட்டு விட்டேன். என் பயணத்திற்கு நன்றி கூறியவளாய் கடவுச் சீட்டு வேலைகளை முடித்து எங்களின்

கீதா கணேஷ்

சூயம்பரணம்

மீள்வருகையை உறுதிப்படுத்தி வெளியேறினோம். பயணிகள் எல்லோரும் தத்தம் கூடுகள் நோக்கி விரையும் பறவைகளாய் விரைந்தனர்.

குடும்பமாய்ப் பயணித்து வீடு திரும்பும் மகிழ்வு நிலையில் நாமனைவரும் எமக்காகக் காத்திருக்கும் வாகனத்தை நோக்கி விரைய, எங்களின் பேச்சுப் பாணியை லபக்கென இனங்கண்ட பெண்மணி “நானும் வரட்டோ உங்களோட? தனியப் போகவேணும் இரவாகிடும் வவுனியாவில இறங்கீடுவன்.” எனத் தன்னையும் எங்கள் பயணத்தில் இணைக்கும் படியான வற்புறுத்தலில் பின்தொடர்ந்தாள். பயணப் பொதிகள் அடுக்கப்பட்ட தள்ளுவண்டியைத் தள்ளிக் கொண்டு வந்த நான் சற்றே சிந்தித்து.

“வானில இடமிருக்குமோ? தெரியேல்ல அன்றி நாங்களே வயசானாக்களும் குழந்தைகளுமா கன பேர். றைவரக் கேட்டுப் பார்ப்பம்.” அவள் வரமுடியாதென்பதை உறுதிப்படுத்தும் நோக்கிலான காரணங்களை கொஞ்சம் கறாராகச் சொல்ல,

“அன்றி சமாளிச்சு இருக்கலாம் குழந்தைப் பிள்ளைகளை மடியில வைச்சிருக்கலாம். நீங்க வாங்க” என்று கண்களும் வாயும் சிரிப்பை உதிர்த்து யாரென்றே தெரியாதவளுக்கு இடமளித்து விட்டாள் அவந்திகா.

நான் முறைத்துப் பார்த்த பார்வையை அருகிலிருந்த குப்பைக் கூடைக்குள் வீசுவதாக ரிசுவால் முகத்தைத் துடைத்து வீசினாள். எந்தவொரு முன்யோசனையும் இன்றி விமான நிலைய இறங்குதளத்தில் வைத்துக் கேட்டவரை யாருடைய அனுமதியும் இன்றி வாங்கோ என்று கூற எத்தனை துணிவு வேண்டும்?

“அன்றி... அவ சொன்னாலும் றைவரிட்ட கதைக்கோணும். நான் அகிம்சா வழியில் தணிந்து பேசினேன்.

அவளோ இல்ல நிறஞ்சி அக்கா வானில இடமிருக்கு எவ்வளவு பிரச்சனைகளுக்கையும் சமாளிச்சு வந்த எங்களுக்கு ஓராள ஏற்ற முடியாதா? பாவம் எங்கள் பால ஒரு பொம்பிள தானே.”

“அதுக்கு பாவம் பாக்கிற இடம் இதில்ல.” நான் வாய்க்குள் முணுமுணுத்தேன்.

வெளியில் காத்து நிற்கும் உறவுகளைக் கண்டதும் பள்ளிவிட்டதும் அழைத்துச் செல்லக் காத்திருக்கும் பெற்றோரைப் போல ஆவலுடன் கூடிய காத்திருப்புகள்.

அவளைத் தனியாகக் கூப்பிட்டுச் சொல்வதற்கும் அவந்திகாவுடன் நீண்ட கால

நட்புக் கொண்டவளைப்போல் அவளிடமே அடைக்கலமாகி விட்டாள். அவந்திகாவும் அவளுக்கான உதவியைச் செய்ய வேண்டும் என்பதில் முனைந்து செயற்பட்டு றைவர் அங்கிளிடமும் விரைந்து பேசி விட, நான் பேச எத்தனித்தவை பூட்டிய வாய்க்குள் கிடந்து நாக்குடன் சண்டையிட்டு மரணித்தன.

சில்லறைக் குற்றி விழும் ஓலியுடன் என் தொலைபேசி சினுங்கித் தணிந்தது.

“எல்லாத்திலயும் இப்பிடி சுயநலமா இருந்து பழகாதேங்கோ” அவளிடமிருந்து உள்பெட்டிக்கு தகவல் வந்தது.

“ஓம்! நாங்க சுயநலம்தான்! உங்கள மாதிரி கண்ட நிண்டதுகளை ஏற்றிக் கொண்டு வாற அளவிற்கு நான் இல்ல.”

நான் பின்னிருக்கையிலிருந்து அவருக்குப் பதிலனுப்பினேன்.

அவளோ அந்த அன்றிப் பெண்மணியுடன் பயண அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள, ‘தரிகிடதோம்’ என்று விரல்கள் பதிலடித்துக் கொண்டிருந்தன. எல்லோரும் இருக்கைகளில் தலைசாய்த்து அயர்ந்து தூங்க அவந்திகா எப்பதான் திருந்தப் போகிறாளோ என்ற யோசனை என் உள்ளத்தில் குத்திட்டு நின்றது.

இவள் சொந்தக்காலில் நின்றுப் பிறருக்கு உதவி செய்யப்போய் பல தடவைகள் ஏமாந்திருக்கிறாள். எல்லாம் படிப்பினைதான் விடு என்று சொல்லிச் சமாளித்து விடுவாள். அவள் அவதானமாய் இருப்பதாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. அவள் பெரிய விடயங்களிலும் இப்படித்தான் நடந்து கொள்பவள் என நான் எதிர்பார்க்காததாலோ என்னவோ? உள்ளம் நெருப்பாய் எரிந்து கொண்டிருந்தது. அவள் அனுப்பிய பதிலை வாசிக்காமலேயே கண்களை மூடிக்கொண்டிருக்க,

தொலைபேசிக்கு அழைப்பெடுத்து நிறுத்தி என்னைத் திரும்பிப் பார்ப்பது முடிய இமைகளினூடே தெரிந்தது.

“அன்றி பாவம் அவவோட கதையும்” எனப் பதிலனுப்பிவிட்டு என்னைத் தொந்தரவு செய்ய வேண்டாமெனக் கூறினேன்.

சாரதியும் அப்பாவும் அரசியலிலிருந்து வெளிநாட்டு விவகாரங்களையும் அளவளா விக் கொண்டே பயணிக்க இரவு வேளையில் வவுனியாவை வந்தடைந்ததும் எனக்கு நெஞ்சு குளிர்ந்து நீர் ஊற்றெடுப்பதாய் உணர்ந்தேன். வவுனியா பிரதான வீதியில் முருகன் கோவிலருகில் அவருக்காகக் காத்திருந்த வண்டிக்கருகில் சாரதி வாகனத்தை நிறுத்த நானும் முண்டியடித்துக் கொண்டு இறங்கினேன். அன்றி ஏறப் போகும் வாகன

இலக்கத்தையும் அன்றி இறங்குவதையும் படம் பிடித்தேன்.

“அப்பா, ‘பாக்’கெல்லாம் சரியோ என்று பாத்து எடுத்துக் குடுங்கோ” நானும் அப்பாவுக்கருகில் சென்று கண்காணிப்பில் ஈடுபட்டேன். அன்றி என்ற அந்தப் பெண்மணி வாகனத்தில் ஏறிப் பயணிப்பதையும் நான் மீண்டும் புகைப்படம் எடுத்தேன்.

“வேறயும் ஆரும் வருவினமா? அல்லது வீட்டானா?” என்று கேட்டவாறே, வாகனத்தில் ஏற இறுதியாக ஏறிய அவந்திகாவின் பலமான கதவு சாற்றுகை எங்கள் எல்லோருக்கும் பிரம்படியாயிற்று.

அம்மம்மாவும் முதுகை நிமிர்த்தியவாறு எழுந்து உட்கார்ந்து தன் அறிக்கையை வெளியிட்டார்.

அன்றி இறங்கினாலும் என்னை விட்டு இறங்காமல் ரணப்படுத்திக் கொண்டிருப்ப வற்றைக் கொட்டித் தீர்க்க அந்தரித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

“தங்கச்சிக்குப் பயணங்களில் நல்ல அனுபவம் போல”

“அப்பிடி நாங்க ஒரு நாளும் எங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்று சொல்லேலாது அங்கிள். ஆனா அவதானமா இருக்கோணும். ஏழெட்டு வருசமா கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், கண்டி என்று பயணங்கள். வருசத்தில் ஒருக்கா எண்டாலும் இந்தியா மலேசியா எண்டு வெளிநாட்டுப் பயணங்கள். ஏதோ எங்கட அறிவுக் கெட்டின வகையில் அவதானமாய்ப் போய் வரோணும்.” அங்கிள் வாகனத்தை அவதானமாக ஓட்டும் அதே அவதானத்துடன் என் கதைக்குச் செவிசாய்ப்பதும் கண்ணாடியூடாக என்ன இடையிடையே பார்ப்பதன் மூலம் தெரிந்தது.

“நீங்க சொல்லுறது சரிதான் பிள்ளை”

“அப்ப அந்தப் பொம்பிளைய தனியா வா” என்று மனிதாபிமானம் இல்லாம நாங்க வெளிக்கிட்டிருக்கோணும். சும்மா உலகம் வளர்ந்தது எண்டதே ஒழிய மனிதம் செத்துப் போயிற்று. நீங்களெல்லாரும் உயிரோட இருக்கிறது வெறும் உடல்ல மட்டும்தான். மனிதம் உங்களுக்குத் தெரியாமலே செத்துப் போயிற்று.

“வருசம் ஒருக்கா வெளிநாடு போறும் மனித நல்லிணக்கம் பற்றிப் பேசறம் என்ற தோடதான் இப்பத்தே மனிதாபிமானம்” தன் தரப்பு வாதத்தை முன்வைத்தாள் அவந்திகா.

எனக்குள் சாகடிக்கப்பட்ட மனிதாபி மானம் என் மாறுதல்கள் எல்லாம் சேர்ந்து என்னை உள்ளக்குள் அழவைத்தன.

“பயணத்தில் அறிமுகமற்றவருக்கு உதவு வது நன்மையா? தீமையா?” என்ற மகுடத்தில் எங்கள் விவாதம் முற்றுமளவிற்கு வாதங்களும் பிரதிவாதங்களும் ஏவப்பட்டன.

வவுனியா எல்லையில் போக்குவரத்துப் பொலிஸார் வண்டியை நிறுத்தக் கட்டளையிட எனக்குள் ஊற்றெடுத்த நெஞ்சத் தண்ணி முழுவதுமாய் வற்றியது. றைவர் அங்கிளின் வாகன அனுமதிப் பத்திரங்களைப் பரிசீலித்து அனுப்பி வைத்தான்.

“சரி சரி அக்காவும் தங்கச்சியும் சண்டைய விட்டிற்று சந்தோசமா வீட்ட வாங்கோ” அப்பா தன் இருப்பை வெளிப்படுத்தினார்.

வாகனம் மெதுவாகவே பயணித்தது.

வன்னி மண்ணின் ஸ்பரிசம் எப்போதும் போலவே என் சுவாசத்தோடு கலந்தது. வன்னியின் மண்ணும் புழுதியும் இரத்தத்தோடு கலந்தவை. கொழும்பில் எவ்வளவு காலம் வாழ்ந்தாலும் மண் தொடாத சீமெந்துக் காடு. அது துளியளவும் மண் வாசனையைத் தூண்டியது இல்லை. இதனால்தான் அங்குள்ளோருக்கு ஊர்ப்பற்றும் குறைவுபோலும்.

வன்னி மண் அதன் காற்று எப்போதும் மண்வாசனையையும் தாய் நாட்டுப் பற்றையும் தரும். மரங்கள் கிளைகளை அசைத்து மெல்லிய தென்றலாய் தழுவ துயில்கொள்ளும் புள்ளினங்கள். நான் ஆத்மார்த்தமாய் வன்னி மண்ணின் வாசனையை வாகன ஜன்னலினூடே நுகர்ந்தவளாய் நினைவுகளில் மூழ்கினேன்.

பரந்தன்... பரந்தாமன் அண்ணா!

பல்கலைக் கழகத்தில் எங்கள் சுப்பர் சீனியர், பாடங்களைத் தெரிவு செய்வதிலிருந்து தங்குமிடம் போக்குவரத்து என எல்லா வற்றிற்கும் எங்கள் வழிகாட்டி. வன்னி யுத்தம் இறுதிக்கட்டத்தை எட்டியதிலிருந்து அவரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் காணமுடியவில்லை. அவர் வன்னிக்குப் போய்விட்டதாகப் பின்னர் அறிந்தோம். பல்கலைப் படிப்பையும் இடைநிறுத்திச் சென்றவர்தான் அதன்பின் பட்டதாரிகளாய் நாங்கள் வெளியேறியும் அவரைப் பற்றிய தகவலெதுவும் கிடைக்க வில்லை. நாங்களும் அவ்வளவாய் முனைப்புக் காட்டவில்லை. ஆனால் அவரின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரி மூலமாக அவர் பற்றியும் அவரது குடும்பம் பற்றியும் பணி நிமித்தம் சென்ற நேர்காணலில் அறியக்கிடைத்தது எனக்குள் மகிழ்வைத் தந்தது.

திடீரென ஒருநாள்...

‘கிளிநொச்சியில் 8kg கஞ்சாவுடன் இளைஞர் கைது’ என்ற செய்தியில் பரந்தாமன் அண்ணாவின் புகைப்படம் கண்களை மறைத்து வெளிவந்ததும் அறியும் ஆவலில் அவளைத் தொடர்பு கொண்ட போதுதான் எனக்குள் அதுகாலவரையும் உயிர்ப்புடன் ஜீவித்த மனிதம் மரித்தது. குழந்தையுடன் மனையாள் தவிக்க மனிதத்தோடு வாழ்ந்த பரந்தாமன் அண்ணா சிறையில்....

“ஏன்? அண்ணாக்கு என்னமா நடந்தது. பிறன்ஸ் கூட சேர்ந்து ஏதும் பிடிப்பட்டாரா?”

“இல்ல அக்கா, அண்ணா கொழும்புக்குப் போயிற்று வரும்போது அவரோட ரவலிங் பாக்கில யாரோ வேணுமெண்டு பக்கற்ற வைச்சிற்று பொலிஸில அறிவிச்சிருக்கினம். விடியப்பறம் அண்ணாவும் ஒண்ணும் தெரியாம முழிக்க அவங்கள் கையும் களவுமா பிடிச்சிற்றம் எண்டு கேஸ் போட்டிற்றினம்.” அவள் இதயத்தின் விம்மலாய் அமுது வடிக்க, எனக்குள் நீதியாய் நடுநிலையாய் மனிதாபிமானியாய் நிலைகொண்டிருந்த பரந்தாமன் அண்ணா நிலை கொண்டார்.

“தங்கச்சி நீங்க தெரியாதவங்களுக்கு உதவி செய்யலாம். ஆனா இப்பிடிப் பயணங்களிலயும் வீட்டுக்கு பொதிகளைக் கொண்டு வாறவங்களிட்டையும் கவனமா இருக்கோணும்.” றைவர் அங்கிள் என் உள்ளத்தில் நிலை கொண்டிருந்த பரந்தாமன் அண்ணாவின் நிலையை அறிந்தவராய் அவந்திகாவுக்கு இலவசமாய் அட்வைஸ் கொடுத்தார்.

பரந்தாமன் அண்ணாவின் நிலையை அவர் ஆதரவற்று அவர் குழந்தைகளும் மனைவியும் தவிப்பதையும் யாரறிவார்? யுத்தத்தின் பிடிக்குள் தப்பி மறுமலர்ச்சி பெற்றுத் துளிர்விடும் பிஞ்சுக் குடும்பம்.

யாரால் காப்பாற்ற முடியும் அவர்களை? மனிதம் எந்த அவதாரத்தில் வரும்?

நான் ஆற்ற முடியாதவளாய் உளறினேன். றைவர் அங்கிளுக்கு என்னுள் ரணப்படுத்திக் கொண்டிருந்த பரந்தாமன் அண்ணாவின் கையறு நிலையை இறக்கி வைப்பதைக் காது கூர்ந்து செவிமடுத்துக் கொண்டிருந்தான் அவந்திகா.

உண்மைதான்! இந்தக்காலத்தில என்ன அவசரம் எண்டாலும் நிதானமாத்தான் யோசிச்சு முடிவு எடுக்கோணும். இப்பவும் அந்த அன்ரி வீடு போகும்படும் அவ உயிருக்கு என்ன உத்தரவாதம்?

“நாடு திரும்பிய பெண் வீடு திரும்பவில்லை”

‘விமான நிலையத்திலிருந்து வீடு திரும்பிய பெண் கடத்தப்பட்டார்’ என்றோ ‘நாடு திரும்பிய பெண் சடலமாக மீட்பு’ என்றோ தலைப்பிடும் ஊடகங்கள். அவவும் எப்பிடியானவ எண்டு உங்களுக்கு முன்பின் தெரியாது. பாக்கோட பாக்கா எதையும் வைச்சிற்றுப் போனா உங்களுக்கு ஆர் உத்தரவாதம்?

அவ நல்லவவாயும் இருக்கலாம். ஏன் தேவையில்லாத பிரச்சனைகள்.

“அங்கிள் இவவும் சேர்ந்து ஜெயிலுக்குப் போவா. பாவம் அவ மட்டும் தனியா போக ஏலுமா?”

எல்லோரும் கொல்லென்று சிரித்தார்கள். முன்னே போக்கு வரத்துப் போலிஸின் அடுத்த கட்டளைக்காய் வான் பிறேக் போட்டது.

எனக்குள் பரந்தாமன் அண்ணாவுடன் மனிதநேயம், பொதுநலம், இறக்கம் எல்லாமே ஒவ்வொரு கைதிக்கூண்டில் பரிதாபமாய் ஏங்கிக் கொண்டிருப்பதாய் உணர்ந்து அவந்தி காவை பரிதாபக் கண்கொண்டு பார்க்கிறேன்.

“அக்கா ஏன் அந்த அன்ரி போறதையும் அவ ஏறின வாகனத்தையும் போட்டோ எடுத்தனி?”

அவந்திகா பரிதாபமாய்க் கேட்டது என் செவிகளில் விழுந்தது.

○○○

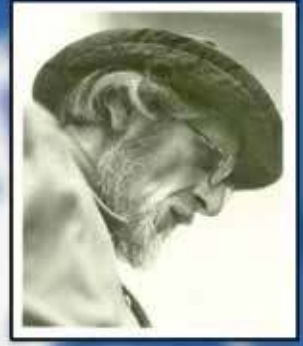
பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் 1903ஆம் ஆண்டு **புத்தமத கண்டனம்** என்கிற நூலினை ஏறத்தாழ 35 பக்கங்களிலே எழுதியுள்ளார். இந் நூலானது ஓர் இரவிலே எழுதி இரண்டு நாட்களில் அச்சேறியதாக அறியமுடிகிறது. இந்தப் பதிவை கதிரைவேற்பிள்ளை அவர் களே நூலின் முகவுரையிலே தந்துள்ளார். **புத்தச் சுவடிகளைக் கண்டட்போதே தொடர்புக் ஓர் இரவில் இந்நூலை எழுத இரு தினத்துள் பதிய்த்து முடித்தமையால், எழுத வேண்டியனவாய் இருப்பன இரண்டாம் பாகமாக பின்னர் வெளியீடுபடுத்துவோம்.**

இருப்பினும் இரண்டாம் பாகம் வெளி வந்ததான தகவல்கள் இல்லை.

கலாயோகி ஆனந்த குமாரசுவாமி

கலாயோகி ஆனந்த குமாரசுவாமி அவர்கள் மேற்கத்திய நாகரிகத்திற்கும் கீழைத்தேய நாகரிகத்திற்கும் ஒரு பாலமாக அமைந்தவர். இவர் வாழ்ந்த காலம் 1877 முதல் 1947 வரையாகும். இக்கால கட்டத்திலே உலகம் பல மாற்றங்களைக் கண்டது. பிரித்தானிய ஆட்சியின் கீழ் இருந்த நாடுகள் விடுதலைப் போராட்டங்களை நடத்தின. குறிப்பாக தென்னாசிய நாடுகள் தேசியம், சுதந்திரம் என்ற எழுச்சிக்கு உட்பட்டன. எழுச்சியுற்றவர் தேசியம், சுயமொழி, கலைகள் சமயம் போன்றவற்றில் கவனம் செலுத்தினர். தேசியவாதிகளோ மேலைத்தேய நாகரிகம் எமக்கு தேவையற்றது என வாதிட்டனர். இந்திய பெருங்கண்டத்திலே தேசிய இயக்கம் வெகு வேகமாக பரவியது. சுவாமி விவேகானந்தர் சிக்காக்கோ மத சம்மேளனத்திலே முழங்கியதின் எதிரொலியாக பல மேற்கு நாடுகளும் இந்திய பெருங்கண்டத்தை மதிப்புடன் நோக்கியது.

இத்தகைய செயற்பாடுகளின் தாக்கத்தை அன்றைய பிரித்தானியாவில் உணர முடிந்தது. இக்கால கட்டத்தின் மத்தியிலே இலங்கை தமிழ் தந்தையான சேர். முத்துக்குமாரசுவாமிக்கும் இங்கிலாந்தை சேர்ந்த எலிசபெத் பீபீ என்பவருக்கும் 22.08.1877 இல் பிறந்தவரே ஆனந்த கென்றிஸ் குமாரசுவாமி. தந்தையார் குமாரசுவாமி இங்கிலாந்திலே பிரபல வழக்குரைஞராக விளங்கியவர். அவர் சம்பாதித்த செல்வம் பிற்காலத்திலே மகன் எந்தவித பணக்கஷ்டமும் இல்லாது ஆய்வாளராக வாழ்வு நடத்த உதவியது.

சிறந்த கல்விமானான குமாரசுவாமி அரசுசபையில் விக்டோறியா மகாராணியின் முன் அரிச்சந்திரன் நாடகத்தை நடத்திக் காட்டினார். இவர் நடிப்பில், தன்னை மறந்த விக்டோறியா மகாராணியார், தான் ஓர் அரசி என்பதை மறந்து குமாரசுவாமி அவர்களை தூக்க அவரை நோக்கி ஓடியதாக திரு. வைத்திலிங்கம் அவர் நூலில் எழுதியிருந்தார். குமாரசுவாமி அவர்களே 1847இல் சேர் பட்டத்தைப் பெற்ற முதல் ஆசிய நாட்டவர். 1863இல் முதல் 'பரீஸ்டர்' பட்டத்தை பெற்ற இந்து சமயத்தவரும் இவரே. எம்மவர் எல்லாம் கிறிஸ்தவ மதத்தை தழுவி தன்நிலை இழந்த பொழுது குமாரசுவாமி அவர்களோ சொந்த நாட்டின் பெருமையை ஆங்கிலேயருக்கு எடுத்து விளக்கும் அறிவுஞானம் பெற்றவராக விளங்கினார். 'சைவ சித்தாந்தம் பற்றி 1875 இல் வேதியற் கழகத்தில் ஆய்வுக் கட்டுரை சமர்ப்பித்தார்' 'சுத்த நிபாதம்' எனும் பௌத்த நூலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து எழுதினார்.

தந்தையாரின் அறிவு ஞானத்தை நேரடியாகப் பெறும் பாக்கியம் அற்றவராக போனார் மகன் ஆனந்தன. 1877இல் இலங்கையில் பிறந்த ஆனந்த குமாரசுவாமி 1879இல் தாயாருடன் இங்கிலாந்து பயணமானார். தந்தை குமாரசுவாமி அவ்வருடமே தனது 45வது வயதில் இலங்கையில் காலமானார். கல்வி அறிவுடைய தாயார் சிறிய தாயாருடன் ஆனந்தன் வளர்ந்தார். இவரது சிறிய தாயாரே இவரது முத்த குருவாவார். விக்னில் கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்டார். மற்றிகுலேஷன் பரீட்சைக்குத் தோன்றகூடிய ஆகக் குறைந்த வயதில் தோன்றி

நாட்டிய கலாநிதி கார்த்திகா கணேசர்

முதற்பிரிவில் சித்தியெய்தினார். அன்றைய காலத்து உயர்வர்க்க ஆங்கிலேயர் போன்றே இவரும் ஆங்கிலத்துடன் லத்தீன் மொழியும், கிரேக்க மொழியும் கற்றார். லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் புவி வரலாற்றியல், தாவரவியல் கற்றவர். தனது 23வது வயதில் முதற்தரத்தில் சித்தியெய்தினார். பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்ற காலத்தில் தங்கம், வெள்ளி பதக்கங்களை தனது சாதனைகளின் பரிசாக பெற்றவரே ஆனந்தன்.

தந்தையர் நாடான இலங்கைக்கு தனது 18 ஆவது வயதிலிருந்து தனது தாயாருடன் ஆண்டு தோறும் வந்து சென்றார். தந்தையர் நாட்டில் பற்றும் பாசமும் கொண்டவராக மட்டுமல்லாது தனது பூர்வீகம் சிறந்த ஒரு நாகரிகத்தின் அத்திவாரத்திலே வளர்ந்தது என்பதையும் உணர்ந்தவராகவும் வளர்ந்தார். ஆனந்த குமாரசுவாமி தனது 26ஆவது வயதிலே இலங்கை வந்து அரச கனிப்பொருள் ஆய்வாளராக மூன்று ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தார். (1903 - 1906) இலங்கையின் பாறைகளை ஆராய்ந்தார். 'இலங்கையின் பாறைகளும் காரீயமும்' என்ற கட்டுரையை லண்டனில் இருந்து வந்த ஆய்வுச் சஞ்சிகையான 'புவியியல்' இல் வெளியிட்டார். அதைத் தொடர்ந்து தனது ஆய்வுகளை ஒரு தொகுதியாக வெளியிட்டார். இவர் இலங்கையில் 'தொறியனை' (Thorianite) என்ற புதிய கனிப்பொருளைக் கண்டு பிடித்தார். மற்றைய விஞ்ஞானிகள் போல தனது பெயரை இக்கனிப்பொருட்களுடன் இணைக்காது விட்டது இவரின் தன்னடக்கத்தை காட்டுகிறது. தொறியனை ஆராய்ச்சிக்காக லண்டன் பல்கலைக்கழகம் இவருக்கு 1906இல் விஞ்ஞான கலாநிதி பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்தது.

கனிப்பொருள் ஆய்வின் பொருட்டு இவர் பல இடங்கட்கு கால்நடையாகச் சென்றார். அவ்வாறு சென்ற இடங்களில் பல புத்த விகாரைகளிலும், கோயில்களிலும் காணப்பட்ட விலை மதிப்பற்ற ஓவியங்களும் சிற்பங்களும் உரிய பராமரிப்பு இல்லாமல் பாதிப்புக்குள்ளாவதை அவதானித்து வருந்தினார். இவற்றைப் பாதுகாக்கும்படி கண்டி பிரமுகர்கட்சிக்கு (Kandian Cheif) பகிரங்க கடிதம் எழுதினார். இலங்கையின் பாரம்பரிய மரபுச் சின்னங்கள் அழிவதை அவரால் பொறுக்க முடியவில்லை. இந்நாட்டின்

மக்களோ அல்லது அரசோ அவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என சிந்திக்கவுமில்லை. அவற்றைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என துடித்த ஆனந்த குமாரசுவாமி இலங்கையை விட்டுச் செல்ல முன் சகல இன மக்களையும் ஒருங்கிணைத்து இலங்கை சீர்திருத்தசபை எனும் அமைப்பை உருவாக்கி சில வருடங்கள் அதன் தலைவராகவும் இருந்தார். இலங்கையருக்கு தமது கலை கலாசாரம் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் முகமாக 'Ceylon National' என்ற சஞ்சிகையை ஆரம்பித்தார். இதற்கு பல சிங்கள தமிழ் முஸ்லீம் மக்கள் தமது ஆதரவை வழங்கி வந்தனர். தமது சொந்த கலாசாரத்தை மறந்து ஆங்கில மோகத்தில் வாழ்ந்த மக்களுக்கு தேசிய உணர்வையும், அவர்கள் நாகரிகத்தையும் உணர்த்த பல முயற்சிகள் எடுத்தார். இலங்கையின் மேல்நாட்டு மோகத்தை கண்டித்து இரவல் இறகுகள் (Borrowed Plumes) எனும் பிரசுரத்தை வெளியிட்டார். குமாரசுவாமி அவர்கள் இதை ஒரு இயக்கமாகவே நடத்தினார். இதன் கிளைகளை யாழ்ப்பாணம், கண்டி, திருகோணமலை எனப் பல இடங்களிலும் நிறுவி செயல்பட வைத்தார். மக்களிடம் தேசிய பொருட்களின் மகிமையை எடுத்துக் கூறியவர், ஒவ்வொருவரும் தமது தாய்மொழியை கற்க வேண்டுமென வலியுறுத்தினார். சமுதாய முன்னெற்றத்திற்கு பெண் கல்வி அவசியம் என்பதை மக்களிடம் எடுத்துக் கூறினார். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் எம்மவர்கள் விஞ்ஞானக் கல்வியை புறக்கணித்து உயரிய சட்டத்தரணிகளாகவும், அரச உயர் பதவிகளையும் நோக்காக கொண்டு கல்வி கற்றனர். ஒரு விஞ்ஞானியாக ஆய்வாளராக வாழ்ந்த ஆனந்த குமாரசுவாமி விஞ்ஞானக் கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்தி வந்தார். இவரது கலாசார புரட்சி தந்தையர் நாடான இலங்கையுடன் நின்றுவிடவில்லை. ஆசிய நாகரிகத்தை மேற்கத்தியருக்கு உணர்த்தும் வண்ணம் தனது வாழ்நாள் பூராவும் உழைத்தார்.

பாகம் : 2.

கலாயோகி ஆனந்த குமாரசுவாமி இந்தியாவின் கலை கலாசாரம், மதம், இசை, சிற்பம் என பல கலைகளிலும் ஆழ்ந்த ஞானமுடையவராக இருந்தார். இந்திய

இசையை மேற்கத்திய இசையுடன் ஒப்பிட்டு கட்டுரை வரைந்தார். இவரே முதன்முதலாக இந்திய இசையின் நுணுக்கங்களை மேற்கத்தியருக்கு விளக்கி அவர்களை இந்திய இசைபால் கவர்ந்தார். இந்திய ஆடற் கலையில் அவர் காட்டிய ஆர்வத்தால் நந்திகேஸ்வரரால் ஆக்கப்பட்ட அபினய தர்ப்பணம் என்ற பண்டையநூலை ஜி. கே. தூர்கிராய் கோபால் கிருஷ்ணஜயாவுடன் இணைந்து மொழி பெயர்த்து (**The Mirror of gesture**) எனும் பெயரில் 1917ல் நியூயோர்க் நகரில் வெளியிட்டார். அபினயத்தை நன்கு அறிந்து கொள்வதற்காக திருவாரூர் ஞானம் எனும் நர்த்தகியிடம் கை முத்திரைகள் பற்றி செயல் விளக்கங்களை கற்றார். இக்கால கட்டத்திலே தேவதாசிகள் ஆடுவதை தடைசெய்யவேண்டும் என்ற சிந்தனை வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. இதற்கெதிராக குரல் கொடுத்தார் குமாரசுவாமி அவர்கள்.

சமகால சமய சீர்திருத்தவாதிகள் நடன கலைஞர்களுக்கு எதிராக செய்யும் பிரசாரம் அடிப்படையில் தவறானது என நான் கருதுகிறேன். இந்தியாவின் கோயில்களில் ஆடிவரும் கலைஞர்கள் நடனத்தை தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். அழகும் அர்த்தமும் நிறைந்த ஆடற் கலையை இவர்கள் நாள்தோறும் கிரிக்கைகளில் இறைவனுக்கு முன் ஆடிவருகிறார்கள். அவர்கள் மிகச் சிறந்த ஆடற் கலைஞர்கள். அவர்களுக்கு சமூக சுதந்திரமும் உண்டு. அவர்களில் பலருக்கு தனிப்பட்ட முறையில் நிலபுலன்களும் உண்டு. சைவசமய கிரிக்கைகளின் அம்சமாக அவர்கள் ஆடிவருகிறார்கள். அவர்களை சாடுவத அவர்களை கீழ் நிலைக்கு தள்ளுவதாகும். அதைவிடுத்து அவர்களையும் அவர்கள் கலையையும் மதித்து முன்பிருந்தது போன்று சமூக அந்தஸ்தை நிறுத்த முயலவேண்டும் எனக்கூறி அவர்களுக்கெதிராக சமூகம் இளைக்கும் கொடுமைக்கெதிராக குரல் கொடுத்தார்.

மேற்கத்திய சிற்பக் கலைஞர்களும், விமர்சகர்களும் இந்திய சிற்பக்கலை பற்றிய அறிவு இருக்கவில்லை. அவர்களோ இந்திய சிற்பக்கலை இயற்கையாக அமையாது. பெண் உருவங்கள் மிகைப்படுத்தலாக அமைந்துள்ளன. அவை தவிர பல கைகளுடன் தெய்வ உருவங்கள் அவற்றை விகாரம் எனவும் விமர்சித்தனர். ஆனால் முதன்முதலாக

மேற்கத்தியருக்கு இந்திய சிற்பம் பற்றிய முறையான சிந்தனையை எடுத்துக் கூறியவர் ஆனந்தக் குமாரசுவாமி. இந்திய சிற்பக்கலை இயற்கையை அப்படியே படைப்பதல்ல. இந்திய சிற்பங்கள் இயற்கையை மிகைப்படுத்தி உருவகப்படுத்தி உயர்ந்த கருத்தை மக்கள் மனதில் பதியவைப்பவை என விளக்கம் கொடுத்தார்.

நடராஜா திருவுருவம்பற்றி அவர் எழுதிய விளக்கம் மேற்கத்தியரை வெகுவாகக் கவர்ந்தது. இத்திருவுருவம் தரும் விளக்கமாவது எந்தச் சமயமும் எந்தக் கலையும் பெருமைப்படக் கூடிய தொன்றாகும் என்றார். இச்சிற்பத்தின் மூலம் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் எனப்படும் இறைவனின் ஐந்தொழிலையும் குறிக்கின்றது. சிவநடனத்தில் அடங்கிய தத்துவம் ஆழமானது. பிரபஞ்சத்தின் இயக்கம் தொட்டு ஒவ்வொரு ஜீவராசிகளும் எய்த வேண்டிய நிலை பற்றி தத்துவார்த்த விளக்கம் கொடுத்த உருவமே ஆனந்த தாண்டவ நடராஜா மூர்த்தி. உருவிலே விளக்கப்படும் தத்துவம் கலை அழகுடன் ஆழ்ந்த கருத்தையும் தன்னுள்ளே கொண்ட வடிவமே என உலகுக்கு எடுத்துரைத்தார் குமாரசுவாமி.

‘சிவ நடனம்’ எனும் இவரது நூலில் இந்திய கலை வடிவங்களின் தத்துவார்த்த விளக்கங்களை மேற்கத்திய கலைக் கோட்பாட்டுடன் ஒப்பு நோக்கியும் உள்ளார். மேற்கு கிழக்கு கலை பற்றிய ஆழ்ந்த ஞானம் உடையவரே இதை எழுத முடியும். அவ்வகையில் ஆனந்த குமாரசுவாமி முன் னோடியாகத் திகழ்ந்தார். இவரது ‘சிவ நடனம்’ நூலில் 14 கட்டுரைகள் உள்ளன. ஆனந்த குமாரசுவாமி அவர்களின் ஆக்கங்களில் இவை மிகப் பிரசித்தி பெற்றவை. சிவநடனம் உலக அறிஞர்களின் மதிப்பை பெற்றது; பல மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ‘சிவ நடனம்’ முதன்முதல் 1812இல் ‘சித்தாந்த தீபிகா’ வெளியிட்டிருந்தது. இற்றைக்கு 100 ஆண்டுகட்கு மேலாக மீண்டும் மீண்டும் பிரசுரிக்கப்பட்டமை அதன் உன்னத தரத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

ஆனந்தகுமாரசுவாமி கட்டிடக்கலை, சிற்பம், ஓவியம் பற்றி பல நூல்கள் எழுதியுள்ளார்.

- 1) இந்திய கலையின் நோக்கங்கள் -1908.
- 2) இந்திய கலை பற்றி ஒரு அறிமுகம்.
- 3) இந்திய இந்தோனோஷியக் கலை வரலாறு.
- 4) பௌத்த விக்கிரகங்களின் கூறுகள் - 1935
- 5) மத்தியகாலச் சிங்கள கலை - 1909
- 6) இந்து சமயமும் பௌத்தமும் - 1934
- 7) இந்துக்கள் பௌத்தங்களின் தொன்மங்கள்
- 8) பௌத்தமும் பௌத்தக் கோட்பாடும்
- 9) வேதங்களுக்கு ஒரு புதிய அணுகு முறை - வேதங்களின் ஏக தெய்வ வழிபாடு

இவர் காலத்தில் மேற்குநாடுகள் இயந்திர மயமாக்கப் பட்டமையால் கைவினைப் பொருட்கள் புறந்தள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. அதனை உணர்ந்த பலர் மனிதரது கைப்படைப்பே கைவினையாகும் பொருட்கள். அவற்றைப் போற்ற வேண்டும். வளர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் மேலோங்கி ஒரு இயக்கமாகவே நடத்தி வந்தனர். அந்தப் பாதிப்புடன் கீழைத்தேசம் நோக்கி வந்த ஆனந்த குமாரசுவாமி கீழைத்தேச மக்களின் கைவினைப் பொருட்களைக் கூர்ந்து நோக்கி அதன் அழகை தனித்துவத்தை மேற்கத்தேயவருக்கு எடுத்துக்கூற பல நூல்கள் எழுதினார்.

- 1) இந்திய இலங்கையின் கலைகளும் கைவினைகளும் - 1909
- 2) மத்திய கால சிங்கள கலை - 1908.
- 3) கலையும் சுதேசியமும்
- 4) கலையில் இயற்கையின் திரிபு 1934
- 5) ராஜ புத்திர ஓவியங்கள் (இரு தொகுதிகளாக வெளிவந்தன)

இவை தவிர தனிக் கட்டுரைகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் என பல எழுதியுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்திற்கே உரிய தங்க வேலைப்பாடும் அதனால் உருவான ஆபரணங்கள் பற்றியும் கட்டுரை வரைந்துள்ளார். இந்திய ஆடை ஆபரணங்கள் ஆகியவற்றின் கலைச்சிறப்பை வியந்து எழுதியுள்ளார். ஒவ்வொரு சமூகமும் தனது சுதேச கலைகளை ஆதரித்து வளர்க்க வேண்டும் என்று பல இடங்களில் வலியுறுத்தி வந்துள்ளார். கலைகளை வளர்ப்பது ஒவ்வொரு சமூகத்தின் தனித்துவத்தை அவர்களின்

அடையாளத்தை பேணுவதென்பதே அவர் கருத்தாகும்.

கீழைத்தேய நாடுகளான தென்னாசிய நாடுகள் மேற்கு நாடுகளின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபடவேண்டும். அவ்வாறு விடுபடுவதன் மூலம் தமது மொழி கலாசாரத்தின் சிறப்பில் நிமிர்ந்து வாழும் நாடாக திகழும் எனவும் கருதியவர் அதற்காக தன்னால் ஆனவற்றை செய்யத் தயங்கவில்லை.

இவர் ஒரு தேசியவாதியாக, பிரித்தானிய எதிர்ப்பாளராக பிரித்தானியரால் கணிக்கப்பட்டார். அதனால் பிரித்தானிய அரசு இவருக்கு தனது ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட நாடுகளில் அரசு பதவி கொடுக்க மறுத்தது. அதனால் 1917இல் அமெரிக்கா பொஸ்டன் நகரிலுள்ள அருங்காட்சியகத்திலே ஆய்வாளராக நியமனம் பெற்றார். அமெரிக்க பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் டெ. வ. றோஸ் என்பவர் குமாரசுவாமி அவர்கள் சேகரித்த அருங்கலைச் சின்னங்களை வாங்கி பொஸ்டன் அருங்காட்சியகத்தினருக்கே வழங்கினார். அவர் சேகரித்த அருங்கலைச் செல்வங்களை அவர் ஆய்வாளராகப் பொறுப்பேற்ற பொஸ்டன் அருங்காட்சியகாலையில் அவர் இறுதிக் காலம் வரை அவருடனேயே இருந்தன. அந்தக் கலை பொக்கிஷங்களை வகைப்படுத்தி அட்டவணைப்படுத்தி சிறந்த ஒரு நூலை 1923இல் வெளியிட்டார். தொடர்ந்து 1930இல் மேலும் ஒரு தொகுதியை வெளியிட்டார். 1917முதல் 1947வரை அவரது இறுதிமூச்சுவரை இவர் சேவை இங்கு தொடர்ந்தது. இங்கு வாழ்ந்த காலத்தில் இவர் பல ஆய்வுகளை செய்தார். நூல்கள் கட்டுரைகள் எழுதுவதுடன் பல விரிவுரைகளையும் நிகழ்த்தினார்.

ஆனந்த குமாரசுவாமி என்ற மாமனிதர் கீழைத்தேய நாகரீகத்தில் மோகம் கொண்டு அவற்றை மேற்குக்கு அறிமுகப்படுத்திய மேதை. இந்துமத தத்துவத்தை உலகுக்கு உணர்த்திய அறிஞர் என பன்முகம் கொண்ட மனிதராக வாழ்ந்தார். அவர் செய்த ஆய்வுகளால் இன்றும் என்றும் அவர் வாழ்ந்து கொண்டே இருப்பார்.

நல்லை ஜி.கண்ணதாஸ்

“பரிமளா... நேரம் போகுது... கெதியா வாரும்...” என்று குரல் கொடுத்தான். நாதஸ்வர வித்துவான் கருணானந்தன்.

இன்று காவடிப் பிள்ளையார் கோவிலில் விஷேட திருவிழா பிள்ளையார் வெளிவீதி வந்த பின் இரவு ஒன்பது மணிக்கு சிறப்பு மேளக்கச்சேரி ஈழத்தினது பிரபல நாதஸ்வர வித்துவானான கருணானந்தன் குழுவினரின் நாதஸ்வர, தவில் கச்சேரியைக் கண்டு களிக்க ரசிகர்கள் குழுமத் தொடங்கியிருப்பார்கள்.

கருணானந்தன் ‘சேவத்திற்கு’ புறப்படும் போது அவனது மனைவி. பரிமளாவினது கையால் நாதஸ்வரத்தை வாங்கிக் கொண்டு வந்து, அன்போடு அவனது கையில் நாதஸ்வரத்தை கொடுக்கும் போதே அவனுக்குள் அன்றைய வாசிப்பிற்கான ‘மூட்’ கிளம்பிவிடும்.

சுவாமி அறையிலிருந்து அவனது நாதஸ்வரத்தை எடுத்து, நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டு வந்து, கணவனின் கையில் காதுலுடன் கையளித்தாள் பரிமளா. கருணானந்தன் புறப்பட்டான். போகிற வழியில் ஏனைய வித்துவான்களையும் அழைத்துக் கொண்டு செல்ல வேண்டும் அவன்.

சரியாக ஒன்பது மணிக்கு கச்சேரி ஆரம்பமானது. அந்த தவில் நாதஸ்வரக் கச்சேரி பிள்ளையார் பக்தர்களினது மனசுகளைக் குளிர்வித்துக் கொண்டிருந்தது. கருணானந்தன் பிரதான இராகமான ‘தோடி’யைத் தெரிவுசெய்து தேன் மழையாகப் பொழிந்து கொண்டிருந்தான் அவன். பூவில் தேன் மாந்துகிற வண்டுகள் போல இரசிகர்கள் மயங்கிக் கிடந்தனர். உள்ளிருந்தாறும் ஆழ்ந்த விருப்புணர்வுடன் அந்த கலைஞனைக் கண்களாலும், அவனது வாசிப்பினை செவியினாலும் உள்வாங்கிக் கொண்டிருந்தனர். தோடி இராகத்தினது ஒவ்வொரு ஸ்வரத்தானத்திலும் நின்று நிலைத்து, நிதானமாக தனது வித்துவத் திறனையெல்லாம் உட்புகுத்தி மாயாஜாலம் காட்டிக் கொண்டிருந்தான் அவன். ‘பிருக்காக்கள்’ சாகஸ விளையாட்டுக் காட்டின, அனுஸ்வரங்கள் அற்புதங்கள் புரிந்தன. அதுவே தேவலோகம், அவனே தேவேந்திரன், சொர்க்கப்பதவி பெற்ற தேவர்களாய் பக்தப் பெருமக்கள் தெய்வீகப் பெருவாழ்வை நிதர்சனமாய் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

நாதஸ்வரத்தினில் கட்டப்பட்டிருந்த பதக்கங்கள் அங்குமிங்கும் ஆடி அழகு காட்டின. இந்தியாவிலிருந்து வருகை தந்திருந்த தவில் வித்துவான்கள் ‘தவில் கழியை’ கீழே வைத்துவிட்டு ஒவ்வொரு ‘பிருக்காக்களுக்கும்’ ஒவ்வொரு சங்கதிகள். கமகங்களுக்கும் “பலே ... பலே...” “சபாஷ் மாப்ளே” என்று வாயாரப் பாராட்டி, தலையை ஆட்டி ஆட்டி ஆமோதித்துக் கொண்டிருந்தனர். இளம் பெண்கள் விழிகளால் கருணானந்தனைத் தின்று கொண்டிருந்தார்கள். வீதியுலா வந்து களைத்து போயிருந்த பிள்ளையாரும், தனது களைப்பை மறந்து அந்தச் சனத்திரளினுள் தான் எங்கேனும் ஒளிந்திருந்து அவனது வாசிப்பினை இரசித்துக் கொண்டிருப்பாரே என்னவோ கருணானந்தனுக்கு சோடியாக நாதஸ்வரம் வாசித்துக் கொண்டிருந்த உதவி நாதஸ்வர வித்துவானும் மிக நேர்த்தியாக, கருணானந்தனது வாசிப்புக்கு மெருகேற்றுவது போல, ஒவ்வொரு ஸ்வரஸ்தானத்திலும்

நின்று அவனது கற்பனையைக் குழப்பாமல் ஒத்துழைத்துக் கொண்டிருந்தான். பிரபல 'சவுண்ட் சேவிஸ்' குமணனின் ஒலியமைப்பி னூடாக ஊரெங்கும் இசைவெள்ளம் பரவிக் கொண்டிருந்தது. கருணானந்தனின் 'மெயின்' இராக ஆலாபனையைத் தொடர்ந்து இரு வித்துவான்களும் மாறிமாறிச்சுருள் அடித்தனர். ரசிகர்கள் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் குளித்தனர். 'சோ' வெணப் பொழிந்த மாரிமழையின் பின் மரங்களிலிருந்து முத்து முத்தாய் 'சிலு நீர் சிந்திக் கொண்டிருப்பதான ரம்மிய'ச் சூழல் காணப்பட்டது. கழுமப்பட்ட விருட்ஷங்கள் யதார்த்த வர்ணம் வெளித்தெரிய சிலிர்த்துச் சிரித்திருப்பதாய் இரசிகர்களினது அகங்களும், முகங்களும் மலர்த்திருந்தன. நாதஸ்வர ஆலாபனை முடிய தில்லிடும் குளிர் அமுதை மனவாயால் அருந்தி அக மகிழ்ந்திருந்த பக்தர்கள், அடுத்து வந்த பெருமழையில் அகலக் கண் திறந்தனர். லயக் கடவுள் அருவி என, பாய்ந்து, புரண்டு, திரண்டு, கரைகளுக்குள் அடங்காத வெள்ளமாய் தாள ஜதிகளை பாய விட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஆம், தவில் வித்துவான் சங்கரமூர்த்தி உருட்டுச் சொற்களை துரித காலத்தில் பொழிந்து கொண்டிருந்தார். மலைகள் உடைந்து வீழ்வது போலவும், மரங்கள் முறிந்து வீழ்வது போலவும், சின்னக் குழந்தையொன்று சிரிப்பது போலவும், புதுமணப் பெண்ணொருத்தி நாணுவது போலவும் எத்தனையோ உணர்வுக் கலைகள் இணைந்த அற்புதக் கலவையாய் சங்கர மூர்த்தியின் தவில் பேசியது. அதன் பின், கணக்கு வழக்குகள் நிறைந்ததான பல்லவி ஒன்றினை கருணானந்தன் வாசிக்க, நீண்டதான தவில் 'சமா'வுடன் அன்றைய நாளுக்கான இரவு கழிந்து அடுத்த நாளுக்கான ஒரு மணி ஆரம்பித்திருந்தது.

கச்சேரி முடிய மாலைகளும், பாராட்டுக் களும் என வித்துவான்களைக் குளிர்வித்தனர் இரசிகர்கள். சிலர், சேர்ந்து புகைப்படம் எடுத்தனர். பல்கலைக்கழக இசைத்துறை மாணவிகள் சிலர் சங்கரமூர்த்தியினது காலில் விழுந்து ஆசீர்வாதம் பெற்றனர். கர்நாடக இசை, பரதநாட்டியம் என்பவற்றினது பிறப்பிடமான தென்னிந்தியாவிலிருந்து உச்சமான எந்தக் கலைஞர் வந்தாலும் அவர்களுக்கு மதிப்பளிப்புச் செய்வது ஈழ மண்ணினது மரபாகவே ஆகிவிட்டிருந்தது. சங்கரமூர்த்தி கண்ணை சிமிட்டியபடி உதவித்

தவில் வித்துவான் குருமூர்த்தியிடம் மெல்லச் சொன்னார். "மாப்ள... யாழ்ப்பாணத்துக்குட்டிக ரொம்ப அழகு... நம்மள்ள கவுத்துட்டாங்க..." என, சங்கரமூர்த்தி என்ற தாளைய மேதை யினது மேதைமையின் மறுபக்கம் பற்றி அறிந்திருந்த குருமூர்த்தி "மாமா... அவங்க தனிப்பட்ட நம்மள்ள ஈர்க்கப்படறாங்கண்ணு நினைச்சேளா...? அவங்க மதிக்கிறதும், பாராட்டுறதும் நம்ம கலைக்காகத்தான் மாமா..... ரொம்ப யோசிக்காதீங்கோ.. அப்புறம் தவிலு வாங்கீடும்...!" என்று சொல்லியவாறு நகர்ந்தான். அவன் +2 வரை படித்தவன். ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் பற்றியும், ஈழப்பெண்களினது உணர்வெழுச்சிகள் பற்றி யும் கூடப்படித்திருப்பானோ என்னவோ. அவனை ஒரு அலட்சியப் பார்வை பார்த்துவிட்டு 'நாம செற்' பண்ணி வாசிக்கிற இத்தானுண்டு நடையைக் கூட நாலு தடவை விழுந்தடிச்ச வாசிக்கிறவன் இவன், நமக்கு புத்தி சொல்ல வந்துட்டான்...' என எண்ணியவாறு, அசாமியிடம் கூடுகளை கழட்டிக் கொடுத்துவிட்டு, தானும் நகர்ந்து சென்று கருணானந்தனை நெருக்கினார். "மாப்ள... இண்ணைக்கு ரொம்ப நன்னா வாசிச்சீங்க...!" என்று பாராட்டினார். கருணானந்தனும், "சும்மா போங்க மாமா... நீங்க மட்டும் என்ன... மழையாப் பொழிச்சிட்டிங்களை..." என்று அவரை புகழ்ந்தான். கருணானந்தனுக்கு முப்பத்தைந்து வயது. சங்கரமூர்த்திக்கு நாற்பது வயது. எனினும், தொழில் நிமித்த மான மரியாதைக்காக கொஞ்சம் வயது கூடிய கலைஞர்களினை 'மாமா' என்று அழைப்பதுவும், இளையவர்களினை வயது அதிகமானவர்கள் 'மாப்பிளை' என்று விளிப்பதுவும் இசைவேளாளர்களிடையே வழமையாக இருக்கிறது.

சங்கர மூர்த்தியையும், அவரது உதவித் தவில் வித்துவான் குருமூர்த்தியையும் ஒரு மாதத்திற்கான ஒப்பந்தத்தில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அழைத்து வந்திருந்தான் கருணானந்தன். அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்து ஒருநாள்தான் ஆகியிருந்தது. இது ஆவணி மாதமாகையால் நிறையக் கோவில் திருவிழா 'பட்ச'காலம். அதுவும் நாடறிந்த புகழ்பூத்த நாதஸ்வர வித்துவானாக பிரபலம் பெற்றிருந்தான். வழமையான 'சேவங்களுடன்', 'இந்தியத் தவில் வித்துவான்களும் வந்திருக்கின்றனர் என்பதனால் நிறைய விசேஷ மேளக்கச்சேரிகள் அவனுக்கு ஒழுங்காகி யிருந்தன.

சங்கர மூர்த்தியும், குருமூர்த்தியும் அவர்களுக்கான 'அசாமிகளும்' தங்குவதற்கென தன்னுடைய வளவில், தனது வீட்டிற்கு முன் அயம்பது மீற்றர் தூரத்தில் கட்டப்பட்டிருந்த வீட்டை ஒழுங்கு பண்ணி வைத்திருந்தான் கருணானந்தன் அதுவும் அவனது வீடுதான். அங்கு அவர்களுக்கான அனைத்து 'ஒழுங்குகளையும்' அவர்கள் 'விரும்பியபடி' கவனிக்க அவ் ஒழுங்கமைப்பு அவனுக்கு வசதியாக இருந்தது. மது அருந்துவதற்கும், 'மச்ச' உணவுகளை ஹோட்டல்களிலிருந்து வரவழைத்துக் கொடுக்கவும் அவனுக்கு இவ் ஒழுங்கு ஏற்படையதாயிருந்தது.

சிறு வயதிலேயே தனது தந்தையின் வழியில் நாதஸ்வரத்தை கையில் எடுத்த கருணானந்தன் தனது அசர சாதகத்தினால் இந்தளவுக்கு முன்னேறி புகழின் உச்சியை அடைந்திருக்கிறான். அத்தோடு அவனுடன் ஒட்டிக்கொண்ட நண்பர்கள் கூட்டத்தினால் 'குடிப்பழக்கம்' சேர்ந்து கொண்டது. அவனது பணத்தையும், செல்வாக்கையும் பயன்படுத்திக் கொண்டும், அவனுக்கு 'முகஸ்துதி' செய்து கொண்டும் அந்தக்கூட்டம் தாங்களும் பழுதாகிக் கொண்டு, அவனையும் அழிவுப் பாதையை நோக்கி நகர்த்திக் கொண்டிருந்தது.

சங்கர மூர்த்தியையும் உதவித் தவில் வித்துவான் மற்றும் அசாமிகளையும் தனது வாகனத்தில் அழைத்துச் சென்று முன் வீட்டில் இறக்கி விட்டு, உணவு ஒழுங்குகளையும் கவனித்துவிட்டு, "மாமா.... நாளைக்குக் காலையில் பத்து மணிக்கு அளவெட்டி கும்புளாவளைப் பிள்ளையார் கோவில்ல சேவம் இருக்கி...." என்று கூறிவிட்டுச் சென்றான் கருணானந்தன்.

அடுத்த நாட்காலை ஐந்து மணிக்கே கண் விழித்த சங்கரமூர்த்தி, சுற்றியுள்ள வீடுகளிலிருந்தெல்லாம் நாதஸ்வரம், தவில் ஆகியவற்றினை பயிற்சி செய்யும் சப்தங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதனை அவதானித்தார். அந்த இனிமையான காலைச்சூழல் அவருக்கு ஊரினது கலைப் பெறுமதியை உணர்த்தி நின்றது. யாழ்ப்பாணத்துக்குப் பெருமை தேடித்தந்த ஒப்பற்ற பல நாதஸ்வர மேதைகளை உருவாக்கித் தந்த ஊரல்லவா அக் கோண்டாவிலார்?

இரண்டு பக்கமும் அழகான குறோட்டன் மரங்கள் நடப்பட்டிருந்த, ஒரு ஹையேஸ் வாகனம் செல்லக்கூடியதான அயம்பது மீற்றர் பாதையின் முடிவில் அமைந்திருந்தது. கருணானந்தனின் வீடு, காலை எட்டரைக்கே

தன்னை தயார்ப்படுத்திக் கொண்ட சங்கரமூர்த்தி சற்றுக் காலாற நடந்து கருணானந்தன் வீடு வரை சென்று வரலாம் எனப் புறப்பட்டார். ஏனையவர்கள் 'சேவத்திற்கு' போவதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்து கொண்டிருந்தனர். சங்கரமூர்த்தி தனது செல்லத் தொந்திவரை தவறாமல் வடச் சங்கிலிகளுடனும், அகன்ற கைச்செயினுடனும், பெரிய பட்டுக்கரை வேட்டியுடனும், கையில் ஆட்டிக் கொண்டு ஒரு துண்டுடனும் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் தங்கரதம் போல நகர்ந்து சென்றார். வாரி இழுக்கப்பட்ட தலைமுடியும், நெற்றியில் 'பனிச்' சென்ற சந்தனப் பூச்சும் எடுப்பாக இருந்தன. பூசியிருந்த அத்தர் மணம் அய்ந்து அடி சுற்று வட்டத்திற்கு வீசிக் கொண்டிருந்தது.

பாதையின் இரு பக்கமும் நடப்பட்டிருந்த குறோட்டன் செடிகளை ரசித்துக் கொண்டு சென்றவர், வீட்டினது முன் பக்கத்தில் கால் வைத்து, அப்படியே நின்றார். அவரை நிறுத்தியது உள்ளிருந்து வந்த இனிமையான பெண் குரலிலமைந்த ஒரு பாடல் அந்த அமிர்தக் குரலைக் கேட்டுக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும் போல ஏற்பட்ட தவிப்பில் அசையாது நின்றார். பாடிக்கொண்டிருந்த பெண்ணினது முதுகுப்பகுதி தெரிந்தது. தேவலோகப் பெண்களின் பின்னழகு இப்படித்தான் இருக்கும் என சங்கரமூர்த்தி தன்னளவில் ஊகித்திருந்த அத்தனை அழகுகளையும் அங்கு கண்டார். அந்த அழகான பெண் கையில் குழந்தையொன்றை வைத்துப் பாடிக் கொண்டிருந்தாள். அவளது பின்புறத் தோற்றத்தை வைத்து அவளுக்கு வயது முப்பத்திற்குள் தான் இருக்க வேண்டும் என ஊகித்துக் கொண்டார்.

"அனுமனை அனுதினம் நினை மனமே...." என்று தொடங்கும் கண்டசாப்பு தாளம், இராகமாலிகையிலமைந்த உருப்படியை அவள் பாடிக் கொண்டிருந்தாள். குழந்தையைத் தூங்க வைப்பதற்குக்கூட இராகமாலிகை உருப்படி பாடும் அந்த ஊரினது கலைத்தரம் பற்றி எண்ணி வியந்து கொண்டார். அந்தக்குரல் அவரை அப்படியே வளைத்துப் போட்டுவிட்டது. அந்த இராகமாலிகைக்குரிய பாவத்துடன், அதில் வரும் ஒவ்வொரு இராகங்களுக்குரிய சங்கதிகள் அனைத்துமே அவளது குரலில் பிசிநில்லாமல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தன. பலாச்சுளையொன்றை தேனில் நனைத்துச் சுவைத்தால் எவ்வாறு இருக்குமோ அவ்வாறான சுவையில் தன்னை மறந்து நின்றார் அவர்.

“பக்திக்கு முதலிடம் தந்தவன்
பக்தியால் இராமனைப் பணிந்தவன்
பக்தர்கள் உள்ளமதில் நிறைந்தவன்”
என்று பாடிக் கொண்டிருந்தவன். ஏதோ
மனோநிலையில் திரும்பிப் பார்த்தான்.
ஆகா, இப்படியொரு பேரழகியோ என
சங்கரமூர்த்தி திகைத்தார். தனைமறந்து பாடிக்
கொண்டிருந்தவன் வாசலில் தன்னையே
பார்த்துக் கொண்டு சலனமற்று நின்று
கொண்டிருந்த சங்கரமூர்த்தியைக் கண்டு
திடுக்குற்று, உள்ளே எழுந்து போனான்,
மறைந்து நின்று கொண்டு “இருங்கோ.... அவா
குளிச்சுக் கொண்டு இருக்கிறார்...” என்று
சொன்னான். அவள் கருணானந்தனின் மனைவி
என்பதை சங்கரமூர்த்தி தெரிந்துகொண்டார்.
மேதைமையின் மறுபக்கம் விழித்துக்
கொண்டது.

இனிமேல் இவ்விடத்தில் நின்று
கொண்டிருப்பது அழகில்லை என்று
எண்ணியவனாய் “அப்புறம் வரேங்க...”
என்று சொல்லி கொண்டு தங்கியிருந்த
முன்வீட்டை நோக்கி விறுவிறென்று நடந்து
போனார். அவளது குரலும் உடலழகும்
ஆழப்புருந்துவிட்டது. முன்வீட்டில் அனைவரும்
காலையுணவை அருந்திவிட்டு ‘சேவத்துக்கு’
புறப்படத் தயாராக இருந்தனர்.

சங்கரமூர்த்தி அமைதியாக வந்து ஒரு
இருக்கையில் அமர்ந்தார். அவரது இதயத்துள்
ஏதோவொன்று புருந்து கொண்டு, மயிலிறகால்
வருடிக் கொண்டிருந்தது. “இண்ணைக்கு
புதுசா கணக்கு ஏதும் வாசிக்கிறேனா மாமா....?”
என்று கேட்டபடி பக்கத்தில் வந்தமர்ந்தார்
குரூமர்த்தி. “புதுசா ஒண்ணுமில்லே மாப்ள...
அங்கபோய் பார்த்துப்போம்...” என்றார்.
சங்கரமூர்த்தி. பொதுவான சீனியர் தவில்
வித்துவான்கள் மேடையில் ஏறும்வரை அன்று
என்ன வாசிக்கப் போகிறார்கள் என்று ஏனைய
வித்துவான்களுடன் பேசிக்கொள்வதில்லை.
ஒன்றாய்ப்படுத்திருந்து, ‘பம்பல்’ அடித்துக்
கிடந்தாலும் அன்றைய தவில் ‘சமா’வில்
வாசிக்கப் போகும் கணக்கு அல்லது
நடைபற்றி மூச்சுவிட மாட்டார்கள். அதில்தான்
சீனியர் வித்துவான்களினது தனித்துவமும்,
சாணாக்கியமும், புகழும் தங்கியிருக்கிறது.
ஒவ்வொரு மேடையிலும் ‘சீனியர் தவில்’
வித்துவான் தனது அனுபவத்தைக் கொண்டும்
தாளக் கணக்கு சார்ந்த ஞானம், தேடலினைக்
கொண்டும் அதுவரை ஒரு வித்துவானும் ஒரு
புதுநடைக் கணக்கு ஒன்றினை தயாரித்துக்
கொண்டு வந்து வாசிப்பார். ஏனைய தவில்

வித்துவான்கள் அந்த நடையிலுள்ள கணக்கு
நுட்பங்களை எல்லாம் புரிந்து கொண்டு,
அப்படியே திருப்பி வாசிக்க வேண்டும்.
உடனே அக்கணக்கை விளங்கி திருப்பி
வாசித்தல் சிரமம் என்பதால் முயற்சி
எடுத்து, பிழைவிட்டு, விழுந்தடித்துத்
தான் வாசிப்பார்கள். இச்செயற்பாட்டைப்
பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் இரசிகர்களுக்கு
கொண்டாட்டமாகவும், ஒவ்வொரு வித்துவான்
களினதும் ‘தரத்தினை’ அறிந்து சுவைபடக்
கதைத்துக் கொள்வதற்கும் வழிவகுக்கும்.
சங்கரமூர்த்தியும் அவ்வாறு தான் பெரிய
நடைகளைக் கணக்குப்பண்ணி, அதுபற்றி மற்ற
வித்துவான்களுக்கு ஒன்றும் சொல்லாமல்,
இரவு மேடைகளில் வைத்து கேவலம் பண்ணி
விடுவார்.

ஆகையால், அவருக்குள் ஒரு ‘புதுக்
கணக்கு’ முளைவிட்டிருப்பதனை உதவித்
தவில்வித்துவான் அறிவானா என்ன?

கருணானந்தன் தனது உதவி நாதஸ்வர
வித்துவானோடும், அசாமிகளுடனும் வந்து,
இவர்களையும் ஏற்றிக் கொண்டு காலைச்
‘சேவத்திற்கு’ சென்றான். ஏற்கனவே
கருணானந்தன் எங்கு வாசிக்கிறான் என்றா
லும் அங்கு தனியானதொரு கூட்டம் கூட்டி
விடும். அன்று இந்தியத் தவில் வேறு
வந்திருக்கின்றமையினால் சனத்திரள் அலை
மோதியது. இரசிகர்களினது எதிர்பார்ப்பிற்கு
அமைய கச்சேரி நன்கு அமைந்திருந்தது.
சங்கரமூர்த்தியும் தனது அனுபவத்தின்
அற்புதங்களினை ஐதிகளாகப் பொழிந்தார்.
வளர்ந்து வரும் இளம் நாதஸ்வர, தவில்
கலைஞர்கள் பலர் பூவனத்தில் தேனெடுக்கும்
சிறு வண்டுகளாய் உதிர்க்கப்படும்
ஐதிக்கணக்கு முறைகளையெல்லாம் செவி
வழியே கிரகித்துத் தேக்கி வைத்துக்
கொண்டனர். தாளக்காரர் பிழைவிடும் போது,
சங்கரமூர்த்தி ‘செலுத்தி’, ‘அவலயம்’ என்று
பேசும் பொழுது அதையும் தமது கலைக்குள்
ஏற்றிக் கொண்டனர்.

‘சேவம்’ முடிந்து வீடு திரும்புகையில்
கருணானந்தன் சங்கரமூர்த்தியைப் பார்த்துக்
கேட்டான், “மாமா.... சாப்பாடு எல்லாம்
எப்படியிருக்கு?” இங்கயுள்ள ஹோட்டல்களில்
திறமான ஹோட்டல் ஒன்றில்தான் சாப்பாடு
எடுக்க ஒழுங்கு பண்ணிருக்கேன்...” என.

சங்கரமூர்த்திக்குள் பொறி தட்டியது. காலையில் கேட்ட பெண்குரல், அவளது அழகிய உருவம் என்பன அவரது மனக் கண்முன் வந்து நின்றது.

“மாப்ள... நாம எங்க போனாலும் ஹோட்டல் சாப்பிடுதானே சாப்பிற்றோம்.....” அதை மத்தவங்க சாப்புட்டும்... நமக்கு யாழ்ப்பாணத்து வீட்டு சாப்பாடு வேணும் மாப்ள...”

அவருக்கு கருணானந்தனின் வீட்டுச் சாப்பாடு தேவைப்படுகிறது! “அதுக்கென்ன மாமா.... மத்தவங்களுக்கு ஹோட்டல் சாப்பாடு ஏற்பாடு பண்ணுன மாதிரி வரட்டும் நீங்க எங்க வீட்டிலயே சாப்பிட்டுக்குங்க....!”

“அதுக்கென்ன, பேஷா சாப்பிட்டுக் கிறேன்....!” என்று சொல்லிய சங்கரமூர்த்தி அசாமியிடம் வெற்றிலைப் பெட்டியை வாங்கி, வெற்றிலையை எடுத்து, காதலுடன் அதை நீவி, ஆசையுடன் அதன் புறப்பக்கத்தில் சண்ணாம்பைத் தடவி, சீவல் பாக்கையும், புகையிலைத் துண்டையும் சேர்த்து வாய்க்குள் போட்டுக் குதப்பிக் கொண்டார்.

இப்படியே தொடர் சேவங்களும், உழைப்பும் பேரும் புகழுமென அந்தத் தவில் நாதஸ்வரக் குழுவின் நாட்கள் நகர்ந்து கொண்டிருந்தன. எத்தனையோ கணக்கு களை, நடைகளை உருவாக்கி ஏனைய வித்துவான்களை மேடையில் விழுத்தி வெற்றிவாகை சூடிக் கொண்ட சங்கரமூர்த்தி மனதில் ஆழப்பதிந்துபோன ஒரு உருவத்தை ‘விழுத்துவதற்காக’ மனதில் போட்ட புதுக் கணக்கை வாசிப்பதற்காக நாள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

ஒவ்வொரு வேளையும் உணவு உட்கொள்ள கருணானந்தன் வீட்டுக்கு செல்லும்போது, கண்களால் கருணானந்தனின் மனைவியை மேய்வார். அவளும் மிகமிக இயல்பாக, கருணானந்தன் அருகில் இருக்கும்போது ‘இன்னும் கொஞ்சம்.... இன்னும் கொஞ்சம்....’ என்று தேன் மதுரக்குரலில் கெஞ்சிப் பரிமாறுவது, அவருக்கு தன்னை கொஞ்சிக் கொஞ்சிக் குலாவுவது போலிருக்கும். அவளது கைகளை இரசித்தவாறு, அவளிலிருந்து எழும் நறுமணத்தை முகர்ந்து மகிழ்ந்தவாறு கள்ள மனசோடு சாப்பிட்டு முடிப்பார். தான் போடும் கணக்கு தப்புவதில்லை என்றும், அதை எதிர்கொள்ள முடியாமல் தான் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் தன்னுடன் மோதி

மேடையில் தோற்றுப் போன வித்துவான்கள் பற்றியதான அவருக்குள்ளிருந்த உயர் சுயமதிப்பு காரணமாகவும் தன்னால் எவரையும் வீழ்த்த முடியும் என்ற ஆணவம் அவருக்குள் ஆழமுனை விட்டிருந்தது. கருணானந்தன் வீட்டில் இருக்கும் போது தன்னுடன் நன்கு சிரித்துப் பேசிப்பழகும் பரிமளா, அவன் இல்லாத சமயங்களில் வெளியே வரவே மாட்டாள். அந்த சமயங்களில் சங்கரமூர்த்தி அங்கு சென்றால் உள்ளேயிருந்து, மறைந்து நின்று கொண்டுதான் பதிலிறுப்பார் சங்கரமூர்த்திக்கு ஏமாற்றமாகப் போய்விடும்... அந்த ஏமாற்றங்கள் அவருக்குள் ஒரு வெறியை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. பேய் புகுந்த மனம் அவரைப் பிடித்து உலுப்பிக் கொண்டிருந்தது.

கருணானந்தனின் குடிப்பழக்கம் சங்கர மூர்த்திக்கு சாதகமாக ஆகிவிட்டிருந்தது.

கருணானந்தன் ‘சேவம்’ என்றால் குடிக்க மாட்டான். ‘சேவம்’ முடிந்து வீடு வந்ததன் பின்னர்தான் குடிப்பான் அதுவும் நண்பர்கள் கூடிவிட்டால் ‘குடிக்கச்சேரி’ தான் முக்குமுட்டக் குடித்துவிட்டு, ‘புசத்திக் கொண்டு’ கிடந்துவிடுவான். ஆனால் அடுத்த நாட்காலை ‘சேவம்’ என்றால் தேஜஸ்தாக ஒரு தேவகுமாரன் போன்று புறப்பட்டு விடுவான். நாதஸ்வரத்தைக் கையையிலெடுத்தால் அந்தச் சூழலே வர்ணமயமாகி விடும். சங்கரமூர்த்தி மேடைக் கச்சேரியில் வாசிப்பதுபோன்று ‘குடிக்கச்சேரியில்’ வாசிப்பது கிடையாது, ‘சின்னக் கோர்வை’யொன்றை வாசித்துவிட்டு ஒதுங்கி விடுவார்.

ஒரு நாள், இரவு பத்து மணிக்கு ‘சேவம்’ முடிந்து வீடு வந்து சேர்ந்தனர். அன்றைய ‘சேவமும்’ வழமை போலவும் மிக்க உச்ச ஆற்றுகையாக அமைந்திருந்தது. கருணானந்தன் நிறைந்த மகிழ்ச்சியுடன் காணப்பட்டான். அடுத்த நாட்காலை ஆறுமணிக்கு ஒரு ‘சேவத்திற்கு’ போக ஒதுங்கி இருப்பதால் கருணானந்தன் வீட்டிலேயே வாத்தியக் கருவிகளை வைத்துவிட்டு ஏனைய வித்துவான்களும், அசமிகளும் தங்களது வீட்டுக்குச் சென்றுவிட்டார்கள். சங்கரமூர்த்தி உணவருந்தி விட்டு வருவதாக கருணானந்தன் வீட்டில் நின்று கொள்ள, உதவித் தவில் வித்துவான் குருமூர்த்தி தான் தங்கியிருக்கும் முன் வீட்டிற்கு ஓய்வெடுக்கச் சென்றான். தனது ‘சீனியர்’ பற்றிய மதிப்புடன், அவருடைய

எதிர்பாலின சபலபுத்திசார்ந்த கவலையும், மதிப்பின்மையும் அவனுக்குள் குமைந்து கொண்டிருந்தது. தாள நுணுக்கு கணக்கு வழக்குகளையெல்லாம் அறிந்திருந்த தனது 'சீனியர்', தமது கணவனால் மதிக்கப்படும், பிற ஆடவர்களை, கணவனின் அன்பின் நிமித்தம் உபசரிக்கும் ஈழத்துப் பெண்கள் பற்றி என்னவெல்லாமோ விதமாய் கணக்கு வைத்து இருக்கிறாரே என்று மனச்சலிப்பும் அவனுக்குள் இருக்கிறது.

“மாப்பள... இன்னைக்கு சேவத்த கொண்டாடனும் போல இருக்கே...” என்று இழுத்தார் சங்கரமூர்த்தி. கருணானந்தனுக்குப் புரிந்துவிட்டது. ‘விஸ்கி’ போத்தலொன்றைக் கொண்டு வந்து வைத்தான். “மாமா தூள் கிளப்புங்க...” என்றான். பரிமளா இரண்டு கிளாஸ்களை கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டு, “இன்னும் சாப்பிடேல்ல.... காலம சேவம் இருக்கு...” என்று கணவனுக்கு எச்சரித்துவிட்டு சென்றான். அவளை கடைக்கண்ணால் பார்த்தவாறே விஸ்கி போத்தலை திறந்தார் சங்கரமூர்த்தி.

பிறகென்ன, அங்கு ‘குடிக்கச்சேரி’ ஆரம்பமாகி விட்டது. சங்கரமூர்த்தி குடிப்பது போல பாவனை காட்டிக்கொண்டு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உறிஞ்சிக் கொண்டிருந்தார். கருணானந்தன் நிறையக் குடித்துவிட்டு, போதை தலைக்கேற சோபாவில் சரிந்து விழுந்தான். சில மழைத்துளிகளின் முன் தனது நாதஸ்வர இசையால் இரசிகர்களைப் போதையூட்டிய அந்தக் கலைஞன், மது போதையில் துவண்டு கிடந்தான் சோபாவி லிருந்து நழுவி கீழே விழப்போனான்.

உள்ளேயிருந்து பரிமளா ஓடி வந்தாள். அந்த நிமிடம் ரம்மியமானதொரு பொழுதாக மாறியது சங்கரமூர்த்திக்கு அவள் கருணானந்தனைத் தூக்க முயன்றாள். நழுவி, நழுவி விழுந்தான் அவன். அந்தக் கொடியிடையாளால் அவனைத் தூக்கி நிறுத்த முடியுமா என்ன? சங்கரமூர்த்தியும் உதவிக்கு வந்தார், இதற்காகத்தானே காத்துக் கிடந்தேன்’ என்பது போல கருணானந்தனைத் தூக்குவதுபோல, ஏதேச்சையாய் படும் பாவனையில் அவளது கைகளைத் தீண்டினார், புடவையினது வருடல்கள் பட்டுப் புல்லரித்துப்போனார். மிக அருகில் அவளது வதனப் பேரழகை விழிகளால் பருகினார். கருணானந்தனோ நழுவி விழுந்து கொண்டேயிருந்தான்.

அவனைத் தாங்கலாக அணைத்துக் கொண்டு சென்று, உள்ளே படுக்கையறைக்குக் கொண்டு செல்ல முயன்றாள் பரிமளா. அவளால் முடியவில்லை. இருவருமாக படுக்கையறைவரை அவனைக் கொண்டு சென்றார். அவள் தனது கணவனை படுக்கையில் பக்குவமாகக் கிடத்துவதிலேயே குறியாய் இருந்தாள். சங்கரமூர்த்தியினது சபல மனமோ மாறி யோசித்துக் கொண்டிருந்தது.

ஒரு மாதிரி கருணானந்தனை படுக்கையில் கிடத்தினர். அவளுக்கு உதவி செய்வது போல, அவளில் வியந்து, அவளை ரசித்துக் கொண்டிருந்தார் சங்கரமூர்த்தி; உடலினது பொலிவை விழிகளால் உறிஞ்சித் தின்று கொண்டிருந்தார்.

அவருக்குள்ளிருந்த அசரன் விழித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அறையை விட்டு வெளியே வரும் பொழுது, அவருள் உருக்கொண்டிருந்த பேய், அவரது மூளையைப் பிறாண்டி எடுக்க அவரது கரங்கள் பரிமளாவின் கரங்களைப் பற்றிப் பிடித்தது.

மின்னல் வெட்டியது. பெரும் இடியென வீழ்ந்து பூமி பிளக்க ஊழிக் காற்றில் விருட்சங்கள் தாண்டவமாடின.

‘பளார்’

‘மகாகாளி ஆனாள் பரிமளா

கன்னத்தில் விழுந்த அடியினது கனம் தாங்க முடியாது, அவளது விழிகளின் நெருப்பினில் பொசுங்கி விடுவேனோ எனப் பயந்து கூனிக் குறுகி வெளியேறினார் சங்கரமூர்த்தி.

புசத்திக் கொண்டு கிடந்த கருணானந்தன் கேட்டான் “என்னது சத்தம்....?” என வெளியே வைக்கப்பட்டிருந்த அவனது நாதஸ்வரத்தை நெஞ்சோடு அணைத்தவாறு உள்ளே கொண்டு வந்த பரிமளா சொன்னாள். “அது... சங்கரமூர்த்தி மாமாவின்ர தவில் வாங்கிற்றது போல....” என

தனக்குத் தெரிந்த கணக்குகளை எல்லாம், ஏனைய வித்துவான்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்காமல் மேடையில் வெளுத்து வாங்கும் சங்கரமூர்த்தி, இன்று பிழைத்துப் போன கணக்கைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொடுக்கவோ போகிறார்?

○○○

வெருகிவரும் புலமைத்திருடர்கள்..!

அறிவுலகிலே 'பிளேஜிரிஸம்' (Plagiarism) என அழைக்கப்பெறும் புலமைத்திருட்டுச் செய்கையானது தற்கால அறிவுலகிலே தார்மிகப் பொறுப்பின்றி பலராலும் செய்யப்பெற்று வருகின்றது. புலமைத்திருட்டுச் செய்வது ப்ரையல்லை என்கிற நிலையிலே அதிலே ஈடுபடுவோரும், புலமைத்திருட்டுச் செய்வது பரவாயல்லலை என்கிற நிலையிலே அதனைக் காண்போரும் இருக்கின்ற நிலைமைகள் அறிவுலகிலே மெதுவாக பரவிவருவதைக் காணமுடிகின்றது.

Plagiarius என்கிற இலத்தின் சொல்லின் அடியிலிருந்து 'பிளேஜிரிஸம்' சொல் பெறப்பட்டுள்ளது. இலத்தின் சொல்லான, Plagiarius என்பதன் பொருள், **கொள்ளைக்காரன்** ஆகும். பிறறொருவரின் புலமைச் செயலைத் தன்னுடைய புலமைச் செயலாகப் பதிவு செய்யும் செயலானது, அறிவுலகிலே கொள்ளையடிக்கும் செயலையே குறிக்கின்றது.

புலமைத்திருட்டு என்பதனை அடிப்படையிலே மூன்று வகையிலே அடக்குவர். அவையாவன : (1) சொல்லுக்குச் சொல் பிறரின் புலமைப் பதிவைத் (Direct) தமது பதிவாகப் பதிவு. (2) பிறரின் புலமைப் பதிவின் சொற்களை மாற்றி (Mosaic) தமது சொற்களில் தமது கருத்தாக பதிவு. (3) தவறுதலாகப் (Accidental) பிறரின் புலமைப் பதிவை பெற்ற மூலத்தைப் பதியாமல் விடுவது, என்பனவாம். இவற்றுக்கும் மேலாகத் தாம் முன்னர் செய்த புலமைப் பதிவு ஒன்றினை, பிற்தொரு சந்தர்ப்பத்திலே அவரே புதிய பதிவாகத் தருவதையும் புலமைத் திருட்டுக்குள் அடக்குவர்.

கல்வியுலகிலே புலமைத்திருட்டுச் செய்கையானது மிகவும் கண்டிப்பான விடயமாகும். தவறுதலாக மூலத்தைப் பதிய மறந்தாலும்கூட, சித்தி வழங்க மறுப்பதற்கான விதிமுறைகள் பல்கலைக்கழகங்களில் உண்டு. இந்தப் புலமைத் திருட்டைக் கண்டுபிடிக்க உதவும் சில கணினி மென்பொருள்களையும் பல பல்கலைக்கழகங்கள் தற்காலத்தில் பயன்படுத்துகின்றன.

- ஞானம் பாலச்சந்திரன்

புலமைத் திருட்டுகளைக் கண்டுபிடிக்க உதவும் கணினி மென்பொருள் ஒன்றின் உதாரணம்

Match	Source	Percentage
1	www.canadiancrt.com keyword source	28%
2	Submitted to Universit... Student paper	16%
3	blogs.myspace.com keyword source	15%

அதிபழைய **நொல்காப்பியத்தலே** “என்ப”, “என்மனார் புலவர்”, “யாப்பறி புலவர்”, “தொன்மொழிப் புலவர்” “குறியறிந்தோர், என பல இடங்களிலே குறித்து, தாம் பிறரிடமிருந்து நூலுக்காக எடுத்துக்கொண்ட கருத்துக்களைத் தன்னுடைய கருத்துக்கள் அல்ல, எனக் கூறிப் பதிவு செய்கின்ற உயர்ந்த பண்பாட்டில் வந்தோர் தமிழர். தற்காலத்திலும் கட்டுரைகளிலும், செய்திகளிலும் பிறரிடமிருந்து பெற்ற செய்திகளை “என்பர்” என்ற தொனியிலே எழுதும் வழக்கம் கொண்டவர்களும் இல்லாமலும் இல்லை.

ஆனால், புலமைத் திருட்டு செய்யும் சதவீதமானது தமிழ்க் கல்வி உலகிலே அதிகரித்து வருகின்றது. இதனை ஓர் உதாரணத்தின் துணைகொண்டு இங்கு காட்டலாம்.

2008ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் **ஞானம்** சஞ்சிகையில் வெளியான **ஈழத்தல் தமிழ் அகராதி முயற்சிகள் (கட்டுரை-1)** என்கிற கட்டுரையையும், ஆறு ஆண்டுகளின் பின்னர், 2014ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் **காலம்** (மட்டக்களப்பில் வெளிவரும்) எனும் சஞ்சிகையில் வெளியான **ஈழத்தல் தமிழ் அகராதி முயற்சிகள் : ஒரு பார்வை (கட்டுரை-2)** என்கிற இரு கட்டுரைகளையும் எடுத்துக்கொள்வோம். இரு கட்டுரைகளிலும் இருந்து எடுக்கப்பெற்ற இரு பகுதிகளை இங்கு எடுத்துக் கொள்வோம்.

உதாரணம் - 1

கட்டுரை-1 (2008) - ஈழத்தறிஞர் சைமன் காசிச்செட்டி (1807-1867) வாழ்ந்த காலத்தடிப்படையில் நோக்குமிடத்து இவர் **செய்திருக்கும்** சமஸ்கிருத-தமிழ் அகராதி முயற்சி, இவ்விரும்புகளின் **இணைப்பு** அகராதி முயற்சியில் முதல் முயற்சியாகக் **கொள்ளலாம்**.

கட்டுரை-1 (2014) - (சைமன் காசிச்செட்டி) இவர் வாழ்ந்த காலத்தை அடிப்படையாகக் **கொண்டு** நோக்கும்போது, இவர் **நொருத்திருக்கும்** சமஸ்கிருத தமிழ் அகராதி முயற்சியானது, இந்த இரண்டு மொழிகளின் **இணைந்த** அகராதி முயற்சியில் முதலாவதாகக் **கொள்ளமுடியும்**.

உதாரணம் - 2

கட்டுரை-1 (2008) - 1902 இல் **யாழ்ப்பாண-** மானிப்பாய் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை எழுதிய “அபிதான கோசம்” எனும் நூலே தமிழ் அகராதியியல் பிரிவில் **கலைக்களஞ்சியங்களுக்கான** முதல் நூல் ஆகும். பல்வேறு சிறப்புப்பெயர்களை அகரவரிசை

யில் கொண்டு விரிவான விளக்கங்களுடன் இந்நூல் **அமையப்பெற்றுள்ளது**.

கட்டுரை-2 (2014) - 1902 இல் மானிப்பாய் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை **அவர்கள்** எழுதிய அபிதான கோசம் எனும் நூலே தமிழ் அகராதியியல் பிரிவில் **சொற்களஞ்சியங்களுக்கான** முதலாவது நூலாக **வளங்குக்கின்றது**. பல்வேறு சிறப்புப் பெயர்களை அகர வரிசையில் கொண்டு விரிவான விளக்கங்களுடன் **அமைந்துள்ளது**.

(மேலே இரண்டுக்கும் இடையிலான வித்தியாசங்கள் **தடித்த எழுத்தலே** காட்டப்பெற்றுள்ளன)

இரண்டாவது ஆய்வுக் கட்டுரை ஆசிரியர், முதலாவது கட்டுரை பற்றிய விபரத்தை தமது அடிக்குறிப்பிலோ அல்லது உசாத்துணைப் பகுதியிலோ **தரவில்லை**. ஆனால் பிற 19 அடிக்குறிப்புகளையும் உசாத்துணைகளையும் ‘**தமது ஆய்வலே**’ தந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இரண்டாவது ஆய்வாளரின் ‘ஆய்வானது’ முதலாவது கட்டுரையின் **அதே தலைப்பலேயே** அமைந்துள்ளமை கவனிப்புக்குரியது.

ஆனால், முதலாவது கட்டுரையாளர் **துணர்ந்துள்ள ஆய்வு முடிவுகளை** ஒரு தடவைகூட இரண்டாவது கட்டுரையாளர் வாசித்திருக்கவில்லை என்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதுள்ளது. இங்கு காட்டியுள்ள இரண்டு உதாரணங்களும் இக்கருத்தை ஏன் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது என்பதற்கு வலுச்சேர்க்கின்றன. **ஒரே வசன ஒழுங்கலே எழுதப்பெற்று** ஆங்காங்கு மாத்திரம் தெரிவு செய்யப்பட்ட சொற்களை மாற்றப்பட்டுள்ளதைத் தெளிவாகக் கண்டுகொள்ளலாம்.

இது தட்டம்ப்பட்டு நொள்ளையடிக்கப்பட்ட புலமைத் தருட்டாகும்.

இது ஓர் உதாரணமே. இவ்வாறான புலமைத் திருட்டுக்களை நாம் இரண்டு வழிகளின் வாயிலாக தமிழ்-கல்வி-ஆய்வு உலகிலே குறைக்க முயலலாம்.

1. ஆய்வு செய்வோர், தார்மிகப் பொறுப்புடன் இயங்கல்வேண்டும்.

2. ஆய்வுக்கு வழிகாட்டுவோர், தாம் முன்மாதிரியாக விளங்குவதுடன் ஆய்வு விழுமியங்களை தமது மாணவர்களுக்கு கடத்துதல்வேண்டும்.

**சிமரன் செம்ரியன் செல்வன் ஞாயகார்த்தர் சிறுகதைப்போட்டி 2018
பரிசுச் சான்றிதழ்பெற்ற சிறுகதை**

தேவிக் கருணாகரன்

“நீவேதா, ஒருகிழமை லீவுபோட்டுட்டு, நிரோசனோட இந்த பிருஓகப்பல் குருசிலே போயிட்டுவா. ஒருபொழுது போக்காகவும் இருக்கும், உன்ட கவலைகளையும் மறக்கலாம்” என்றனர் அப்பாவும் அம்மாவும்.

“இல்லை அம்மா, அப்படிப்போனால் மட்டும் எனக்கு நடந்ததை எல்லாம் மறக்க முடியுமா?” என்றேன்.

“இல்லை நீவேதா, இப்படிப் போயிட்டுவந்தா உனக்கு ஒரு சேஞ்சாயிருக்கும். நிரோசனுக்கும். பள்ளிக்கூட லீவுதானே, அவனும் சந்தோசப்படுவான். செலவைப்பற்றி கவலைப்படாதே, நாங்கள் பாத்துக் கொள்ளுறோம்” என்றுசுறி வற்புறுத்தி நிரோசனையும் என்னையும் கப்பலில் ஏற்றிவிட்டார்கள். சுற்றுலா கப்பலில் ஏற முன்னம் நிரோசன் “அம்மா இந்தக் கப்பல் எங்கெல்லாம் போகுது” எனக்கேட்டான்.

“நியுவ்சவுத்வேல்சை சுற்றியகடலிலும் டஸ்மன்கடலிலும் ஐந்துநாட்களுக்கு சுத்திக் கொண்டுவரும்” என்றேன்.

கப்பலில் ஏறியதும் “அம்மா! எவ்வளவு பெரியகப்பல், சுவிமிங்பூல் இருக்கு, சினிமா இருக்கு” என சந்தோசக் கிளர்ச்சியோடு என்கையைப்பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு அங்கேயும் இங்கேயுமாக ஓடினான்.

“ஓமடா, இதுமட்டுமா சின்னப்பிள்ளைகளுக்கென்று ஆமைக்குகை, சுறாகுடில் என்று பலசெயற்பாட்டு இடங்கள் இருக்கு. உன்வயதுக்கு ஆமைக் குகைதான் சரி. வா போய் பாக்கலாம்” என்று சுறியபடி லி.ப்டில் ஏறிப்போனோம். கண்கள் விரிந்து பிரகாசிக்க நிரோசன் வாசலிலேநின்றுவிட்டான்.

“அம்மா, கூல், அங்கே பாருங்கோ!” என்றவன், லெகோதொகுதி, விதம்விதமான கைவேலைகள்செய்யும் தொகுதியையும், இறைசிக்கள் ஸ்கூட்டர் பலவித நவீன விளையாட்டு கருவிகளையும் பார்த்து பிரமித்தான். அங்கே டலண்ட்கொண்டெஸ்ட், தீம் இரவுகளைப்பற்றி போட்டிருந்த போஸ்டர்களையும் வாசித்து, “நானும் பங்குபற்றலாம்தானே?குட்” என்றவன், முதலில் லெகோதொகுதிக்கு சென்று விளையாடத்தொடங்கினான்.

காலையில் வாட்டர் ஸ்லைடிலும், சுவிமிங்பூலிலும் விளையாடி விட்டு, மதிய உணவுக்குப் பின் துள்ளிக் குதித்துக்கொண்டு ஆமைக் குகைக்கு போவான். நானும் அங்கு அமர்ந்து மற்றப் பெற்றோரோடு கதைத்துக்கொண்டு

**காலத்தால்
பெரியாத
நினைவுகள்**

அவனையும் அவதானித்துக்கொள்வேன். தங்கள் பிள்ளைகள் விளையாடுவதை மற்றப் பெற்றோர் சோடியாக நின்று கவனிப்பதைப் பார்த்ததும் என் கடந்தகால வாழ்க்கை நினைவுகள் எழுந்து மனதை அழுத்தியது..

கவலையே இல்லாத சிறுவயதில் பல்லிமிட்டாயவாயிலே போட்டு ருசிப்பதைப் போல இன்பமில்லை என்ற என் நினைவு உள்நாட்டுப்போரின் கொடுமையினின்று தப்பி, பின்தங்கிய நாடான சிறீலங்காவை விட்டு செல்வம்கொழிக்கும் அவஸ்திரேலியாவின் சிட்னிநகரில் வசித்த பின்பும் அந்தச் சிறு வயது பல்லிமிட்டாய்ச் சந்தோசத்தைத்தான் இன்றும் என்மனம் தேடியது. அவைகாலத்தால் கரையாத நினைவுகள்.

பல பெற்றோரைப்போலவே, என் பெற்றோரும், உள்நாட்டுப்போரினால் நிலையான வாழ்வுநிலை இல்லாமற் போனதால், வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளை, படிப்பு, உத்தியோகம், வயது, சாதகம் என்ற தகுதிகளைப் பார்த்துப்பேசிமுடிவாக்கிக் கார்த்திக்குக்கு என்னைத் திருமணம் செய்துவைத்தார்கள். கார்த்திக்கை மணந்து அவஸ்திரேலியா போகும்வாய்ப்பைக் கடவுளும் பெற்றோரும் எனக்குக்கொடுத்த வரப்பிரசாதம் என மகிழ்ச்சியோடு ஏற்று, பிரியாவிடை பெற்றுக்கொண்டு சிட்னி வந்திறங்கினேன்.

நான் கணனியில் பட்டம் பெற்றிருந்ததால் எனக்கும் ஒரு வேலைகிடைத்தது. புது ஊரில், புதுதாம்பத்தியவாழ்க்கை மிகவும் சந்தோசமாக ஓடியது. தாம்பத்திய வாழ்க்கையின் மோகம் மெல்லமெல்ல தேய்ந்து குறையவும் எனக்கு நிஜம் மெல்ல புரியத்தொடங்கியது. நாங்கள் ஆசைப்படுவதற்கும் வாழ்க்கையில் நடப்பதற்கும் பெரிய இடைவெளி இருக்கும் என்பதை உணர்ந்தேன்.

யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து வளர்ந்து, தமிழ்ப்பண்பாடு, கலாசாரத்தில் ஊறிப்போயிருந்த எனக்கும் சிட்னியில் வளர்ந்த கார்த்திக்கும் ஒத்துபோகாமா என்று என்பெற்றோர் பார்க்கவுமில்லை, யோசிக்கவுமில்லை. ஏன் நானே அதைப் பற்றி சிந்திக்கவில்லை. கார்த்திக் பிறந்தது என்னவோ யாழ்ப்பாணத்தில், ஆனால் எட்டு வயது முதல் வளர்ந்தது சிட்னியில். மேற்கத்திய கலாசாரத்தில் இருந்த நல்லவற்றை

எல்லாம் விட்டு இங்கே உள்ள எல்லாக்கெட்ட பழக்கவழக்கங்களும் அவனிடம் ஊறிப்போயிருந்தது. அது மட்டுமல்ல அவன் தன்சுகம் தன்ஆசை கருதும் ஒரு சுயநலவாதி என்றும் தெரிந்து கொண்டேன்.

கார்த்திக் வெளியே ரெஸ்டொரன்டுக்குபோனால் ஒருபோத்தல் வையின் ஆர்டர் பண்ணிக்கொடுத்து முடிப்பான். வையின் குடித்தால்தான் லை.பீல சுவைக்கமுடியும் எனச்சொல்லி என்னை வற்புறுத்துவான். நான் மறுத்துவிடுவேன்.

“டிஸ்கோடான்சிங்கு வா, இதற்கும் மாட்டேன் என்று சொல்லாதே” என வற்புறுத்திக் கெஞ்சுவான்.

நானும் அனுசரித்துப் போவோம் என்று அவன் கூடப்போவேன். முதலில் கார்த்திக் அங்குள்ள பாருக்குப்போய் குடித்துவிட்டு வந்துதான் என்னுடன் ஆடுவான். இடையே இடையே காணாமல் போய்விடுவான். இப்படி பலமுறை நடந்தபின் அவனோடு டிஸ்கோ டான்சிங் போகமறுத்துவிட்டேன். அவன் மட்டும் வெளியேபோய் கூட்டாளிகளோடு குடித்து கும்மாளம் போட்டான், முன்னாள் வெள்ளைக்காரச் சிநேகிதியோடு நெருங்கிப் பழகத் தொடங்கினான். நான் கர்ப்பமாயிருக்கிறேன் என்றுசொன்னதும், “என்ன? இதுவேறையா! கருவைகலைத்திடு”, என கத்தினான்.

“ஆன்டி! ஆன்டி!” என கப்பலில் எனக்கு அறிமுகமான, சிறுவன் ஜக்சன் என்தோளைத் தட்டவும், சுயநினைவுக்கு வந்தேன்.

“ஆன்டி, நிரோசன் விழுந்து கையிலே காயம்” என ஆங்கிலத்திலே கூறினான். நான் மனம் பதைபதைக்க நிரோசனிடம் ஓடினேன். ஜக்சனின் தந்தை, கிரன் விம்மிவிம்மி அழுது கொண்டிருந்த நிரோசனை அணைத்தபடி நின்றார்.

“நிரோசன் தடுக்கி விழுந்துவிட்டான். பெரிய காயமொன்றும் இல்லை, கவலைப்பட வேண்டாம். வாங்கோ கப்பலில் இருக்கிற மெடிகல் சென்டருக்குபோவோம்” என ஆங்கிலத்திலே கூறிக்கொண்டு குனிந்து நிரோசனை தூக்கிக்கொண்டு நடந்தார், நானும் பின் தொடர்ந்தேன்.

அன்று தொடக்கம் கீரனும் நானும் எங்கள் மகன்மாருடன் கப்பலில் எங்களுக்கு விருப்பமான செயற்பாடுகளில் பங்குபற்றி மகிழ்வோம்.

குரல்

த.செல்வா - கிளிநொச்சி

குரலுக்கும் சிறகு முளைக்கும்
அதுவும் பறக்கும்
காதல்ப் பறவைகளுக்கு
குரல் பெரும் சிறகு தான்

ஒரு தடவை கேட்பதற்காய்
அழகையில் வழிகிறாய்
யார் யாரிடமோ எல்லாம் அலைபேசிகளுக்காய்
இறைஞ்சுகிறாய்

குரலின் நிழலில்
நினைவுகளைக்
குளைக்கிறாய்
குமுறும் ஆசைகளை
குரலால்
அணைக்கிறாய்

இதயத்துடியில்
எனது குரலைப்
பதிக்கிறாய்
உயிரின் ஓசையில்
இசையாக்கி
மகிழ்கிறாய்

குரல் கேட்டவுடன்
மனம் கனியாகிறது
கனவு சுவையாகிறது
சுதந்திரப் படுக்கையில்
பாடுகள் உடைகிறது

நானில்லா வேளையிலும்
புனித நதியில் குளிக்கிறாய்
ஒவ்வொரு தமிழிலும்
எனது குரலின் துணைகொண்டு

நினைவுகளை ஆடையாக்கி
அணிந்து கொள்கிறாய்
குரலோ குளிர் கூறுதலைக் கலைத்து
களிப்பூட்டியவாறு இருக்க

உனது எண்ணங்களை
தூரிகையாக்கி
வரைந்து கொண்டிருக்கிறாய்
எனது முகத்தையும்
முகவரியையும்

கல்லறையின் பக்கம்

நான்
எத்தனை முறை
கடந்து போனாவும்

அவன்
உயிருடனே வருகிறான்

என் கண்
முன்னால் தான்
அவனை
எரித்தார்கள்
இறந்து விட்டதாக
கண்ணீர் விட்டார்கள்
சில நாளுக்கு பின்பு
கற்களை நிரப்பி
அவன் நினைவாக
உறங்க வைத்தார்கள்!

இன்று மட்டுமல்ல
சூழ்ச்சி நிறைந்த
சந்தர்ப்பங்களிலும்
அவனை

கடந்து செல்லும் போது
அவன்

உயிருடனே வருகின்றான்
என் பின்னால்!

- ஜெ. ஈழநிலவன்

நெஸ்டொரன்டில் அமர்ந்து ஒன்றாகவே உணவு அருந்தியபின் இரவுவேளையில் பிள்ளைகளை என் கபினில் அல்லது கீரனின் கபினில் படுக்கவிட்டிட்டு கபின் பல்க்கனியில் இருந்து இருவரும் எமது வாழ்க்கையில் நடந்தவற்றைப் பரிமாறிக்கொள்வோம்.

“நிவே! அப்படி கூப்பிடலாமா? எனக்கு உச்சரிக்க வசதியாயிருக்கு” என்றார் கிரன் ஆங்கிலத்தில்.

“ஓம், கூப்பிடலாமே. உங்களுடைய பெயர் எங்கள் பண்டைக்காலத்தில் வாழ்ந்த நக்கீரன் என்ற முனிவரின் பெயரை நினைவூட்டுகிறது” என்றேன்.

“இது அயர்லாந்து பெயர். எனது பாட்டி அயர்லாந்து பரம்பரையைச்சேர்ந்தவர்” என விளக்கியவர் தொடர்ந்து,

“எனக்கு விவாகரத்து ஆகி நாலு வருடமாகிறது. என்னைப்போல்தான் நீங்களும் என நினைக்கிறேன்...?” என்றார்.

“ஓம்.....எனக்கும் ஐந்துவருடம் ஆகிறது. எங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கும் ஏழுவயது ஆகிறதல்லவா?”

“யெஸ், யெஸ். இந்த நாலு நாட்களுக்குள் ஐக்கனும், நிரோசனும் நல்லசினேகிதர்கள் ஆகிவிட்டார்கள்” என்றார் படுக்கையில் இருந்த பிள்ளைகளைத் திரும்பிப்பார்த்தபடி. நானோ கிரனின் சிவந்த நிற முகம் கூர் நாசி, கவர்ச்சியான கருநீலக் கண்கள், பின்னால் வாரிவிடப் பட்டகறுத்த நெளிந்த முடியையும், பார்த்து ரசித்தேன்.

“எனது முன்னாள் மனைவிக்கு தன் சொந்த மகன்மேல் அவ்வளவு பாசமில்லை. தலைமுறை தலைமுறையாக சிட்னியில் வாழ்ந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவள். குடும்பத்தைவிட உல்லாசமாக பொழுதைக் கழிப்பதைத்தான் விரும்பினாள். அளவுக்கு மிஞ்சி குடிப்பாள். சிலநாட்களில் வீட்டுக்கு வருவதுமில்லை. இதனால் எங்களுக்குள் வாக்குவாதம்தான். தகாத வார்த்தைகளால் என்னைத் திட்டுவாள், பொருட்களைத் தூக்கி என்மேல் எறிவாள். குழந்தை ஐக்கன் பயந்து நடுங்குவான். இவற்றைச் சகிக்கமுடியாமல்தான், அவளை விவாகரத்துச் செய்தேன். அவளும் அதைத்தான் விரும்பினாள். இப்போது நிம்மதியாயிருக்கிறேன்” என்றார் ஒரு பெருமூச்சோடு.

“பாவம் ஐக்கன். அம்மாவிடம் போற வனா?”

“ஓம், ஒருகிழமை அம்மாவோடும் ஒரு கிழமை என்னோடும் இருப்பான். மனதிலே என்ன நினைக்கிறானோ தெரியாது. ஆனால் இதுதான் தன் வாழ்க்கை என்று ஏற்றுக் கொண்டிட்டான்.” என்றார் கிரன்.

“கிரன், என் முன்னாள் கணவர் நான் கருவுற்றதும், கருவை அழிக்கச்சொன்னான். நான் மறுத்துவிட்டேன். நிரோசன் பிறந்த தோடு என் பெற்றோரும் சிட்னிக்கு வந்ததால் எனக்குக் கொஞ்சம் ஆறுதலாக இருந்தது. தினமும் குடிவெறி யோடுவந்து, ஆங்கிலத்தில் உள்ள எல்லா கெட்டவார்த்தைகளாலும் திட்டி காயம்பட அடிப்பான். உடம்பெல்லாம்... இரத்தம் கண்டின காயங்கள். வெளியாட்களுக்குத் தெரியக் கூடாதென்று எல்லாத்தையும் சகித்துக் கொண்டு வேலைக்கும் போகாமல் இருந்திருக்கிறேன்.”

இடையில் குறுக்கிட்ட கிரன், “என்ன? இந்தக் கொடுமைகளைஎப்படிபொறுத்துக் கொண்டீர்கள்” எனக் கேட்டார்.

“நான் வளர்ந்த யாழ்ப்பாணத்து கலாசாரத்திலே கணவரை மதித்து அடங்கிப் போவதுதான் வழக்கம், ஒருநாள் பக்கத்து யூனிட்டில் இருந்தவர்கள் பொலிசுக்கு அறிவித்து விட்டார்கள். பொலீசைக் கண்டதும், நான் அப்பாவையும் அம்மாவையும் டெலிபோன் பண்ணிகூப்பிட்டுக்கொண்டேன். பொலீஸ் கார்த்திக்கை கண்டித்து, ‘இனிமேல் மனைவிமேல் வன்முறை பிரயோகித்தால் கைது செய்யப்படுவாய்’ என்று கடுமையான உத்தரவு போட்டார்கள். பெற்றோர் என் நிலமையைப் பார்த்துவிட்டு, இப்படிக் கொடுமைப் படுத்துபவனோடு இருக்கவேண்டாம் என்று என்னையும் நிரோசனையும் தங்கள் வீட்டுக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போனார்கள்.”

“அவுஸ்திரேலிய அரசாங்கம் குடும்பத்தில் பெண்களின்மேல் வன்முறை பிரயோகித்தால் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்குமே, அப்படியிருந்துமா?” என்று கேட்டார் கிரன்.

“என்னைப் போல பெண்கள் முறையிட்டால் தானே... எனக்கும் கார்த்திக்குக்கும் இடையே பரஸ்பரம் அன்பு இருக்கவில்லை. அவனை மணந்து ஒரு பத்துமாதம்தான் சந்தோசமாக இருந்திருப்பேன். அவன் ஒரு முரடன் துணிந்தவன். விவாகரத்து வேணுமென்றான். நானும் சம்மதித்து, குடும்பக்கோட்டில், குழந்தை நிரோசனின் பாதுகாப்புப் பொறுப்பு தாயிற்கு

என்றும், தந்தை கார்த்திக் நிரோசனுக்குப் பராமரிப்புப்பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கார்த்திக் விரும்புகிறபோது பார்க்கமுடியும் என்றும் முடிவானது. கார்த்திக் கோமகனைப் பார்க்க வருவதேயில்லை. நிரோசனுக்கு அப்பா இருந்தும்... இல்லாத மாதிரித்தான்” என்று என் கதையையும் சொன்னேன்.

கப்பல் பயணம் முடிந்தபின்னும் நாங்கள் இருவரும் பிள்ளைகளோடு அடிக்கடி சந்தித்தோம். நிரோசனும் ஜக்சனும் நெருங்கிய சினேகிதர்களானார்கள். ஜக்சன் தன் தாயுடன் இருக்கும் நாட்களில், கிரனும் நானும் நெஸ்டொரன்ட் சினிமா என்று போய்வரத் தொடங்கினோம். மணித்தியாலக்கணக்காகப் பேசுவோம். கிரன் யூதர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். எம் இனத்திற்கும் அவர் இனத்திற்கும் என்ன ஒரு ஒற்றுமை. அவருடைய கொள்ளுப்பாட்டனார் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின்போது ஜேர்மனியில்

நடந்த மாபெரும் இடம்பெயர்வோடு அவுஸ்திரேலியாவிற்கு வந்திருக்கிறார். எங்கள் தமிழ்மக்களும் உள்நாட்டின் போரின் காரணத்தால் இடம்பெயர்ந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள்.

சிட்னியில் உள்ள முருகன் கோயிலுக்கு என்னுடன் கீரனும் வருவார், நானும் அவருடன் யூதர்வழிபடும் ஆலயமான சினகொங்கிற்கு போவேன். இப்படியான சந்தர்ப்பத்தில் யூதர் சமயத்திலும் எமது இந்து சமயத்தைப்போல் ஒருகடவுளை பலவித உருவங்களில் வழிபடுகிறார்கள் என்று அறிந்தோம். இருவரும் கூகுள்ளில் தேடிப் பார்த்ததில், ஆதிபராசக்தி சக்தியின் வடிவம்போல் யூதர் வணங்கும் பெண்தெய்வம் ஷெக்கினாவும் சக்தியின் வடிவம். படைக்கும் வல்லமையும் கொண்டவள் என்று அறிந்து வியப்படைந்தோம்.

ஒருநாள் காரில் போகும்போது, “இதுதான் நான்படித்த யூதர்பள்ளிக்கூடம்” என ஒரு பெரிய பள்ளிக்கூடக் கட்டிடத்தை சுட்டிக்காட்டினார் கிரன். “எனது தாய்மொழியான ஹிப்ருவையும் ஒரு பாடமாக இங்குதான் படித்தேன். இப்போ ஜக்சனை சனிக்கிழமையில் ஹிப்ரு வகுப்புக்கு அனுப்புகிறேன்” என்றார்

“அப்படியா! நானும் நிரோசனை சனிக்கிழமையில் தமிழ்ப்படிக்க அனுப்புகிறேன். எம் தமிழரைப்போல் நீங்களும் உங்கள் அடையாளம் அழியக்கூடாது என்று நினைக்கிறீர்கள்.”

“ஓம், இது எங்களுடன் உடன் பிறந்த ஓர்உணர்வு” என்றார் உணர்ச்சியோடு.

இப்படியே மூன்று வருடங்கள் உருண்டோடின. கிரனின் நற்குணங்களுடன் அவர் என் உணர்வுகளுக்கு மதிப்புக் கொடுத்தது என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. என் மகனுக்கும் கிரனை மிகவும் பிடித்துக்கொண்டது. கிரனை அம்மா அப்பாவுக்கும் அறிமுகம் செய்துவைத்தேன். கிரனின் சாந்தமான பேச்சு, பெரியோருக்குக் கொடுக்கும் மரியாதை, எங்கள் சொந்தங்களோடு இயல்பாகப் பழகியது எல்லாமே அப்பாவுக்கும் பிடித்துக்கொண்டது. என்னையும் கிரன் தன் பெற்றோரின் வீட்டிற்கு அழைத்துச்செல்வார். அவர்களின் வெளிப்படையான பேச்சும் பழக்கவழக்கங்களும் எனக்கு அவர்கள் மேல் மரியாதையும் நம்பிக்கையும் கொடுத்தது.

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

மானிப்பாய் - சதுமலையைச் சேர்ந்த வய்ரமுத்து உடையார் இராமலங்கம்பள்ளை அவர்கள், மாணக்கவாசகர் விலாசம், நளச்சக்கரவர்த்தி விலாசம் ஆகிய விலாச நூல்களையும் சங்களை அந்தாதி என்கிற அந்தாதி நூலையும் எழுதியுள்ளார் எனப் பதிவுள்ளது. இவற்றிலே மாணிக்கவாசகர் விலாசம் மாத்திரம் 1876ஆம் ஆண்டு பதிக்கப்பெற்றதாகவும் பதிவுகள் உள்ளன.

இந்நூல் பரவலாகக் கிடைக்கப் பெறாத விடத்தும் பின்வரும் பாடல் ஒருசில பதிவுகளின் வாயிலாகக் கிடைக்கப்பெறுகின்றது.

நஞ்சுடன் இறைச்சி உண்டென்

நற் பெருந்துறையல் வெல்லக்

கஞ்சியும் உண்டென், பள்ளைக் கற் உண்டென்,

கருந்தியே, மாம்

பஞ்சுடன் கீரை உண்டென், யெண்

நீர் தந்த பீட்டின்

வஞ்சிய ருச்யொன்றில்லை, வேலை

வெவ்வீடங் காட்டம்மே

ஊரிலே கணவரால் வெட்டிவிடப்பட்ட பெண்களைப் பார்த்து வாழாவெட்டி என்று முத்திரைகுத்தி ஒதுக்கிவைப்பார்கள். ஆனால் ஆண்களுக்கு இந்த தடை இல்லாததால் மறுமணம் செய்து சந்தோசமாக வாழ்கிறார்கள். ஏன், இங்கே சிட்னியிலும் தமிழ்பண்பாடு கலாசாரம் என பெரிசா கதைத்துக்கொண்டு திரிபவர்கள், கிரனுடன் நான் றெஸ்டொரன்ட், சினிமா போய்வருவதைப் பார்த்து, என் காதில் விழக்கூடியதாக நக்கலாக கதைத்தார்கள். என் பெற்றோரிடமும் இதை ஒரு குற்றமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களின் மனம் சங்கடப்பட்டாலும் என்னிடம்,

“நிவேதா, கவலைப்படாதே பண்பாடு கலாச்சாரம் பற்றி கதைக்கிறவர்கள், நாளைக்கு உனக்கு ஒரு பாதுகாப்பையோ, சந்தோசத்தையோ தேடித் தரப்போகிறார்களா? அவர்களுக்கும் உனக்கு நடந்ததைப்போல் நடந்திருந்தால் என்னசெய்திருப்பார்களோ...? அவர், அவர் கஷ்டம் அவர்களுக்குத்தான் தெரியும். நாங்கள் இப்போது இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் வாழ்கிறோம். கிரன் பண்பானவன் நீ அவனுடன் வெளியே போவதை நாங்கள் தடுக்கமாட்டோம்.” என பச்சைக்கொடி காட்டினர்.

ஒருநாள், நான் வேலைக்குப் போயிருந்தபோது என் பெற்றோரை கிரன் சந்தித்து, “நிவேவை நான்மணப்பூர்வமாகக் காதலிக்கிறேன். அவளிடம் என்னை மணந்து கொள்ளுவியா என்று கேட்பதற்கு முன் என்னை மருமகனாக ஏற்க உங்களுக்கு சம்மதமா? உங்கள் பேரனை என் மகன்போல கவனித்துக்கொள்வேன்,” என்று கேட்டிருக்கிறார்.

ஒரு பிள்ளையோடு இருக்கும் என்னை மணப்பதற்கு ஒரு பண்புள்ளவன் முன்வந்து கேட்டதும் அம்மாவும் அப்பாவும் எந்தவித தயக்கமுமின்றி சம்மதித்துவிட்டார்கள்.

ஒருநாள் கிரன் என்னை இரவு போசனத்திற்கு றெஸ்டொரன்ட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கே, என் கரங்களை தன் இருகைகளாலும் பிடித்துக்கொண்டு, “நிவே, என் அழகிய இளவரசி, ஐ லவ் யு. உன் ரம்மியமும் உன் அன்பும், பாசமும், எனது வாழ்க்கையை நிரப்பவேண்டும் என விரும்புகிறேன். என்னை மணந்து என்வாழ்க்கை துணைவியானால்

தமிழர் என்ற இனப்பிறப்பினால் ஏற்றிட்ட துன்பங்கள் எத்தனை.

உயிர் இழந்தோம் உடமை இழந்தோம்
வீடு இழந்தோம் காடு இழந்தோம் கடலிழந்தோம்
கண்ட சுகங்கள் அத்தனையும் இழந்தோம்
வீதி வீதியாய் அகதியாய் அலைந்தோம்.

அச்சப்பட்டோம் அடிமைப்பட்டோம்
அசிங்கப்பட்டு வாழ்கின்றோம்.
குற்றயிராகியும் குலையுயிராகியும்
அவனியெங்கும் அகதியாகி அலைகின்றோம்.

என்றாலும் இன்றும்
சாதியென்றும் சமயமென்றும் சமரசம் காணாத
பேதை நிலையை
எண்ணும் போது நெஞ்சம் பொறுக்குதில்லையே.

நெஞ்சு
பொறுக்குதில்லையே..
- குணம் சீரணர்

உன்னை வாழ்நாள் முழுவதும் சந்தோசமாக வைத்திருப்பேன். இதுசத்தியம்.” என்றார் என் கண்களை நோக்கியபடி

கிரனின் கருநீலக் கண்களில் பொங்கிவழிந்த காதல் என்னை இன்பத்தில் ஆழ்த்த, கண்களில் கண்ணீர் கசிய,

“ஐ லவ்யு டீ, கி...ரன். இந்தக் கேள்விக்காகத்தான் காத்திருந்தேன்” என்று நான்கூற, கிரன், என் இடது கைவிரலில் பெரிய, ஒற்றை வைரக்கல் மோதிரத்தை அணிந்து என்னை தன்மார்போடு இறுக அணக்க அவர் கரங்களுக்குள் தஞ்சம் அடைந்தேன்.

○○○

வெளவால்களோடு பறக்கின்ற
ஒரு முன் இரவு

இருட்டுத் துளிகளிட்ட சூரிய
பார்வைகளோடு
குருட்டுப் பகலைத் தள்ளி அவை
முன்னே பறக்கின்றன

இரவு முழந்துவிடும்
பேராசையில்லாத
இறக்கைகளின் மெது இயக்கம்

நுண்ணுணர்வு வழி
வார்த்தைகளாகும் கழியொலி

அவற்றின் பார்வையில் நாங்கள்
செவிட்டு மனிதர்கள்

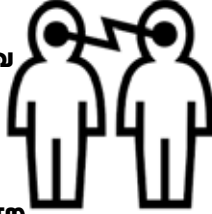
எமது பார்வையில் அவை
குருட்டு வெளவால்கள்

கர்ப்ப காலத்திலும்
வான் முகட்டில் பறக்கின்ற
தாய்மைக் குதிரைகள்

தொட்டுக்கொள்ளாமல் பறந்து
Telepathy வழி பேசுகின்றன
சதிபதி வெளவால்கள்

நேரான வாழ்க்கைக் கம்பத்தில்
தலைகீழாகத்
தொங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது

எங்கள் நுண்ணுணர்வுகளின்
அகால மரணம் !

- யுகோடையூர் அஸ்மா பேகம்

யாவரும் கேளீர்

நாட்டுமன்னர்கள் நாங்கள்
எங்களிடம்
அரியனை இருக்கின்றது
அரண்மனை இருக்கின்றது
ஆராய்ச்சிமணியும் இருக்கின்றது

அதிகாரம் யாவற்றையும்வைத்திருக்கும்
எங்களிடம்
ஆயுதங்களும் இருக்கின்றது

எங்கள் நெருப்புக்குநாங்கள்
அடிக்கடிஎரிக்கும் (சு)தந்திரக் கலையை
அந்தரங்கமாய்
கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறோம்

ஜனநாயகவாதிகள் நாங்கள்
ஜனங்களேஎங்கள் மன்றம்
எங்கள் தீர்ப்புகளே
இந்நாட்டுச்சட்டம்

ஜிந்தோட்டையில் மெளலவியைத் தாக்குங்கள்
பேருவலையில் வியாபாரிகளைப் பலியிடுங்கள்
திகனயில் வீடுகளுக்கும் கடைகளுக்கும்
தீவையுங்கள்

அம்பாறையில் அனாத்கமையில்
இறையில்லங்களை கொளுத்துங்கள்
தெல்தெனியவிலும் தற்காநகரிலும்
வேதநூல்களைச் சாம்பலாக்குங்கள்

எதிர்த்தவனை அழியுங்கள்
எடுத்தவனை ஒழியுங்கள்

கொத்துரொட்டியில்
கருத்தடைமாத்திரைகலப்படலில்லை என்றாலும்
கலவரக்காரர்களைகாப்பாற்றுங்கள்

பள்ளிகளில் மட்டும்பிள்ளைகளெல்லாம்
பாடிக்கொண்டிருக்கட்டும்
தேசியகீதத்தை
'அப்பே ஸ்ரீலங்காநமோநமோமாதா' என்று

இந்தநாடுபெளத்தநாடு
நாங்களெல்லோரும்
இந்நாட்டுமன்னர்கள்

- இனியவன் இசார்தீன்

கலித்தொகை

எஸ். கருணானந்தராஜா (யுகசாரதி)
பாரதி இலக்கியச் சேலவர்

சங்க நூல்களில் நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு, ஐங்குறு நூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை ஆகியவற்றை எட்டுத்தொகை நூல்களாக அடக்குவர். அகவற்பா, விருத்தப்பா(ஆசிரியம்), வஞ்சிப்பா, வெண்பா, கலிப்பாவென்னும் ஐந்து பாவினங்களுள் கலிப்பாவென்னும் பாவகையைச் சார்ந்து பல புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட செய்யுள்களின் தொகுப்பாயமைந்தது கலித்தொகையாகும். கலித்தொகையும் பரிபாடலும் இசைகலந்து எடுத்துப் பாடப்படக்கூடிய இன்னிசைப் பழம்பாட்டுவகையினவென்று இசைவல்லார் கூறுவர்.

கலித்தொகை பண்டைய தமிழரின் அகவாழ்வைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் அகத்திணை நூலாகும். பாலை, குறிஞ்சி, மருதம் முல்லை, நெய்தல் ஆகிய ஐவகை நிலங்களிலும் வாழ்ந்த பண்டைத்தமிழரின் காதல் வாழ்வு பற்றிய செய்திகளை அந்நூல் கூறிநிற்கின்றது.

கலித்தொகை பாடிய புலவர்கள் விபரம் பின்வருமாறு:

பாலைக்கலி: பெருங்கடுங்கோன், குறிஞ்சிக்கலி: கபிலர், மருதக்கலி: மருதனிளநாகன், முல்லைக்கலி: அருஞ்சோழன் நல்லுருத்திரன், நெய்தற்கலி: நல்லந்துவன். கலித்தொகையைத் தொகுத்தவர் நெய்தற் கலிபாடிய நல்லந்துவனார் என்றும், முதலில் உரைசெய்தவர் நச்சினார்க்கினியரென்றும் கூறப்படுகின்றது. பழஞ்சுவடிகளைத் தேடியெடுத்து முன்முதலில் பதிப்பித்தவர் பெருந்தகை சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையாவார்.

கலித்தொகையின் இலக்கியப் பரப்பினுட் சென்று அதன் நயங்களைக் கூறுவதை ஏனைய நண்பர்களிடம் விட்டு கலித்தொகை போன்ற நூல்கள் உருவான பின்னணியை ஆய்வு செய்வதே என்பங்கில் இங்கு முதன்மை பெறுகின்றது.

அகத்திணைப் பிரிவுகள்

தமிழரின் அகவாழ்வில் காதலும் காமமும் பெரும்பங்கு வகித்தன. ஆடவர் பெண்டிரிடையே ஏற்பட்ட ஒருதலைக்காதல் கைக்கிளையெனப்பட்டது. வயது வித்தியாசம் மிக அதிகப்பட்ட நிலையில் அல்லது மனம் ஒருமைப்பாடா நிலையில் ஏற்படும் பொருந்தாக் காமம் பெருந்திணையெனப்பட்டது. கருத்தொருமித்து ஆதரவுபட்ட அன்புடைக்காதல் அன்பின் ஐந்திணைக் கூறுகளாய் வகுக்கப்பட்டு ஐவகை நிலங்களுக்குமேற்ப அவ்வச் சூழல்களுடன் பின்னிப்பிணைந்த நிகழ்வுகளைக் குறிப்பனவாய் புலவர்களால் இலக்கியம் சமைக்கப்பட்டது. ஆதலின் அத்திணை இலக்கியங்கள் அவ்வந் நிலத்தின்தன்மைக்கேற்ப அந்நிலம் வாழ் மாந்தர்களின் காதல், காமவுணர்வுகளை ஊட்டும் முதற்பொருளெனும் காலமும் பொழுதும், அந்நில மாந்தர்களின் உள்ளத்தேயெழுமின்ற வேறுபட்ட உணர்வுகள் என்னும் உரிப்பொருள், நிலங்களின் கருப்பொருள்களான தெய்வம், உயர்குடி, தாழ்குடி, பறவை, விலங்கு, ஊரைக்குறிக்கும் பெயர், அம்மாந்தர் அருந்த நீர்பெற்ற இடங்கள், உண்ட உணவுவகை, நிலங்களுக்குரிய பூக்கள், மரங்கள், பறை, யாழ், பண், தொழில் போன்றன தொடர்பாய் வேறுபட்டமைந்தன.

மேற்கண்ட பொருட் பிரிவுகள் புறத்திணை இலக்கியங்களுக்கும் பொருந்துவனவாம். அன்பின் ஐந்திணைகளுக்கும் புறம்பே தொல்காப்பியம், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

போன்ற நூல்கள் கூறும் கைக்கிளை, பெருந்திணையுட்பட அகப்புறத் திணைகளை மொத்தம் பதின்மூன்றாக வகுப்பர். மேலும் தொல்காப்பியம் “மாயோன் மேய காடுறை உலகம் (முல்லை), சேயோன் மேய மைவரை உலகம் (குறிஞ்சி), வேந்தன்(இந்திரன்)மேய தீம்புனல் உலகம்(மருதம்), வருணன் மேய பெருமணல் உலகம்(நெய்தல்) என நான்கு நிலங்களையே கூறுகின்றது.

பாலை நிலமென்பது நாம் பொதுவாகக் கருதும் பாலைவன நிலமன்று. அத்தகைய பாலை தமிழகத்திலில்லை. அதனால் பாலையென்பது சிலப்பதிகாரக் கூற்றுப் படி “முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையிற் திரிந்து, நல்லியல் பிளந்து நடுங்கு துயருறுத்து வெம்மையாலே தண்மையிழந்து காலத்திற்கேற்ப பாலை யென்ப தோர் கோலங்கொண்ட வரண்ட நிலத்தையே குறிக்கும். அக்காலத்திற்கேற்ப அந்நிலத்திற்குரிய மக்களின் வாழ்வியலும் மாறியமைந்த தென்றே கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

இவ்வாறமைந்த நிலத்தியல்புகளும் மக்கட்பண்பும் அக்காலத் தமிழிலக்கியத்தின் போக்கை வழிப்படுத்தி குறித்த நியமங்களினூடாக இட்டுச் சென்றதால் அம்மரபையொட்டியே சங்க இலக்கியங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன.

இந்த ஒத்த பண்பு எம் பண்டைய இலக்கியங்களில் காணப்பட்டதாலேயே இதனை நெறிப்படுத்த ஆன்றோர்கூடியவோர் தமிழ்ச்சங்கம் இருந்திருக்க வேண்டுமென்னும் ஊகம் ஏற்பட்டது. அது உண்மையென்றே இன்று தோன்றுகின்றது. அவ்வகையில், கலித்தொகை பாடிய புலவர்களின் இலக்கிய ஆக்க முறைமை அக்காலத்தில் தமிழ்ச்சங்கத்தின் இருப்புக்கு மேலும் சான்றாயமைகின்றது.

சங்கம் இருந்தது உண்மையா?

ஆன்றோர் அன்று பேணிய இலக்கிய மரபையும் அதனை நிருவகித்த சங்கத்தையும் சீர்தூக்கிப் பார்க்காது, சிலர் தமிழர் காட்டு வாழ்விலிருந்து நகரங்களை உருவாக்கி நகர்ந்த பரிணாமப் போக்கில் காணப்பட்ட ஐந்து வித்தியாசமான படி முறைகளின் விளைவே இத் திணைசார் இலக்கியங்கள் என்கின்றனர். அப்படி நோக்கும்போது சமகாலத்தில் இப்படிமுறைச் சமுதாயங்கள் வாழ்ந்திருக்கவில்லை என்று பொருள்படுகின்றது. ஆனால்

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை இயற்றிய ஐயனாரிதனார், தொல்காப்பியர் உட்பட பல தனிப்பட்ட புலவர்கள் திணைவழி இலக்கணமும் பல்திணை இலக்கியங்களும் செய்திருப்பதன்மூலம் அக்கால ஆன்றோர் மத்தியில் ஓர் எழுதப்படாத வரன் முறையாகவேனும் இந்த இலக்கியமரபு நிர்வகிக்கப்பட்டும் பேணப்பட்டும் வந்துள்ளமை புலனாவதோடு பல்வேறு கால கட்டங்களுக்கேற்ப அவ்விலக்கியங்கள் தோன்றவில்லையென்பதையும், ஓர் மரபு வழிப்பட்ட இலக்கியப்பண்பின் அடிப்படையிலேயே அவை உருவாகியுள்ளன வென்பதையும் கூறக்கூடியதாயுள்ளது. இந்தப் பண்பைக் கட்டிக்காத்தது யார்? ஓர் எழுதப்படாத யாப்புடன் கூடிய சங்கமாய் அது ஏன் இருந்திருக்கக்கூடாது?

தற்காலத்தில் தலித்துவம், நவீனத்துவம், பின் நவீனத்துவம் போன்ற இலக்கியப் போக்குகள் சமகால எழுத்தாளர்களிடையே காணப்படுவதைப்போன்று அக்காலத்திலும் இத்தகைய திணைஇலக்கியப் பிரிவுகளை அவரவர் விருப்புக்குக்கேற்ப சமகாலப் பெரும் புலவர்கள் தெரிந்தெடுத்திருக்கக் கூடும்.

மேற் குறித்தவாறு சங்கம் என்னும் போது பலரும் சேர்ந்து யாப்புடன் உருவாக்கி மாதாமாதம் அன்றேல் வாராவாரம் ஓரிடத்திற்கூடி தமிழாய்வு செய்தவோர் நிறுவனமாயிருந்திருக்க வேண்டுமென்னும் உருவகத்தை மனதிற்கொண்டோர் அதன் அடிப்படையிலேயே எமது பண்டைய தமிழ்ச்சங்கத்தை அது அப்படி இருந்திருக்க வில்லையென்று வாதிடுகின்றனர். ஆனால் நிலைமை அத்தகையதன்று. திணை மரபைப்பேணி இலக்கியஞ் சமைத்தலும் அதனை அக்கால முன்னணி இலக்கியகர்த்தாக்கள் பார்வையிடலும் அதற்கு அங்கீகாரம் வழங்கலுமாய் இருந்தவோர் திணை இலக்கணம் எழுதப்படாத காலத்திலிருந்து பரிணாமம் பெற்று, ஆன்றோரின் அங்கீகாரத்துடன் தொல்காப்பியம் போன்ற இலக்கண நூல்கள் உருவாகி மரபைப் பேணவேண்டிய விதிமுறைகள் எழுத்தில் கொணரப்பட்ட காலம்வரை இருந்த புலவோரின் ஒத்த கருத்தையும் அக்கருத்துக்கள் காலங் காலமாய்ப் பேணப்படக்காலாயிருந்த பொதுக் கொள்கையை நிருவகித்த ஆன்றோர் கூட்டத்தையுமே சங்கமெனக் கொள்ளல் வேண்டும். அந்த வகையில் நோக்கும்போது

சங்கத்தைப்பற்றிய மருட்சி ஏற்பட இடமேயில்லை. மேலும் இந்நோனேசியாவில் கிடைத்தவோர் கல்வெட்டுப்படி தமிழ் வணிகர்சங்கம் இருந்ததற்கான சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. அவ்வாறாயின் இலக்கியச் சங்கமும் தமிழர் மத்தியில் இருந்தமையை அதிசயமாகக் கொள்ளமுடியாது.

கடவுளர்கள் சங்கத் தலைவர்களா யிருந்தார்களாவென்று நகையுற நோக்கும் புத்திஜீவிகள் ஏன் அக் கடவுளர்கள் எம்மைப்போன்ற சாதாரண மனிதர்களா யிருந்திருக்கக்கூடாது? என்று பகுத்தறிவுடன் நோக்குவதாகத் தெரியவில்லை. பின்னாளில் அம்மனிதர்கள் கடவுளர்களாக்கப்பட்டதற்குத் தமிழன்னை பொறுப்பாளியாகமாட்டாள் என்று இவர்கள் உணர்வார்களாக.

தணை மயக்கமாவது யாது?

ஒரு குறித்த நிலத்திற்கு அதாவது திணைக்கு உரிய மாந்தரின் முதல் உரி கருப் பொருள்களை வேறொரு திணைக்குரியதாய் இலக்கியஞ் சமைத்தல் திணை மயக்கத்தின் பாற்பட்டதாம். உதாரணமாக மருதநில மாதொருத்தி கடலிற் சென்ற தலைவனுக்காய் இரங்கல் அல்லது நெய்தல் நிலப்பெண்ணாள் கடலினின்றும் மீண்டு பசியோடு களைத்து வந்த கணவனுடன் ஊடுதல் போன்றன இத்திணை மயக்கத்தைக் குறிப்பனவாம்.

மேலும் தத்தம் நிலத்திற்குப் பொருந்தாத பூக்களை மாதர் அணிதல் - உதாரணமாக மருதத்திற்குரிய தாமரையை பாலைப் பெண் சூடியுள்ளதாக வர்ணித்தல், குறிஞ்சித் தெய்வமாம் சேயோனை (முருகனை) வழிபட வேண்டிய குறக்குலமாது நெய்தற் கடவுளாம் வருணனைப் பணிந்ததாகக் காவியம் சமைத்தல் போன்றன மரபு பிறழ்வுப்பட்ட திணை மயக்கங்களாக அந்நாளில் கருதப்பட்டது எனலாம். இம்மரபை மீற முற்பட்ட புலவர்களைச் சங்கப் பலகையிற் சாடி அக்காலத்தைய புலவர்கள் நியமங் காத்தனர். இதனாலேயே தமிழன்னையைச் சங்கம் வளர்த்த தமிழ் என்று அடைமொழியிட்டிடு இன்றுவரை ஆன்றோர் கூறுகின்றனர்.

இனிக் கலித்தொகைக்கு வருவோம்:

கலித்தொகை தரும் ஐந்து திணை களுக்குமான உரிப்பொருள்களை அ.து, காதலர் மனவுணர்வுகளின் வகையறாக்களை இங்கே நோக்குவது அவசியமாகின்றது. அவை முறையே: குறிஞ்சிக்கு 'புணர்தலும்

பாவச்செயலினிப் பாருக்கு வேண்டாமே!

பச்சைக் கிளியினைப் போலவும் - இசை பாடும் குயிலதும், மைனாவைப் போலவும் அச்சமின்றித் தன்வீட்டில் தனிமையாய் ஆனந்தமாய் அம்ம அப்பா வரவினை

எதிர்பார்த்து வழிநோக்கியே நின்றவெம் இனிய பிஞ்சுத்தளிர் ராஜினாக்குஞ்சினை உதிர்ந்தகொலைவெறி நாகம்போல் இம்மண்ணில் உலவிடும் பேய்களை இனியும் விடுவதோ?

பிடித்தந்த அலகையைப் பெரிய நெருப்பிலே பிழிந்தபின் வீசினும் பாவங்கள் எமக்கில்லை குடித்தால் பசுஞ்சிட்டுக் குருவியைக் கடிப்பதா! குருட்டு நச்சரவங்கள் பூமிக்கு ஆகாத ஜீவன்கள் தீதன்றோ?

நித்தமும் ஊரெங்கும் இத்தகு செய்திகள் எத்தனை எத்தனை ஏகனே! ஏன் பொறுக்கிறாய்? இப்பெரும் பூமியைத் துப்புரவாக்கவே! இனியும் பொறுமைகள் வேண்டாமே விட்டிடு

நீதியின் காவலன் ஆகியே நின்றிந்தப் பூமியில் நித்தம் களையெடுத்தாளவா அற்புதா! பாதகர் கால்களில் பாலகர் மிதிபடும் பாவச் செயலினிப் பாருக்கு வேண்டாமே!

- கவிஞர் நலா தமிழ்ந்தாசன்

புணர்தல் நிமித்தமாகவும், பாலைக்கு 'பாலை யுட் சென்ற தலைவனைப் பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமாகவும், முல்லைக்கு 'காத்திருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமாகவும், மருதத்திற்கு 'ஊட லும் ஊடல் நிமித்தமாகவும், நெய்தலுக்கு - கடலிற் சென்ற தலைவன் வராதபோது இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமாகவும் உணர்வு வழிப்படுவதாக புலவோர் இலக்கியஞ் செய்தனர். இவ்வாறு ஓர் நியம வரை முறையின் கீழ் கூடியவரை திணை மயக் கங்கள் உருவாகாதவாறு பண்டைய புலவோர் இலக்கியஞ் செய்துள்ளமை தமிழ் தவிர்ந்த வேறெந்த மொழிக்குமில்லாத பெருஞ் சிறப்பாகும். அதனாலேயே சங்கம் இருந்திருக் கின்றது என்று அடித்துக் கூறக்கூடாதுள்ளது.

பாலைக்கல்

கடவுள் வாழ்த்தாய்ச் சிவனைப் பணிதலோடு தொடங்கும் கலித்தொகையில் முதன் வருவது பெருங்கடுங்கோவின் பாலைக்கலியாகும். ஆறலைகள்வர் களவும் கொலைத் தொழிலும் புரியும் வரண்ட பாலைநிலத்தைக் கடந்து பொருள் தேடுவான் பொருட்டுச் செல்லும் அல்லது செல்ல முயலும் தலைவனது பிரிவாற்றாமையான் வருந்தும் தலைவி அவனைத் தடுத்து நிறுத்த முயலுதல் அல்லது தலைவி சார்பாய் தோழி தலைவனிடம் தலைவியின் வருத்தம் கூறல், பிரிவின் வாடும் தலைவியைத் தேற்றல் போன்றன பாலைக்கலியின் உரிப்பொருளாகும். மேலும் காதலனுடன் உடன்போக்கிலீடுபட்ட தலைவியைத் தேடும் பெற்றோரின் அவல நிலைகளும் இங்கே காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன.

பாலையின் கொடுமை, வெம்மை, வரட்சி போன்ற புறச்சூழல்களும், தலைவியின் பிரிவுத்துயர், தலைவனின் பிரிவால் அவளுக்கேற்படும் கையறுநிலை உட்பட்ட அகச்சூழல்களும் பெருங்கடுங்கோனால் பாலைக்கலியில் விபரிக்கப்படும் அதேவேளை தலைவனை பாலையுள் விடுத்து அவனுக்காகக் காத்திருக்கும் தலைவியின் வளமிக்க வாழிடம் தொடர்பான வர்ணனைகளுக்கும் குறைவில்லை. பாலைக்கலி முப்பத்தைந்து பாடல்களைக் கொண்டது.

குறிஞ்சிக்கல்

கபிலர் பாடிய குறிஞ்சிக்கலி மலைப் பிரதேச மக்களின் காதல் வாழ்வை மையப்படுத்தி எழுதியதாகும். குறவன், குறத்தி வேட்டுவன், வேட்டுவிச்சி போன்ற தலைவன் தலைவியரைச்சுற்றிப் பின்னப்பட்ட அழகிய காதற் குறிப்புகளாய்க் குறிஞ்சிக்கலி அமைந்துள்ளது. கிளி, மயில், மான்கள், புலி, கரடி, சிங்கம், யானையென்று பல சாதுவானதும், கொடியவையுமான காட்டுவிலங்குகள் வாழும் கானகத்தில் சந்தனம், அகில் போன்ற வாசனை மரங்கள் நிறைந்த சூழலில் திணைப்புனங்காக்கும் வஞ்சியருக்கும் வேட்டையாடும் வாலிபருக்கு மிடையில் நிகழ்ந்த களவொழுக்கம் மக்கட்பண்பின் தகைமை குன்றாவகையில் இருபத்தியொன்பது கலிப்பாக்களடங்கிய அழகிய இலக்கியமாகக் கபிலர் பெருமானால் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

மருதக்கல்

மிகுந்த பொருள் வளமுடைய பெருநிலக்கிழார்கள் வாழ்ந்த பிரதேசம் மருதநிலமாகும். நீர் நிலவளங்கள் நிறைந்து உழைப்பும் உற்பத்தியும் மிகுந்திருந்த சூழலில் வாழ்ந்த இம்மாந்தர் கூட்டம் இல்வாழ்விலீடுபட்டு அறம் வளர்த்த அதேவேளை காமக்கலியாட்டங்களிலும் ஈடுபட்டது. அதனால் பரத்தமை இம்மாந்தர் வாழ்வின் ஒரு பகுதியாயிற்று. இல்லங்களில் கற்பின் செல்வியர் கணவன் வரவை எதிர்பார்த்து வழிமேல் விழிவைத்துக் காத்திருக்க வரைவின்மகளிர் மாடங்களில் கணிகையருடன் களியாட்டம் நடாத்திவிட்டு பொழுது புலரும் வேளையில் வீடுதிரும்பும் தலைவன்பால் தலைவியர் காட்டும் ஊடலே மருதக்கலியின் உரிப்பொருளாயிற்று. அறம் பேசும் குறளும் இப்பரத்தமையை அதன் விளைவான 'ஊடுதல் காமத்திற்கின்பம்' என்னுமாறாய் அங்கீகரித்துள்ளமையினால் தமிழர் வாழ்வில் இதுவோர் ஏற்றுக்கொள்ளப்

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

மிக இள வயதிலேயே பட்டம் பெற்ற தால் **பட்டதாரி பையன்** என பலராலும் அழைக்கப்பெற்ற **வ். கனகசபைப்பிள்ளை** அவர்கள் **1800 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய தமிழர்** எனும் அரிய ஆய்வு நூலை ஆங்கிலத்தில் எழுதியவர்.

அப்பாப்பிள்ளை என்பவரை இருபது வருடங்களாக ஓலைச்சுவடிகளில் உள்ளனவற்றை பார்த்து எழுதுவதற்கு கனகசபைப்பிள்ளை அவர்கள் தம்முடன் வைத்திருந்தார் என்று அறியமுடிகின்றது. தாம் சேகரித்த ஓலைச்சுவடிகளை **உ.வே.சா.** உற்பட பலருக்கும் வழங்கி உதவினார் என்பது வரலாறு.

கனகசபைப்பிள்ளை அவர்கள் இஸ்லாமியர் ஒருவரிடம் தேகப் பயிற்சி கற்றுக் கொண்டு நாள்தோறும் செய்தார் என்றும், ஜோதிடர் ஒருவரின் ஆலோசனையில் யோகாசனத்தைத் தொடர்ந்து செய்தார் என்றும் பதிவுகள் உள்ளன.

பட்ட பண்பாகவே கொள்ளல் வேண்டும். சிறியதோர் ஊடலுடன் கணவனின் இப்பரத் தமைப் பண்பை மன்னித்து அவனை இல் லத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளும் அன்புடை நெஞ்சர் களான தலைவியரின் தாபங்களை அழகுறச் சித்தரிக்கும் மருதனிளநாகர் உரிப் பொருளான ஊடல் விடுத்து நகைச்சுவை ததும்பும் பாடலும் பாடியுள்ளார். முப்பத்தைந்து அழகிய பாடல்கள் மருதக்கலியில் காணப்படுகின்றன.

முல்லைக்கல்

மந்தைகளை மேய்க்கும் ஆயர் குலத்தவர் பாடிகளமைத்து வாழ்ந்த இடம் முல்லையாகும். அதனால் இவர்கள் நாடோடிகளாகவே இருந்திருக்க வேண்டும். பசும்புற்றரை வரட்சியினால் பாலையாகும்போது தமது மந்தைகளை வேற்றிடம் கூட்டிச்செல்லும் வழக்கத்தைக் கொண்ட இவர்களின் காதல் வாழ்வில் தலைவன் தலைவியரது திருமணம் நிறைவேறக் காளையர் ஏறுதழுவித் தம்வீரத்தைக் காட்டவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் காணப்பட்டதால் தலைவி தலைவனை அடைதற்காகக் காத்திருக்கவேண்டிய நிலை உருவாகின்றது. அதனால் தலைவியர் தமக்குரிய தலைவன் அல்லது காதலன் வந்து ஏறு தழுவித் தம்மை வெற்றி கொள்ளும்வரை களவொழுக்கங்களில் ஈடுபடாது நிறைகாத்து இருத்தல் முல்லையின் உரிப்பொருளாகின்றது. காதலும் கூடலும் இம்மாந்தர் வாழ்விலே இல்லாமலும் இல்லை. ஆயினும் இத்தகைய களவொழுக்கத்தினரும் உடன்போக்கிலீடுபடாது ஏறுதழுவி வெற்றி வாகை சூடும் திருமண நாள்வரை காத்திருக்க நேரிடுகிறது. இத்தகைய காதலரின் மனவுணர்ச்சிகளைச் சித்தரிக்கும் குறுங்கதைக் கூறுகளை பதினேழுபாடல்களில் புலவர் நல்லுருத்திரனார் தமிழலகு மகிழத் தனது முல்லைக்கலியிற் தந்துள்ளார்.

நெய்தற்கல்

நெய்தநிலம் வாழ் மாந்தர் கடற்றொழில் செய்தனர். மாலையிற் கடல் ஓடி மறுநாட் காலைவரை அலைகளுடன் போராடி மீன்கொணரும் தம் தலைவரின் வரவை நாளும் மிகுந்த பதட்டத்துடன் எதிர்பார்க்கும் தலைவியர் தம் காதலர் திரும்பும்வரை அவரை நினைந்து இரங்கலே நெய்தற்கலியின் உரிப்பொருளாயமைகின்றது. காதலன் பிரிவால் கலக்கமுற்று கடலைக் காற்றை நிலவை

விலங்குகளை விழித்துத் தம் துயர்கூறல், பொருள்தேடி அன்றேல் போர்புரியக் கடல்மீது கலஞ் செலுத்திச் சென்ற கணவனுக்காக வருந்துதல் போன்ற காட்சிகளைக் கொண்ட நெய்தற்கலியை முப்பத்திரண்டு பாடல்கள் கொண்ட சொற்சித்திரங்களாக வகுத்தவர் நல்லந்துவனார் ஆவர்.

முடிவாக:

இவ்வாய்வில் கலித்தொகையின் கட்ட மைப்பே சுருக்கமாக ஆய்வு செய்யப் பட்டுள்ளது. அதனுட் சென்று அதன் இலக்கிய நயங்களை நண்பர்கள் சுவைபடத் தருவார்களாக. உலகின் நாகரீகங்கள் தோன்றிய அன்றேல் அதற்கும் முற்பட்ட காலத்தே எம் புலவர் பெருமக்கள் ஓர் செழுமை மிக்க மொழியாகத் தமிழ்நையை இத்தகைய தமிழிலக்கியக்கங்கள் மூலம் வளர்த்தெடுத்தனர். இன்தமிழின் பெருமை யறிந்து எம் எதிர்காலச்சந்ததி இப்பொக்கி சங்களை நன்கறிந்து, ஆய்ந்து உலக முள்ளவரை அன்னை தமிழின் இருப்பை உறுதிசெய்யுமாக. கலித்தொகையில்பாலைக் கலியில்படித்தஒருசிறுபாடலை எளியதமிழில் இங்கு அனைவரும் புரியும்படி கீழ்வரும் கவிதையாக்கியிருக்கிறேன்.

தலைவியின் படிவாதம்

தன்தலைவன் பொருள்தேடிப் பாலையுடே தனிவழியில் போவதற்குத் துணிந்து விட்டான் என்பதறிந்தப்பேதை மனம் கவன்றான் என்னையும் நீகூட்டிப்போ எனத்துடித்தான்.

கானிடையே பசுமைதனைக் காணாதேகி கள்ளிதனை முள்ளோடு புசித்துச்சோரும் ஆனிரைகள் அலைகின்ற வனத்தி லாங்கே ஆறலை கள்வர்தொடுக்கும் அம்பால் மாய்ந்து போனவர்கள் எத்தனைபேர்அறியீரோநீர் போகத்தான் புறப்பட்டீர் நீரேகாணா வானமழை பொழியாத பூமியாங்கே வாழ்பவரும் வெப்பத்தால் வருந்திச் சாவார் ஆனதனால் அதிற்போவோர் துயரத்தாலே அழுகின்ற கண்ணீரே நிலம்நனைக்கும் ஏனுமக்கு இவ்வெண்ணம்துன்பத்தனை ஏற்பதுவே விருப்பமென்றால் அதனை யேற்க நானுமுடன்வருகின்றேன் நன்னும் துன்பம் நமக்கின்பம் அன்புறத்த பிரிவுவேண்டாம் என்றுரைத்தான் தலைவியவள் இதயதாபம்

செய் பழைய டயரி... மலையகத்தன் பத்திரிகைத்துறை முன்னோடி முத்தையாபிள்ளை

இலங்கை மலையகத்தில் பத்திரிகை முன்னோடியாக கலையொளி முத்தையா பிள்ளை திகழ்ந்துள்ளார் என்பதை எனது பழைய டயரி குறிப்பிலிருந்து -அந்தப் பதிவை ஞானத்தின் மூலம் இன்றைய தலைமுறையினருக்கு அறியப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

மலையகத்தின் பத்திரிகை வரலாற்றில் கலையொளி- பத்திரிகையை வெளியிட்டதன்மூலம் முத்தையாபிள்ளை தனித்த இடத்தில் வைத்துப் போற்றப்படவேண்டியவர். அந்தக் காலகட்டத்தில், மலையகத்தில், அதுவும் பதுளை மாவட்டத்திலிருந்து ஒரு பத்திரிகையை அச்சில் கொண்டுவருவது என்பது ஒரு அகர சாதனையாகும். 1962- 63 காலப்பகுதியில் 'கலைஒளி' என்ற மாத இதழை தொடர்ச்சியாக பதினமூன்று இதழ்வரை வெளிக்கொண்டு வந்ததை ஒரு சாதனையாகக் கருதவேண்டியுள்ளது.

பதுளை ஊவாமாகாணத்தில் 'கலை ஒளி' யைத்தெரியாத தோட்டங்களே இல்லை. என்று கூறுமளவுக்கு கலைஒளி சஞ்சிகை வீட்டுப்பெயராக அறியப்பட்டிருந்தது. இன்றுகூட நாம் தனிநபராக ஆயிரம் பிரதிகளை அச்சிட்டு அதனை மக்களிடம் கொண்டுசெல்ல எத்தனை கஷ்டப்படுகிறோம். கலைஒளி 4000 பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டது. முத்தையாபிள்ளை தோட்டம் தோட்டமாகப் பிரதிகளை எடுத்துச் சென்று லயங்களில் வாழும் மக்களிடம் அதனை வாசித்துக்காட்டி, படிக்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டியுள்ளார். பதுளை இலக்கம் 6.மயிலகஸ்தன்னை வீதி என்ற முகவரியிலிருந்து வெளியான கலைஒளி சஞ்சிகையின் இதழ்கள் பதுளை காந்தி அச்சகத்திலே அச்சிடப்பட்டுள்ளன. பெரிய அளவில் வெளியான அதன் 13ஆவது இதழ்மட்டுமே கொழும்பில் அச்சிடப்பட்டது.

மகாத்மா காந்தி, கவிதாசுர், மகாகவிபாரதி, ஸ்டாலின், நேரு ஆகியோருடைய படங்கள் பத்திரிகையின் முன்பக்கங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. வெலிமடை கவிஞர் குமரன் கலைஒளி சஞ்சிகையில் எழுதிய 'ஊற்றிவிட்டோம் தேயிலைக்கே உதிரத்தை நீராக்கி' என்ற கவிதை பலரின் பாராட்டையும் பெற்றுள்ளது. தமிழோவியன் படைப்புக்களும் கலை ஒளியில் இடம்பெற்றுள்ளன. கலை ஒளி முத்தையாபிள்ளை தமிழகத்தில் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் வடகாடு கிராமத்தில் பிறந்து, புதுக்கோட்டை மகராஜா கல்லூரியில் கல்விகற்றவர். இக்கிராமத்திலிருந்து ஆங்கிலக் கல்வியின்றி முதல்நபர் இவரேயாவார். கல்வியை முடித்துக்கொண்டு இலங்கைக்குவந்து தோட்டத்தில் கண்டக்டராகத் தன் வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார்.

1983-இனக்கலவரம் இவர் வாழ்ந்த மண்ணை வெறுப்படையச்செய்தது. அதன்காரணமாகத் தாயகமான தமிழகம் சென்றுவிட்டார். இவரின் பெயரில் கலை ஒளி முத்தையாபிள்ளை நினைவுக்குழு 1994 நடத்திய நினைவுச்சிறுகதைப் போட்டியில் சிறந்த சிறுகதைகள் 16 'மலை யகப்பரிசுக்கதைகள்' என்ற பெயரில் நூலுருவில் வெளிவந்தது. இதற்காகக் செயற்பட்டவர் எச்.எச்.விக்கிரமசிங்க. கலை ஒளி முத்தையாபிள்ளையின் மைந்தன் ஈழத்து இலக்கிய உலகு நன்கறிந்த மு.நித்தியானந்தன் ஆவார். இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியபொழுது இவரது 'வைகறை' வெளியீடாக தெளிவத்தை ஜோசப்பின் 'நாமிருக்கும் நாடே', என்.எம்.எஸ் ராமையாவின் 'ஒரு கூடைக்கொழுந்து' ஆகிய சிறுகதைத்தொகுதிகளை வெளியிட்டார். இந்த இரண்டுதொகுதிகளுமே சாகித்தியமண்டலப் பரிசுபெற்றவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அந்தனி ஜீவா

தொடரும் ஔஷயல் உரையாடல்:

தி. ஞானசேகரனின்

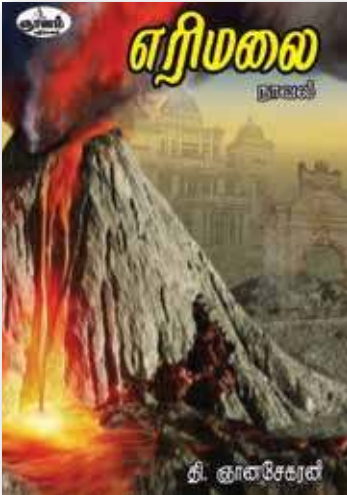
எரிமலை

நாவலை முன்னிறுத்தி...

- பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன்

தமிழில் புனைவு வெளி என்பது ஒரே சீர்மைத்தாய் இருக்கவேண்டும் என்பது அவசியமில்லை. அது பல களங்களையும் புலப்படுத்தவேண்டுமென்பதே எழுதாவிதி. அவ்வாறு அது இயங்காவிடின் தேக்கநிலை கொண்டதாகி விடும். இதனால்தான் புதிய புதிய அனுபவங்களும், கருத்து நிலைகளும், சம்பவங்களும் நமது புனைவு வெளிக்கு அவசியமாகின்றன. தமிழ்ப் புனைவுகளின் வெளி என்பதில் ஈழத்துத் தமிழ்ப் புனைவிற்கு இன்று முக்கியத்துவ இடமுண்டு. தமிழகத்தை உள்ளடக்கிய பொதுப்புனைவுகள் இயல்பான சமூக அசைவியக்கத்தின் ஓட்டத்துடன் கலந்திருக்க ஈழத்துப் புனைவுகள் பல்வேறு புதுப்பாய்ச்சல்களைக் கொண்டனவாக அமைந்துள்ளன. தற்போதைக்கு அவையே அதன் சிறப்பு அடையாளமாகப் பேணப்படுகின்றது.

குறிப்பாக ஈழத்து இலக்கியங்களை தமிழகப் படைப்புகளுடன் சமாந்தரமாக நோக்கிய ஒரு காலகட்டம் கழிந்து, ஈழத்துப் படைப்புகள் என்று அவை வரும்போது ஈழத்தின் சமகாலப்பிரச்சினைகளை மையங் கொண்டனவாக அவை எழுந்தன. அவற்றை நிர்ணயித்த காரணிகளுக்கு ஈழத்தின் அரசியல் வரலாற்றிற்கு கணிசமான பங்குண்டு. இலக்கியங்களையும், செல்நெறிகளையும் எவ்வாறுதான் உயர்த்திப் பிடித்தாலும் அவற்றை உள்நின்று இயக்கியவை அரசியல் போக்குகளே என்பதை யாரும் மறக்கமுடியாது. அது வலதுசாரி அரசியலாக இருக்கலாம். அல்லது இடதுசாரி அரசியலாக இருக்கலாம். எல்லாம் அரசியல்தான். அதனால்தான் ஈழத்துப்படைப்புகளில் அரசியல் பிரசாரம் மேலோங்கி உள்ளது என்று சில விமர்சகர்கள் கூறவும்செய்கின்றார்கள்.

மேற்குறித்த அரசியல்சார் வெளிப்பாடுகள் மேலும் தீவிரமடைந்தது விடுதலைப்போராட்ட காலங்களில் எனலாம். அதன்வெளிப்பாடுகள் போர்க்கால இலக்கியங்களாகவும், புலம் பெயர் இலக்கியங்களாகவும் இன்று போருக்கு பின்னான இலக்கியங்களாகவும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. மேற்குறித்த கருத்தமைவில் எழுந்த புனைவுகள் பல அப்பட்டமாக அல்லது மறைமுகமாக அரசியல் பேசின. அரசாங்கத்தையும், போராளிகளையும் எதிர்த்தும், ஆதரித்தும் அவை எழுதின. புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் 'பெயர்தலின் வலி' என்று மகுடம் இடப்பட்டபோதும் அந்தவலி எதனால் ஏற்பட்டது

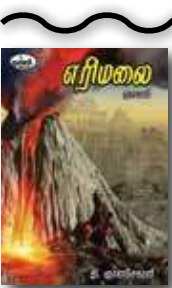
என்று மறைமுகமாக அரசியல்பேச, அல்லது வாசகனை நினைக்கத்தூண்டின. இவ்வாறானதொரு பின்புலத்தில் இலங்கையின் அரசியல் வரலாறு குறித்தும். அதன் போக்குகள் குறித்தும் ஒரு தன்வீடு (1960) முதல் எரிமலை (2019) வரை சுமார் பதினேழு நாவல்கள் வெளிவந்துள்ளன என்று பேராசிரியர் செ. யோகராசா பட்டியல் தருகின்றார். அவற்றுள் இறுதியாக வெளிவந்த தி. ஞானசேகரனின் 'எரிமலை' என்ற நாவல் குறித்தே இவ்விடத்தில் நோக்கப்படுகின்றது.

இந்த நாவலின் கதையை ஓரிரண்டு வரியில் குறிப்பிட்டு விடலாம். விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஆரம்பகாலங்களில் நிகழ்ந்த வங்கிக் கொள்ளையுடன் தொடர்புடைய இளைஞர் ஒருவர் டொக்டர் மகேசனின் வீட்டில் மருத்துவத்துக்காக கொண்டுவரப்படுகிறார். அதே வீட்டில் மருத்துவரின் தம்பியாரின் சிங்கள நண்பர் குடும்பத்துடன் யாழ்ப்பாணம் வந்து தங்கியிருக்கிறார். மேலாக தீவிரவாதிகளை தேடியலைகிறது இராணுவம். இவ்வாறான இக்கட்டான ஒரு சூழலை உருவாக்கி அந்தச் சூழலில் குறுகிய நாட்களில் கதை நகர்ந்து முடிந்துவிடுகிறது.

மழை ஓய்ந்தாலும் தூவானம் நிற்க வில்லை என்பதுதான். கதை கிளப்பிய கருத்தாடலின் நீட்சி. இந்தக் கதைக் களத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டே இலங்கையின் அரசியல் வரலாறு பின்னப்படுகின்றது. இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றுக் காலகட்டங்களை, வரலாற்றுக்காலம், ஆங்கிலேயர் காலம், சுதந்திரத்தின் பின்னானகாலம், போர்க்காலம் என வகைப்படுத்தலாம் போலத் தோன்றுகிறது. இவ்வாறான வகைப்பாட்டின் மூலம்தான் இந்த நாவலின் பாடுபொருளின் தார்ப்பரியத்தைப் புரிந்த கொள்ளமுடியும். கதையின் ஆரம்பம் என்னவோ தமிழர் விடுதலைப் போராட்ட

காலத்தின் முற்கூறிலே நிகழ்வதாகத் தான் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் அந்தநிகழ்ச்சிகளுடனும், யாழ்ப்பாணம் வருகின்ற திரு. திருமதி விமல்சிறி தம்பதியருடைய வருகையுடனும் தான் கதைக்களம் உருவாகிறது. அல்லது வரலாற்றை உரையாடல் செய்வது தொடங்குகின்றது. இந்தவரலாற்று உரையாடலின் பிரதான இயங்கு கருவியாக உருவாக்கப்பட்டவர் செல்லையா மாஸ்டர் என்ற பாத்திரம். அவர் தமிழ்த்தேசியத்தினதும், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினரதும் அனுதாபியாக இருக்கிறார். அதேவேளை இலங்கையின் அரசியல் போக்கைப் பூரணமாக அறிந்தவராகவும் இருக்கிறார். அவர் மூலம் இலங்கை அரசியல் வரலாற்றின் பல பாகங்கள் வெளிக்கொணரப்படுகின்றன. அதுபோலவே செல்லையா மாஸ்டரிடம் ஆங்கில இலக்கியம் கற்ற மருத்துவர் மகேசனும் இலங்கை அரசியல் வரலாற்றின் உய்த்தறி, (1977 கலவரம் தொடர்பான நேரடி அனுபவம் பெற்றவராகக் கதை சொல்கிறது.) தொகுத்தறி அனுபவம் பெற்றவராக இருக்கிறார். அதே நேரத்தில் திரு. திருமதி விமல்சிறி தம்பதியினர் சிங்கள மக்கள் சார்ந்த கருத்துக்களை முன்வைப்பவர்களாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். இதனால் உரையாடல் தர்க்கரீதியாக நகர்கிறது.

ஒரு திரைப்படத்தின் ஆரம்பக்காட்சிபோல அன்று (1977 களின்பிற்கூறு). முளை விட்ட தீவிரவாதத்தின் ஒரு கூறான வங்கிக்கொள்ளை, ஆயுதப்படையுடனான அவர்களது முரண்பாடுகள், ஆயுதப்படையினர் யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்த்தும் அடாவடித்தனங்களின் காட்சிகள் எனத்தான் நாவல் ஆரம்பமாகிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஆயுதப்படையினர் நடத்தும் அராஜகம் மருத்துவர் வாயிலாகப் பின்வருமாறு பேசப்படுகிறது.

இந்த நாவலுக்கான உடனடிப் பயன் ஒன்று ஏற்படலாம் என்பது எனது நம்பிக்கை. அதாவது இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றின் வெட்டுமுகப்பார்வையாக இது அமைந்து பல வட்டயங்களை அணுகியிருப்பதால், இலங்கை வரலாற்றை அறிந்து கொள்ளும் பொது வாசகனுக்கும், அரசியல் வஞ்சனானம் கற்கும் மாணவர்களுக்கும் பொது நிலையல் பயனுடையதாக இருக்கும்.

“புத்தநிலை ஏற்படும் போதெல்லாம் இராணுவத்தினர் சட்டத்தைத் தமதாக்கிக் கொள்கின்றனர். தேநீர்க்கடை, சாப்பாட்டுக் கடைகளில் புகுந்து, சாப்பிட்டு விட்டுப் பணத்தைக் கொடுக்க மறுக்கின்றனர். எதிர்த்துக் கேட்டால் கடையை அடித்து நொறுக்குகிறார்கள். சோதனை என்ற போர்வையில் வீடுகளில் புகுந்து இன்னல் கொடுக்கிறார்கள். மேலிடத்து உத்தரவையும் இவர்கள் மதிப்பதில்லை “தமிழ்மக்களை அடக்குவதே தமது பணி என பொலிசாரும் இராணுவத்தினரும் எண்ணத்தொடங்கியுள்ளனர்.”

என்று கூறும் மருத்துவர்,

“தீர்க்கப்படாத அரசியல் பிரச்சினைகளாலேயே பலாத்காரம் மோசநிலையை அடைகிறது. பிரச்சினைகளைத் தீர்க்காமல் பலாத்காரத்தை நிறுத்த முடியாது. இராணுவத்தினர் மூலம் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணவும்முடியாது”

என்று சிங்களத் தம்பதியருக்கு வியாக்கியானம் செய்கிறார்.

டொக்டர் மகேசன் ஏற்கனவே 1977 கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்டு உடமைகளை இழந்த பின்னர்தான் அவர் சொந்த மருத்துவ மனையை யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்துகிறார். எனினும் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவராக அன்றி, நிலைமையை அறிந்து கொண்ட புத்திஜீவியாக இந்தநாவலில் வலம் வருகிறார்.

இந்த நாவலில் இரண்டாம் கட்ட உரையாடல் மாஸ்டரை, சிங்களத் தம்பதிகள் சந்திப்பதுடன் ஆரம்பமாகிறது.

“நாங்கள் சிங்கள மக்களுடன் ஒற்றுமையாக வாழத்தான் விரும்புகிறோம். அதனால்தான் தந்தை செல்வா ஆரம்பத்தில் சமஷ்டி கேட்டவர். ஆனால் சிங்கள அரசியல்வாதிகள் ஆரம்பத்தில் இருந்தே கட்டங்கட்டமாகத் தமிழ் இனத்தை ஒதுக்கி வந்திருக்கிறார்கள்.”

என மாஸ்டர் போட்ட பீடிகையின் வழி, ‘கட்டங்கட்டமான’ இன ஒதுக்கல் என்றால் என்ன என்ற விமல்சிறியின் கேள்விக்குப் பதிலளிப்பதன் மூலம், டி.எஸ். சேனநாயக்காவின் கல்லோயா குடியேற்றம், பதவியாக்குடியேற்றம் வழி தமிழர் வாழ்ந்த பிரதேசங்களில் 3000 சதுரமைல்கள் பறிக்கப்பட்டமை, சிங்கள மக்களுக்காக திருகோணமலையில் சேருவில் தேர்தல் தொகுதி அமைக்கப்பட்டமை, எனத் தகவல்களை

மாஸ்டர் விவாதிக்கும்போது - சிங்களவர் வாழும்பிரதேசங்களில் தமிழர்கள் செறிந்து வாழலாம் என்றால் தமிழர் வாழும்பிரதேசங்களில் ஏன் சிங்களவர் வாழக்கூடாது என்ற வினாவிற்கு விடையாக, பாரம்பரிய பிரதேச எண்ணக்கரு முன்மொழியப்படுகின்றது.

இதைத்தொடர்ந்து 1956 தனிச் சிங்களச் சட்டத்தின் திணிப்பு, அதனைத் தமிழர் தரப்பு சாத்வீகமாக எதிர்கொண்ட வரலாறு, 1958 கலவரமும் அதனால் ஏற்பட்ட இழப்புகளும், 57இல் பண்டாரநாயக்கா -செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம் ஆகியவையும் அவை சிங்களப் பேரினவாதிகளது எதிர்ப்பால் கிழித்துக் குப்பைக்கூடையில் போடப்பட்ட வரலாறு, அதாவது சமஷ்டித் தீர்வு இலங்கைக்கு உகந்தது என்று அறிந்திருந்தபோதும் அதனை ஒருமித்து சிங்கள அரசுகளால் நிறைவேற்ற முடியாத சூழல் இருந்தமை இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. இதனைத் தொடர்ந்து தரப்படுத்தல் என்ற முறைமையினூடாகத் தமிழ் மாணவர்களின் (குறிப்பாக வடபுலத்து) பல்கலைக்கழகக் கல்வி பறிக்கப்பட்டமை முதலான விடயங்கள் தான் இலங்கை அரசியல் வரலாற்றில் முறுகல் நிலைக்கான காரணங்கள் என்று மாஸ்டர் வாதிடுகிறார்.

“ஆரம்பத்தில் ஒற்றையாட்சியிலே சமத்துவத்தையும். நீதியையும் பெறலாம். ஒற்றுமையாக வாழலாம் என்றுதான் தமிழர்கள் நம்பினர். ஆனால் தமிழர்களுக்கு சிறு உரிமைகள் வழங்கப்படுவதைக்கூட சிங்களத் தலைவர்கள் அவ்வப்போது எதிர்த்து வந்தனர். ஒற்றுமையாக வாழ்வழி இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்ட பின்னரே தமிழ்மக்கள் பிரிவினையைக் கோருகின்றார்கள்.”

என்று கூறும் மாஸ்டர் -இந்தக்கூற்றின்வழி சிங்களத் தலைவர்களை இனவாதிகளாகக் காட்டமுற்படுகிறீர்கள் என்று விமல்சிறி எதிர்வாதம் செய்யும்போது, தமிழ்மக்கள் பேசுவது இனத்துவேசமில்லை. உரிமைக் குரல் என்கிறார். இதற்கு, குழந்தை தாயின் மார்பகத்தை நோக்குவதற்கும், கணவன் நோக்குவதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்ற உதாரண மூலம் அதனை வேறுபடுத்த முயல்கிறார். இந்தக் கூற்றும் உதாரணமும் எவ்வளவு தூரம் நிதர்சனமானது என்பது விவாதத்துக்குரியது. எனினும் மாஸ்டர் என்ற பாத்திரத்தின் இயங்குதளம் அவ்வாறே

சிந்திக்கத் தூண்டியிருக்கும் என்ற யதார்த்தத்தையும் மனங்கொள்ளல் அவசியமானது.

மேற்குறித்த உரையாடலின் இரண்டாம் கட்டம், பண்டைய வரலாற்றை கிளறுவதாக உள்ளது. அது இலங்கையின் சனவேற்றத்துடன் ஆரம்பிக்கிறது. எல்லாள், துட்டகைமுனு, கண்டியை ஆண்ட கடைசி மன்னன், மகாவம்சம், இராஜாவழி கூறும் வரலாறுகள், தொலமியினது வரலாற்றுக்குறிப்பு, வல்லிபுரப் பொற்சாசனம், சோழர்காலக் கல்வெட்டுக்கள், யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் வரலாறு எனப் பலதரப்பில் பேசப்பட்டு, இவையாவும், சிங்கள இனமும் தமிழ் இனமும் இலங்கையில் வேறு வேறு இனங்களாகவும், வேறு வேறு பண்பாட்டுக் கோலங்களுடனும், நிலைத்து வாழ்ந்தன என்பதும் அவர்களுக்கு இடையே நிகழ்ந்த போர்கள் மண்ணாசை, பொருளாசை, சார்ந்ததே, தவிர அவை “இனவாதம்” சார்ந்தவை அல்ல; இல்லாதுபோனால் எல்லாளுக்குத் துட்டகைமுனு எவ்வாறு நினைவுத்துாபி வைத்திருக்க முடியும் என்ற வினாவும் எழுப்பப்படுகின்றது.

மாறாக ஆங்கிலேயராட்சிதான் இவ்வாறான முறுகல்களுக்கான அடிப்படைகளை விதைத்தது என்ற பொதுப்படையான கூற்றும் முன்மொழியப்படுகின்றது. இந்த இடத்தில் ஆவணப்படுத்தப்படும் சான்றுகள் பொதுநிலையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவையே. அவை பற்றிய ஆராய்ச்சி பூர்வமான கருத்து நிலைகளை மனங்கொண்டால் விவாதம் வேறு ஒரு தளத்துக்குத் திசை மாறவும் சாத்தியங்கள் உண்டு. எனவே நாவலாசிரியர் அவற்றை வெறும் பொதுக் குறிப்புகளாகவே முன்வைத்து தமது விவாதத்தைத் தொடர்கின்றார்.

ஆங்கிலேயர் நாட்டைவிட்டுப் போகும் போது, இந்தியாவில் இருந்து பாகிஸ்தானை முகம்மதலி ஜின்னா கேட்டுப்பெற்றது போலத் தமிழ்த்தரப்பினரும் தமிழ் நிலத்தைக் கேட்டுப் பெற்றிருக்கலாம்தானே என்று விமல்சிறி முன்வைக்கும் வினாவிற்கு “உண்மையில் சமஷ்டி அரசியல் என்ற பதம் கண்டிச் சிங்களவரிடமிருந்துதான் எழுந்தது. ஆயின் தீர்க்க தரிசனமற்ற நமது தலைவர்களின் மிதவாதப் போக்கே அவ்வாறான கோரிக்கைகளை முன்வைக்கத் தவறியது - என்பதாக விடை அமைகிறது. உண்மையில் இந்த மிதவாதச் சிந்தனைக்கு பிரித்தானிய அதிகாரமே வித்திட்டது. இந்திய சுதந்திரப்

போர் தீவிரமாக இந்தியாவில் நடைபெற இங்கே காலங்காலமாக தேசாதிபதிகளை அனுப்பி அவர்கள் மூலமாக அரசியல், அரசியல் சீர்திருத்தம் என்ற கருத்துருவாக்கங்களைத் திணித்து, எழுச்சி கொண்ட சமூகங்களாக மக்கள் மாறுவதைத் தடுத்து அவர்களை மிதவாதிகளாக்கி, புரட்சிகர அல்லது எதிர்ப்புணர்வுச் சிந்தனைகளை அது மழுங்கடித்தது. அதன்விளைவாகவே, பிரிவினை வாதம் பேசப்படாது போய்விட்டது என எண்ணத்தோன்றுகிறது.

தமிழருடைய அரசியல்சார் கோரிக்கைகள் படிப்படியாக வளர்ச்சியடைய, சிங்களத் தரப்பு அவற்றை வழங்குவதைப் படிப்படியாகக் குறைத்துக் கொண்டமை பற்றி எதிர் - எதிர் கருத்து நிலையில் விளக்கப்படுகிறது.

இருபதுகளில் மூன்றிலொரு பிரதி நிதித்துவம் கோரியர்வர்கள், 1944இல் சோல்பரி கமிசனிடம், சம பிரதிநிதித்துவம் ஐம்பதுக்கும் ஐம்பது கோரினார்கள். அதிலிருந்து ஐந்து வருடங்கள் கழித்து 1947 தொடங்கி சமஷ்டி கேட்டார்கள் இப்போது நாட்டையே பிரித்துக் கேட்கிறார்கள்”

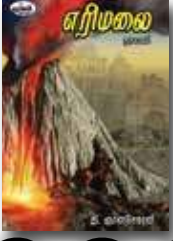
இது விமல்சிறியின் வாதம். இதை எதிர்த்து மாஸ்டர்,

“ஆரம்பத்தில் சமஷ்டி ஆட்சிக்கு சோல்பரி கமிசன் முன் ஒப்புதல் கொடுத்த சிங்களவர்கள் 1950இல் பிராந்திய சபையை முன் வைத்தார்கள். அதிலிருந்து பத்து வருடம் கழித்து மாவட்டசபை என்றார்கள். இப்போது அபிவிருத்திசபையில் வந்து நிற்கிறது. தமிழருக்குத் தருவதைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகக் குறைத்துக்கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள்”

என வாதம்புரிகிறார். இதனால் தமிழ்சிங்கள அரசியல்போக்கின் ஒவ்வாமையை அவர் விளக்குகிறார்.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்தபின் மலையகத் தமிழரின் வாக்குரிமை பறிப்புத் தொடர்பான கருத்தை வற்புறுத்தும்போது மலையகத் தமிழர்களும் பேரினவாதத்தால் எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்ற செய்தியும் ஊடுபாவாகப் பரவவிடப்பட்டுள்ளது.

1972 அரசியல் யாப்பின் தீவிரத்தன்மைதான் இன்றைய பிரச்சினைக்கான உடனடிக்காரணமாக அமைந்தமையும் மாஸ்டரினால் சுட்டிக்காட்டப் படுகின்றது. இதன் தொடர்வளர்ச்சிதான் பிரிவினை, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் உருவாக்கம், இளைஞர்களது தீவிரத்தன்மை எல்லாம்

இவ்வாறான உரையாடல் ஒன்று சிங்கள புத்தஜீவிகளிடையேயும் நல்ல வேண்டும். நாவலன் நொக்கமும் அதுவாகத்தான் இருக்கவேண்டும். தவிர்க்க முடியாத வகையில் இது தம்முல் வந்துள்ளது. இதனை சிங்கள மொழியில் பெயர்க்கும்போது தம்முர்ப்பு நயாயங்களைச் சிங்கள சமூகம் அறிந்து கொள்வதற்கான சூழல் ஏற்படக்கூடும்.

ஏற்பட்டது என்பதாகக் கதை நகர்கிறது. இடையிடையே கதை நகர்வில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு, யாழ்ப்பாண நகரில் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் உயிர் இழந்தோர் நினைவுத்தூபி, எரியுண்ட நூலகம், சிதைக்கப்பட்ட தமிழறிஞர் சிலை, விடுதலைப்போராளி சிவகுமாரனின் சிலை, என்பன காண்பிக்கப்பட்டு அது தொடர் பான பின்னணிகளும் விளக்கப்படுகின்றன.

மேற்குறித்த விவாதங்களின் இறுத வடிவம் தவிர்க்க முடியாத வகையில்தான் இந்தப் பீர்வணைப்போராட்டம் உருவாகியது என்பது நயாயப்படுத்தப்படுகின்ற அதே வேளை “சுயநீரணய உர்மை” என்பது நமது அரசியல் பீர்ச்சணைக்குத் தீர்வாக அமையலாம் என்பதும் முன்மொழியப்படுகின்றது.

மேற்குறித்தவையெல்லாம் நாவலில் அலசப்பட்டவை. நாலாசிரியர் ஒரு எரியும் பிரச்சினையைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு அவற்றைத் தர்க்கரீதியில் எவ்வாறு அணுகலாம் என்ற எடுகோளின் அடிப்படையில்தான் இந்த நாவல் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. மிதவாதப் புத்திஜீவிகளுக்கு இடையே நடைபெறும். ஆரோக்கியமான கருத்தாடலாகவே இதனைக் கருதமுடிகிறது. இவற்றுக்குப் புறம்பாக தீவிரமான இனவாதச் சூழல் தமிழ் சிங்களத் தரப்புகளிடையே இருந்து வந்துள்ளமையையும் அவற்றின் எதிர் விளைவுகள்தான் இன்றைய பாரதாரமான நிலைக்கு நம்மைக்கொண்டு வந்துள்ளது என்பதை நாவலாசிரியர் அறியாதவர் அல்ல. அதனால்தான் மார்க்சிஸவாதிகளையும், சமூக வியல் அறிஞர்களையும் வைத்துக் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்ய முனைகிறார். ஆகவே உரையாடல்களில் புத்திஜீவித்தனமும் நிதர்சனங்களும் இளையோடுவதை அவ தானிக்கமுடிகிறது.

நாவல் என்பது வெறும் கருத்துக் களமாக அமைந்தால், அது வடிவச்சிதைவாக அமைந்துவிடும் என்பதைக் கவனங் கொண்டுதான் அவர் ஒரு இக்கட்டான சூழலில் தமிழ் சிங்களப் புத்திஜீவிகளைச் சந்திக்க வைக்கிறார். ஒருபுறம் காயம்பட்ட இளைஞன்

வீட்டுப்புறத்திலும், மருத்துவமனையிலும், இன்னோர் புறம் இராணுவத்தினரின் குறிவைத்த தேடுதல்நடவடிக்கை. இடையில் சிங்களக் குடும்பத்தின் வருகை. மடியில் நெருப்பைக் கட்டிக் கொண்டிருப்பதைப்போல ஒரு உணர்வை நாவலாசிரியர் ஏற்படுத்துகிறார். எப்போ என்ன நடக்குமோ, என்ற பதட்டத்தில் தானும், தனது வாசகரையும் வைத்துக்கொள்கிறார். இடையே சம்பாஷனை விஸ்தாரமாகத் தொடர்கிறது. காட்சிகள் நயினாதீவிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் விரிகின்றன. ஒருவாறு சிங்களக்குடும்பம் இரயில் ஏற, காயம்பட்ட போராளி இளைஞனை இராணுவத்திடமிருந்து வெத்திவை போட்ட கிழவி காப்பாற்ற ஒரு ஆறுதல் பெருமூச்சுடன் நாவல் நிறைவு கொள்கிறது. “ஆறுதல் பெருமூச்சு” என்ற தொடர், வாசகனுக்கு மட்டுமல்ல, ஆசிரியருக்கும் பொருந்தும். அந்த வகையில்தான் அவர் நாவலையும் கருத்தோட்டத்தையும் நகர்த்திச்சென்றுள்ளார்.

சரி, இந்த நாவலின் பயன்பாடு என்ன என்ற வினா முதலில் எழுகிறது. ஆசிரியர் சுட்டும் காலம்போய், மிதவாத, கொள்கைகளுக்கு அர்த்தம் கெட்டுப்போய், பிரிவினைவாதத்தின் தொடர்விளைவாகப் போராட்டம், எதிர்வினை, போர், வெற்றி தோல்வி என்ற தளங்களைத் தாண்டி, இன்று ரணங்களுக்கு மருந்து பூசிக்கொண்டிருக்கிறோம். எங்களது தாத்தா விடம் ஒரு யானை இருந்தது என்று பழம் பெருமை பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். இழந்ததை எண்ணிக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இத்தகைய சூழலில்தான் இந்த நாவல் வெளிவந்துள்ளது. இந்த நாவலுக்கு முன்னுரை எழுதியவர்கள் கூறியது போல் இவை பேசப்பொருட்கள் அல்ல, அவை காலங்காலமாகப் பேசப்பட்டவை. விவாதங்களுக்கு உள்ளானவை. ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவை, நிராகரிக்கப்பட்டவை. பொதுக் கருத்துத் தளத்தில் இவை பகிரப்பட்டவை. அவற்றை ஒருசேரத் தொகுத்து உரையாடலுக்கு உட்படுத்தியிருக்கிறார் ஆசிரியர்.

இது தொடர்ந்து எரியும் பிரச்சினையாக இருந்துள்ளது. எனவேதான் “எரிமலை” என்று அதற்குப் பெயர் வைத்தார் போலும். எரிமலை என்பதற்கு பெளதீக காரணங்கள் ஒரு புறமிருக்க இதனை தமிழ் இலக்கண மரபின்படி வினைத்தொகையாகக் கட்டமைக்கலாம் போலத் தெரிகிறது. **இது எரிந்த மலை, எரிக்கின்றமலை, எரியும்மலை என முக்காலத்துக்கும் பொருந்தமுடைய கருத்தியலை விபரிப்பதால் வினைத்தொகையாக நன்றுசெயற்படுவது பொருந்த முடையது போலத் தெரிந்தது.**

இந்த நாவலுக்கான உடனடிப் பயன் ஒன்று ஏற்படலாம் என்பது எனது நம்பிக்கை. அதாவது இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றின் வெட்டுமுகப்பார்வையாக இது அமைந்து பல விடயங்களை அணுகியிருப்பதால், இலங்கை வரலாற்றை அறிந்து கொள்ளும் பொது வாசகனுக்கும், அரசியல் விஞ்ஞானம் கற்கும் மாணவர்களுக்கும் பொது நிலையில் பயனுடையதாக இருக்கும். நாவலாசிரியர் குறிப்பிடும் ஒவ்வொரு அரசியல் சம்பவத்துக்கும் விஸ்தாரமான பின்புலங்கள் உண்டு. வாதப் பிரதிவாதங்கள் உண்டு, ஆதரவு எதிர்நிலைக் கருத்துகள் உண்டு. ஆயின் அவை பற்றி அறிந்துகொள்வதற்கான ஒரு விவரமான உசாவலை நிகழ்த்துக்கூடிய அடிப்படை ஆதாரமாக இது அமையக்கூடும்.

அடுத்ததாக இவ்வாறான உரையாடல் ஒன்று சிங்கள புத்திஜீவிகளிடையேயும் நிலவ வேண்டும். நாவலின் நோக்கமும் அதுவாகத்தான் இருக்கவேண்டும். தவிர்க்க முடியாத வகையில் இது தமிழில் வந்துள்ளது. இதனை சிங்கள மொழியில்பெயர்க்கும்போது தமிழ்தரப்பு நியாயங்களைச் சிங்கள சமூகம் அறிந்து கொள்வதற்கான சூழல் ஏற்படக்கூடும்.

ஆயின் காலம் மிகவும் கெட்டுத்தான் போய்க்கிடக்கிறது. அனைத்து இலங்கை நலன்களுக்காகவும் எழுப்பப்படும் குரல் களுக்கே இனவாதச்சாயம் பூசப்படுகின்ற இன்றைய அபத்தமான சூழலில் இது எவ்வாறு புரிந்து கொள்ளப்படுமோ என்ற அச்சமும் எழாமல் இல்லை.

நாவலாசிரியர் தனது முன்னுரையில் “இந்த நாவல் 1984ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்டது. **ஆரம்பத்தில் சாத்வீக முறையில் அமைந்த இலங்கைத் தமிழரின் இனவுருதலைப் போராட்டம் பின்னர் ஏன் ஆயுதப்போராட்டமாக மாறியது என்பதற்கான காரணகாரியத்தொடர்புகளை இந்நாவல் ஆராய்கின்றது எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.** ஆயின் நாவல் 2018

வெளி வந்திருக்கிறது. எனவே 1983 இன் பின்னான ஆசிரியரது பார்வை என்னவாக இருக்கும் என்பது தெளிவாக்கப்படவில்லை. 83 இனக்கலவரம் தமிழர் தரப்பின் சிந்தனைகளில் பெருமாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது. அதாவது ஒற்றையாட்சி, சமஷ்டி சுயநிர்ணய உரிமை என்ற இவையெல்லாம் புறந்தள்ளப்பட்டு பிரிவினையே சரியான பாதை என்ற கருத்தியலுக்குச் சகலரும் ஆதரவு தெரிவித்த காலமாக அது இருந்தது. எனவே அவ்வாறான கருத்துச்சூழலையும் ஆசிரியர் கவனங்கொண்டிருப்பாரெனின் கருத்தாடல் இன்னோர் தளத்துக்கு நகர்ந்திருத்தல்கூடும்.

நாவலாசிரியரின் அடிப்படைக்கருத்து எது என்பதை இந்நாவலுடாக அறிய முடியவில்லை. அதற்கு “சகல கருத்து நிலைகளையும், இதில் கூறப்பட்டதால் தனித்த குரலாக ஆசிரியர் குரல் ஒலிக்கமுடியாது என்று சமாதானம் செய்யலாம்” இலங்கைத் தமிழர் அரசியல் குறித்த கதையாடலின் சகல பாகங்களையும் தீர்வுகளையும் இதில் உரையாடலுக்கு உட்படுத்தியதால் கருத்து நிலைச்சார்பு வெளிப்படாமல் போய்விட்டது. எனினும் நாவலின் முடிவு, மருத்துவரின் நடவடிக்கைகள், கருத்தாடல்கள், சம்பவச் சித்திரிப்புகள், மாஸ்டர் என்ற பாத்திரத்தின் தீவிர சார்புநிலை ஆகியவை மறைமுகமாகவேனும் ஆசிரியரது சார்புநிலையைச் சுட்டவல்லன. “யாதுமாகி நிற்பது” நாவல் முழுவதும் இழையோடுகிறது. ஆமாம், தமிழ்சிங்கள உறவு என்பது கலப்புத்திருமணங்கள் மூலமாக நிறைவேறலாம் என்ற கருத்து நிலையை எவ்வளவு காலத்துக்குத் தாக்கிப் பிடிக்கப்போகிறோம்.

நிறைவாக இலங்கையின் எரியும் பொருளான அரசியலை, ஆதரவு, எதிர்நிலை என்ற இருதளத்திலும் நின்று புனைவு வெளியில் அரசியல் அனுபவம், மருத்துவ அநுபவம், பொதுக்கருத்துநிலை ஆகியவற்றைக் கட்டமைத்து **ஒரு இனம்சார்ந்த அரசியல் வரலாற்றை நாவலாசிரியர் மகக் கவனமாகப் பதவு செய்திருக்கும் வதம் ஆகியவை காரணமாக இலங்கை அரசியல் வரலாற்றை அறியவரும்பும் ஆர்வலர் எவரும் இதனைக் கடக்காமல் போகமுடியாது என்று தடமாகக் கூறமுடிக்கிறது.**

○○○

இரா உதயணன் இலக்கிய விருதுவிழா

இலண்டன் தமிழ் இலக்கியநிறுவகமும் இலங்கை தமிழ்இலக்கிய நிறுவகமும் இணைந்து ஏற்பாடு செய்த இரா உதயணன் இலக்கிய விருதுவிழா 17-03-2019 அன்று மாலை கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன் தலைமையில் நடைபெற்றது.முதன்மை விருந்தினராக சாகித்தியரத்னா பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா கலந்துகொண்டார். தாயகஒளி ஆசிரியர் தம்பு சிவாவின் பவளவிழா மலரின் முதற்பிரதியை இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம்உமர் பெற்றுக்கொண்டார். உயர் இலக்கியவிருது திரு. அருணா செல்லத்துரை அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. வாழ்நாள்சாதனையாளர் விருதுகள் கலைஞர் கலைச்செல்வன், எழுத்தாளர் செ.குணரத்தினம், அந்தனிஜீவா, கவிஞர் சு.துரைசிங்கம், ஆகியோருக்கு வழங்கப்பட்டன. சென்ற ஆண்டில் வெளிவந்த நாவல், சிறுகதை, சிறுவர்இலக்கியம், காவியம் கட்டுரை ஆகிய துறைகளில் வெளிவந்த சிறந்த நூல்களைத் தந்த படைப்பாளிகளுக்கு இலக்கிய விருதுகள் வழங்கப்பட்டன.நாட்டிய விருந்தும் விழாவில் இடம்பெற்றது. தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் ஏற்புரை வழங்கினார். திரு.இரா உதயணன் நன்றியுரை வழங்கினார். செல்வி அபிராமி மாணிக்கவாசகர் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்கினார்.

கலைவாத் கலீலன் பவளவிழாவும் “என் வில்பத்து டயறி” நூல் வெள்ளோட்டமும்

கலைவாதி கலீலன் பவளவிழாவும் ‘என்வில்பத்து டயறி’ நூல்வெள்ளோட்டமும் 20-03-2019 அன்று கொழும்பு -12 அல்-ஹிக்மா கல்லூரியில் சிறப்பாக இடம்பெற்றது. மன்னார் வாசகர் வட்டத்தின் ஏற்பாட்டில் இடம்பெற்ற இவ்விழாவுக்குகலாபூஷணம் என்.எம்.அமீன் தலைமை வகித்தார். பிரதம அதிதியாக அமைச்சர் கௌரவ நிஷாத் பதியுதீன் (பா.உ) கலந்து சிறப்பித்தார். அல்-ஹாஜ் முஸ்லிம் ஸலாஹுதீன் முன்னிலை வகித்ததோடு முதற்பிரதியையும் பெற்றுக்கொண்டார். கவிஞர் யாழ்.அஸ்ம், கலாபூஷணம் ரஷீத் எம்.இம்தியாஸ்,கலாநிதி ஹஜர்ஜான் மன்ஸூர், கவிஞர் டாக்டர் அஸாத் எம்.ஹனீபா, பஸ்லி ருமி, கலாஜோதி மௌலவி காத்தான்குடி பெளஸ், கலாபூஷணம் எம்.எஸ்.எம். ஜின்னா, கலாபூஷணம் எம்.ஏ.எம்.நிலாம்,ஜனாப் ஷமீல் ஜமீல், செல்வி சஹீகா பர்வின், கவிஞர் முல்லை முஸ்ரிபா, கவிமணி என். நஜ்முல் ஹுஸைன் ஆகியோர் பவள விழா நாயகரை பாராட்டிச் சிறப்பித்தனர். பவளவிழா நாயகருக்கு கௌரவம், விருது வழங்கன் ஆகிய நிகழ்வுகளும் இடம்பெற்றன.. பெருந் தொகையானோர் இவ்விழாவில் கலந்து விழா நாயகரை வாழ்த்தினர். ஏற்புரையை பவளவிழாநாயகரும் நன்றியுரையை செயலாளரும் வழங்கினர்.

தருமத் ராணீ சீதரனின் “புறங்கைச் சமை” நூல்வெளியீடும் பாராட்டு நிகழ்வும்

தருமதி ராணீ சீதரனின் ‘புறங்கைச்சமை’ நூல்வெளியீடும் பாராட்டு நிகழ்வும் 21-03-2019 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் மேல்மாகாண கல்வித்திணைக்கள பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர் திரு.க. உதயகுமார் தலைமையில் இடம்பெற்றது. பிரமுகர்களின் மங்கலவிளக்கேற்றலைத் தொடர்ந்து தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து இடம்பெற்றது. திரு. அ.சாங்கன் சர்மாவின் வரவேற்புரையைத் தொடர்ந்து கலாநிதி ஐயப்பதாச சிவாச்சாரியார் ஆசியுரை வழங்கினார். தொடர்ந்து கலாநிதி க.இரகுபரன், கலாநிதி உ. நவரத்தினம் ஆகியோர் உரையாற்றினர். நூல்வெளியீட்டினை ஐயப்பதாச சிவாச்சாரியார் நிகழ்த்திவைத்தார். நூல்பற்றிய உரைகளை பேராசிரியர் செ.யோகராசா, பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன் ஆகியோர் நிகழ்த்தினர். தொடர்ந்து கவிப்புல ஆளுமைகளுக்கான கௌரவங்கள் இடம்பெற்றன. கவிவாழ்த்தினை

க. சந்திரகுமாரி வழங்கினார். அதனைத் தொடர்ந்து நூல் ஆசிரியைக்கான சிறப்புக் கௌரவம் இடம்பெற்றது. விவேகானந்தாக்கல்லூரி மாணவிகளின் நடனம் சபையோரை மகிழ்வித்தது. ஏற்புரையை நூலாசிரியை திருமதி ராணி சீதரன் அவர்களும் நன்றியுரையை திருமதி எம்.எஸ்.எஸ். நஜீராவும் வழங்கினர். நிகழ்ச்சிகளை திரு.க.அகிலேசன் தொகுத்து வழங்கினார்.

நீ.பி.அருளானந்தன் இரு நூல்கள் அறிமுகவுழா

நீ.பி.அருளானந்தன் எழுதிய 'யோகி'நாவல், 'இலைகளே என்இதயம்' ஆகிய இரு நூல்களின் வெளியீட்டுவிழா 23-03-2019 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் இடம்பெற்றது. பிரபல நாவல் ஆசிரியர் திரு. இரா. உதயணன் (இலண்டன்) அவர்களின் தலைமையில் இடம்பெற்ற இவ்விழாவில் முதன்மைவிருந்தினராக அருட்கலைவாரிதி திரு.ச.சண்முகவடிவேல் (ஸ்தபதி)அவர்களும் சிறப்பு விருந்தினர்களாக தமிழ்த்தென்றல் திரு.சிவசுப்பிரமணியம் (தம்புசிவா), இலக்கியச்செல்வர் திரு.வேல்அமுதன் ஆகியோர் கலந்து சிறப்பித்தனர். பிரமுகர்களின் மங்கல விளக்கேற்றலைத் தொடர்ந்து தொடக்கவுரையை கலாகீர்த்தி திரு. தில்லை நடராஜா நிகழ்த்தினார். இரு நூல்களின் முதற்பிரதிகளை இலக்கியப் புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் பெற்றுக்கொண்டார். நாவல்அறிமுகவுரையை திருமதி ஞானம் ஞானசேகர ஐயர் அவர்களும் நயவுரையை கவிஞர் த.கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்களும் நிகழ்த்தினர். கவிதை அறிமுகவுரையை கவிஞர் இரா.சடகோபன் அவர்களும் நயவுரையை சுபாஷினி பிரணவன் அவர்களும் நிகழ்த்தினர். ஏற்புரையை நூலாசிரியர் வழங்கினார்.

கோ.நடேசையர் எழுதிய இலங்கைத் தோட்டத்தொழிலாளர் "அந்தரப்பிழைப்பு" நாடகம் வெளியீடு

கோ.நடேசையர் எழுதிய 'இலங்கைத் தோட்டத்தொழிலாளர் அந்தரப்பிழைப்பு' நாடகம் வெளியீடு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் இடம்பெற்றது. பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் தலைமையில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வில் அதிதியாகக் கலந்துகொண்ட இலக்கியப்புலவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் ஒருதொகை நூல்களை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் எம்.திலகராஜிடம் கையளித்தார். தொடக்க உரையை அந்தனி ஜீவா நிகழ்த்தினார்.கருத்துரையை ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் நிகழ்த்தினார். பேராசிரியர் செ.யோகராசா விமர்சன உரை நிகழ்த்தினார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க சர்வதேச மகளிர்தின விழா

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க சர்வதேச மகளிர்தின விழா 20-03-2019 அன்று மூத்த எழுத்தாளர் பத்மா சோமகாந்தன் தலைமையில் நடைபெற்றது. இவ்விழாவில் சிறப்புரை, கருத்தாடல்களும் உட்பட பலதரப்பட்ட நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன. இதன்போது மூத்த பெண் ஆழுமைகள் கௌரவிக்கப்பட்டனர். திருமதி ஞானதீபம் கெத்சி சண்முகம், சுவர்ணா நவரட்னம் அம்மையார் ஆகியோரே இவ்வாறு கௌரவம் பெற்றனர்.

வகவம் 58 உவது கவியரங்க நிகழ்வு

வலம்புரி கவிதா வட்டத்தின் 58 ஆவது கவியரங்க நிகழ்வு 20-03-2019 அன்று வகவ தலைவர் கவிஞர் நஜ்முல்ஹுசைனின் தலைமையில் இடம்பெற்றது.நிகழ்வை செயலாளர் இளநெஞ்சன் முஸ்லீன் நெறிப்படுத்தினார். இந்நிகழ்வில் மூத்த எழுத்தாளர் சாகித்தியரத்தினா தெளிவத்தை ஜோசப் சிறப்பு அதிதியாகக் கலந்துகொண்டார். கவிஞர் கவிநேசன் நவாஸ் தலைமையில் கவியரங்கு இடம்பெற்றது. கவிஞர்கள் தமிழ்த்தென்றல் அலிஅக்பர், எம். ஏ.எம்.ஆறுமுகம், கிண்ணியா அமீர்அலி, வதிரி.சி.இரவீந்திரன், எம்.எஸ். தாஜமகான், கஸ்ஸாலி அஷ்ஷம்ஸ், ஈழகணேஷ், கம்பளை ரா.சேகர், ரி.என்.இஸ்ரா, எஸ்.தனபாலன், ஜோயெல் ஜோன்சன், வெலிப்பனை அத்தாஸ், ராஜா நித்திலன், கவிச்சுடர் எம்.ஜே.எம்.நிலாம் கலா விஸ்வநாதன், இதயன்பன் ஷாமில், ருமானா ஸுல்பத், கமர்ஜான் பீபீ, கவிக்கமல் ரஸீம், வாழைத்தோட்டம் எம் வஸீர் ஆகியோர் கவிதை பாடினர்.

வாசகர் பேசுறார்

வழக்கமாகவே நான்காம் திகதிக்குள் கிடைக்கும் ஞானத்தின் 225ஆது இதழ் ஏனோ தெரியாது இருபத்திஆறாம் திகதிதான் கிடைத்தது. அன்றிரவு படுக்கைக்குச் செல்லுமுன் இதழை மேலோட்டமாக மேய்ந்துவிட்டு கண்ணுக்குத் தைத்த பேராசிரியர் ஆசிகந்தராஜா அவர்கள் எழுதிய எதிரியுடன் படுத்தவர் கட்டுரையை மட்டும் வாசித்தேன்.

வெளிச்சத்தை அணைத்துவிட்டு தலையைச் சாய்த்தாலும் நீண்டநேரமாக நித்திரைவரவில்லை. சுமார் ஆறு வருடங்கள் சகயீனமுற்றிருந்து கடந்தவருடம் ஆகஸ்ட் 26ம் திகதி என்னைத் தனியே தவிக்கவிட்டுவிட்டு காலமான எனது சரிபாதியும் நானுமாக 2012ஆம் ஆண்டு ஜெருசலத்தில் சில நாட்களைக் கழித்த நினைவுகள் நீர்குமிழ்களாக பொங்கிஎழுவதும் உடைவதுமாக தொடரலைகளாகின.

பேராசிரியரால் காட்டப்பட்ட அழும் சவருக்குச் சென்றது, பெண்பிள்ளைகள் வயதுக்குவந்ததும் நமது பகுதிகளில் சிலசடங்குகள் செய்வதுபோன்று யூதஆண் பிள்ளைகள் வயதுக்குவந்ததும் அவர்களை அலங்கரித்து குதிரைவண்டிகளில் ஏற்றிமேள(drum) தாளவாத்தியங்கள் முன்னே ஒலிக்க பின்னால்தொந்தபந்தங்கள் புடைசூழ ஊர்வலமாக அந்தச் சவருக்கு அழைத்துவரும் கண்கொள்ளாக் காட்சியை சுவரின் எல்லைப் புறவாசலில் ஓர் ஓரமாக இருவரும் நின்றுபார்த்து ரசித்தது, 2500 வருட பழமைவாய்ந்த அத்திமரமொன்றைச் சென்றுபார்த்தது, பைத்துல் முகத்திஸ் என அழைக்கப்படும் புனித அல்-அக்ஷா பள்ளிவாசலில் தொழுது, புனிதகுர்ஆனில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நபிமார்களின் அடக்கஸ்தலங்களுக்குச் சென்றது, நபிசலைமான் (அலை) அவர்களால் ஜின்களைக் கொண்டு கட்டுவித்ததாக கருதப்படும் பள்ளிவாசலுக்குள் சென்று உட்கார்ந்து மனம் ஒன்றியநிலையில் எனது மனைவி பிரார்த்தனையில் ஈடுபட்டது, நபிஈஷா(அலை) அவர்கள் பிறந்த மற்றும் விண்ணுக்கு உயர்த்தப்பட்டதாகக் கருதப்படும் இடங்களைத் தரிசித்தது என எல்லாமே மீண்டும் மீண்டும் தட்டாமாலைகளாகின.

பேராசிரியர் கந்தராஜா அவர்கள் பல்வேறுநாடுகளுக்குச் செல்லும் போதெல்லாம் கண்டு, கேட்டு, அனுபவித்தவற்றை சிறுகதைகளாகவோ கட்டுரைகளாகவோ படைத்து ஞானத்தில் வெளியான ஏறக்குறைய எல்லாவற்றையுமே நான் ருசித்திருக்கிறேன். இத்தகைய அனுபவங்கள் உயிரோட்டமாகஎழுதப்படுவதை வாசிப்பது வாசகனுக்கு அடிக்கரும்பை சுவைப்பதுபோலஅலாதியானது என்பது எனக்கு நன்றாகவே தெரியும். ஏனெனில், உகண்டாவுக்கு சென்றுதிரும்பியபின் நான் எழுதிய தேவைஒருமாப்பிள்ளை, பிலிப்பீன்ஸில் சிலவாரங்கள் கழித்துவிட்டுவந்தபின்னர் எழுதிய சலாமத்போ, துணைவியாருடன் ஹஜ் கடமையைநிறைவேற்றிவிட்டுத் திரும்பியபின் எழுதிய எறிந்ததை எடுத்தவர்கள், தாஜ்மஹாலின் அழகில் சொக்கிவிட்டுத் திரும்பியபின் எழுதிய மன்னனும்மகாத்மாவும் ஆகியசிறுகதைகள், நேபாளத்தில் ஒருமாதகாலம் தங்கிமீண்டபின் எழுதிய இது நம்மசொத்து நாவல் ஆகியவற்றிற்கு வாசகர்களிடமிருந்து கிடைத்த பின்னூட்டல்கள் நினைவிலிருந்தும் அழியாதவை.

இந்தவரிசையில் ஞானம் ஆசிரியர் ஞானசேகரத்தாரின் பயண இலக்கியங்களின் பங்களிப்பும் மகத்தானது.

எனது காதல் மனையாளுடனான வசந்தகால வாழ்க்கையின் தேனானதோர் அத்தியாயத்தை கடந்த இரவு நீண்டநேரத்துக்கு இராமீட்க மறைமுகமாக உதவிய பேராசிரியருக்கு எனது இதயம் மலர்ந்த நன்றிகள். இத்தகைய படைப்புகளை வாசகர்கள் ருசிப்பதற்காக அவர்கள் மென்மேலும் படைக்கவேண்டும் என்பது எனதுபேரவா.

ஜுனைதாஷெயீப், காத்தான்குடி

●●●

தங்களின் 226ஆம் இதழ் கண்ணுற்றேன். இதழ் முழுவதும் எப்படிச்சொல்வது. ஏராளம் செய்திகள். ஆசிரியர்பக்கம் அதியுயர்சிந்தனை. ஈழத்தமிழன் எவரை நோவது? 'மேற்குலக நாடுகள் இலங்கை அரசைப் பகைத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை.' என்ற தங்களின் வரிகள் ஆழமான ஒருசோகத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. நாம் தெரிவுசெய்த தலைவர்கள்கூடத்தான் எதனையும் பகைத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. ஒட்டுமொத்த குத்தகையை சுமந்திரனுக்கு அளித்துவிட்டு ஒதுங்கிப்போகும் தமிழன் உணர்வானா என்ன? பெருமைக்குரிய பெரியவர் யோகேந்திரநாதன் ஞானத்தால் மேலும் பெருமைப்பட்டுள்ளார். நன்றிகள்.

ஜீவகுமாரன் கதை இரண்டு கலாசாரங்களைப் பிரதிபலிக்கும் தாய்உலகம் பற்றியது. அந்தத்தலைப்பு - இலைறைதாய்- எப்படிமுடிகிறது ஜீவகுமாரனால்! 'ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வெளியின் இணையற்றபெருமுயற்சி. தமிழ்த்தேசியத்தின் பால் பற்றும்பாசமும் கொண்ட பற்றிமாகரன் அவர்களின் மிகத்தெளிவாக வரையப்பட்ட கட்டுரை என்னை ஈர்த்த இறுதிவரிகள் ஞானம் கொடுத்திருக்கும் ஞானம் நன்றி. நஞ்சியல் பற்றிய 'அமுத சாகரம், அதை எழுதிய வரதபண்டிதர் செய்தி அறிவானதும் ஆவணமானதும் எனலாம் அந்தனிஜீவாவின் அன்றைய உயறி அபாரம். படிக்கத்தூண்டுகிறது. எண்ணம் நிறைந்த ஞானம் என்றும் நிலைக்கும்.

-மா. குலமணி, நயினாதீவு

சென்ற 226ஆம் இதழில் வெளிவந்திருந்த நான்கு சர்வதேச மகளிர்தின கட்டுரைகள் பலபுதியசெய்திகளை தருவதாக அமைந்திருந்தன. பெண்ணுரிமை தொடர்பாக குரலெழுப்பிய மீனாட்சியம்மாள் நடேசையர்பற்றிய கட்டுரைசிறப்பானது. அந்தனி ஜீவா எழுதிய இலங்கையின் முதற்பெண் பத்திரிகையாளர் மங்களம்மாள் அவர்கள் 1923ஆம் ஆண்டில் தமிழ்மகள் என்ற பத்திரிகையை வெளியிட்டதாகவும் அதுவே இலங்கையில் பெண்களுக்காக முதன்முதலில் வெளிவந்த பத்திரிகை என்ற செய்தியும் இன்று பலருக்குத் தெரியாத செய்தி. சந்திரகாந்தா முருகானந்தன், வாணமதி ஆகியோரின் கட்டுரைகளும் சிறப்பாக இருந்தன. சர்வதேச மகளிர்தினம் தொடர்பாக அதிக கட்டுரைகளை வெளியிட்ட ஞானம் சஞ்சிகையைப் பாராட்டுகிறோன்

- தவமணி நாடேந்திரன், கனகராயன்குளம்

ஐ.நா.தீர்மானம் வெளிவரும் முன்னரே, 'இலங்கை அரசைப் பகைத்துக்கொள்ள விரும்பாத மேற்குலக நாடுகள்' என்ற சென்ற இதழ் ஆசிரியத்தலையங்கம் ஒரு எதிர்வுகூறல்போல் அமைந்திருந்தது. முடிவு சரியாகவும் இருந்தது ஆசிரியருக்குப்பாராட்டுக்கள். முனைவர் பட்டஆய்வாளர் சூ.யோ.பற்றிமாகரன் எழுதிய ஈழத்துத்தமிழ் நவீனஇலக்கியவெளி பற்றிய ஆய்வுக்கட்டுரை ஒரு மிகமுக்கியமான செய்தியை வெளிக்கொணர்ந்திருக்கிறது. உலகத்தமிழிலக்கியத்தின் கொள்கை,கோட்பாடு, வரலாறு எழுதப்படவேண்டுமெனத் தூண்டுவதாக அக்கட்டுரை அமைந்திருப்பதாக ஆய்வாளர் கூறுகிறார். அதனை அவர் விரிவு படுத்தி எழுதி நூலாகவெளியிடுவது பயன்மிக்கதாக அமையும் என்பது எனதுஎண்ணம்

இரா.சி.இராமன்,கண்டி

226ஆவது இதழில் தேவகாந்தன் எழுதிய உட்கனல் சிறுகதை மிகச்சிறந்த சிறுகதை. குடும்பம் என்ற பிரமாண்டம் அவள் அடங்கக் காரணமாயிற்று என்ற வரிகள் கீழைத்தேய குடும்பக் கலாசாரத்தின் அச்சாணி. கதை சிறப்பாக வடவமைக்கப்பட்டிருந்தது.தொடர்ந்தும் அவர் ஞானத்தில் கதைகள் எழுதவேண்டும். நிலவூர்ச் சித்திரவேல் எழுதிய கவிதை மிகத்துணிச்சலான அரசியல் சார்ந்த கவிதை. கவிஞரைப் பாராட்டுகிறேன். கலாநிதி ஜீவகுமாரனின் பனிகாலம் கவிதையும் சிறப்பானது.

- முருகு பாலசுப்பிரமணியம், கந்தளாய்

இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் பேரவை

இலங்கைப் பிரஜைகளாகவுள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்களின் சுயவிபரக்கோவை தயாரிக்கப் படவுள்ளது. கீழ்க்காணும் விபரங்களை எழுத்தாளர்கள் தமது கைப்பட எழுதி கையொப்பப்பட்டு அனுப்பி வைக்குமாறு வேண்டப்படுகின்றனர்.

வயார் :

பிறந்த திகதி :

முதற்படைப்பு வெளியான வருடம் :

தயால் முகவரி :

மின்னஞ்சல் முகவரி :

தொலைபேசி :

வெளியிட்ட நூல்கள் :

அனுப்பவேண்டிய விலாசம்

இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் பேரவை

3B, 46ஆவது ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06.

நிர்வாகக்குழு சார்பில்

தி. ஞானசேகரன்